

Bijbelstudieserie in lesvorm

deel 1

OP WEG NAAR VOLKOMENHEID

Uitgegeven door de Stichting 'Lecture Ministries' ten behoeve van
(aankomende) gelovigen in met name de zo genoemde 'Derde Wereld'

Hessel Hoefnagel

Voorwoord

Gedurende een 5-tal jaren verzorgde ik samen met mijn vrouw een maandelijkse bijbelstudie voor een groep mensen met verschillende kerkelijke achtergrond en beleving. Ik besloot eerst een viertal 'raamstudies' te houden, waarin ik de hoofdlijnen van het evangelie naar voren bracht. Na deze raamstudies ben ik op verzoek doorgegaan met detailstudies.

Het is mijn overtuiging, dat het volgen van bijbelstudies niet een vrijblijvende zaak moet zijn, maar tot een wezenlijk en persoonlijk doel moet leiden. Daarom gaf ik de studiereeks vanaf het begin de titel mee:

OP WEG NAAR VOLKOMENHEID,

daarmee aangevend dat er een ontwikkeling is in de lijn van het evangelie en dat de mens naar de bedoeling van de Schepper tot algehele volkomenheid zou uitgroeien. De mens zou daartoe tot alle goed werk volkomen worden toegerust op basis van het verlossingswerk van Jezus Christus (vgl 2Tim.3:14-17).

Ik heb de studie in lesvorm gegeven. De eerste vier lessen daarvan vormen de genoemde raamstudie. De volgende lessen betreffen zowel het '**fundament**' van het geloof als wel het '**voortbouwen**' daarop (vgl Hebr.6:1-3). Daarna volgen nog enkele lessen m.b.t. de in de bijbel genoemde '**hemelen**' als aanduiding van de geestelijke wereld en over de **openbaring** van God en mens. Tenslotte ben ik nog ingegaan op een aantal vragen tijdens de studieperiode en heb ik nog een korte omschrijving gegeven van enkele relevante bijbelse termen.

De lessen van deze studie beogen een zo goed mogelijk overzicht te geven van de genoemde ontwikkeling, rekening houdend met een doorgaande vernieuwing van inzicht. Bij de meeste lessen zijn enkele vragen gesteld. Deze zijn bedoeld om in persoonlijke zin de inhoud van de betreffende les te overdenken en toe te passen.

De lessenbundel '**Op weg naar volkomenheid**' heeft nadien een vervolg gekregen in de lessenbundel '**De Geest van de Gemeente**'. Samen geven beide bundels een totaalbeeld van het zo te noemen '**Plan van God**', zoals dit in de context van de bijbel is weergegeven en met name in het evangelie van

Jezus de Christus. In dit plan van God heeft de ontwikkeling van de mens tot volkomenheid naar geest, ziel en lichaam een centrale plaats.

Inmiddels zijn beide bundels ook in het Engels, Frans, Spaans, Roemeens, Russisch en Oekraïns vertaald en in boekvorm verschenen.

De boeken zijn allereerst vanuit het Nederlands vertaald in het *Engels* door bekwame christenen en eveneens in Nederland (her)drukt en verzonden naar enkele contactadressen in landen van Afrika om te worden verspreid onder leiders van evangelische gemeenten in een aantal landen in Midden- en Noord Afrika.

Daarna zijn de Bijbelstudies door een christin in België vanuit het Nederlands vertaald in het *Frans* en eveneens in boekvorm naar een contactadres in Ivoorkust gezonden, van waaruit ze verspreid zijn onder met name leidinggevend in Franstalige landen van Afrika.

Van zowel de Franse als de Engelse versie zijn ook exemplaren van de studie-series verspreid onder asielzoekers in enkele centra in Nederland.

Een *Spaanstalige* versie van de Bijbelstudies ontstond vanuit het Engels door een christin in Peru. Daar werd deze versie ook gedrukt en van daaruit verspreid in enkele landen van Zuid Amerika.

Intussen was er ook een *Roemeense* versie ontstaan, eveneens vanuit het Engels vertaald door een jonge, academisch geschoolde zuster in Roemenië. Haar vader, die een functie bekleed onder auspiciën van de Roemeense tak van 'Zending voor kerken', heeft de druk en verspreiding onder leidinggevende christenen in Roemenië en Moldavië op zich genomen.

Door een academisch geschoolde christen-zuster uit Azerbeidjan, welke in afwachting van een permanente verblijfsvergunning al een aantal jaren met haar man en zoon als asielzoeker in Nederland verblijft, werd vanuit het Nederlands een *Russische* vertaling gepleegd. Deze is in het voorjaar van 2007 gedrukt door een drukkerij in Olexandrija in Oekraïne en door deze instantie eveneens overgezet in de *Oekraïnse* taal. Deze drukkerij verzorgt ook de coördinatie voor de verspreiding van de studies onder leiders van met name evangelische kerken in Oekraïne en ver over de grenzen van voormalige Sovjetstaten.

Al enkele jaren zijn er contacten met de *Iraanse Evangelische Kerk* in diverse landen van Europa en Amerika via deelgemeenten daarvan in Nederland. Deze vertalen naar behoefte de studies in het *Pharsi* (de

spreektaal in Iran) t.b.v. televisie-uitzendingen per satelliet voor gelovigen in Iran e.o. en in Afghanistan.

De kosten van vertaling en verzending van de brochures vond aanvankelijk plaats vanuit een ingesteld fonds, maar geschiedt sinds 1998 in het kader van de toen in het leven geroepen Stichting '**Lecture Ministries**', welke momenteel is gevestigd te Urk in Nederland.

Voor vertalingen in ***Bahasa Indonesia***, de spreektaal in de Indonesisch Archipel, waar talloze christenen leven temidden van een vaak vijandig gezind moslimfundamentalisme en vaak verstoken zijn van goed bijbels onderricht, in de uitgestrekte ***Arabische*** wereld en andere gebieden in de 'derde wereld' blijven we wegen zoeken om te komen tot een vertaling t.b.v. de gelovigen in deze regio.

Urk, zomer 2007

Namens het bestuur van '**Lecture Ministries**',

Hessel Hoefnagel.

Bijbelstudie OP WEG NAAR VOLKOMENHEID (les 1)

DEEL I ALGEMEEN - DE BIJBEL EN HAAR BOODSCHAP

De bijbel is een verzameling van boeken en brieven, waarin het plan van God met de mens tot uitdrukking komt.

De bijbel begint met het gegeven van de schepping en eindigt met de herschepping van alle dingen (Gen.1:1; Op.21:5). 'Alle dingen' duidt dan zowel op de zichtbare en tastbare dingen (kosmos) als op de onzichtbare, niet tastbare dingen (geestelijke wereld). De bijbel spreekt in dit verband over 'aarde' en 'hemel'.

De bijbel kent twee delen, namelijk het **Oude Testament** en het **Nieuwe Testament**. De door alle bijbelonderzoekers als authentiek erkende bijbelvertalingen worden wel de '**canonieke boeken**' genoemd. De canon geeft de regel aan, is het richtsnoer.

Sommige vertalingen bevatten nog een aantal niet door ieder van de oude kerkleiders als authentiek erkende boeken. Deze worden aangeduid als '**apocrief**'.

Het Oude Testament begint met de zo genoemde '**boeken van Mozes**'. Deze beginnen met de geschiedenis van de schepping en de ontwikkeling van de 'eerste' mensheid na de zo genoemde '**zondeval**' in de 'hof van Eden' (Gen.3). In direct verband daarmee staat het gegeven van de zo genoemde '**zondvloed**', welke een kosmische verandering m.b.t. de aarde als gevolg had (Gen.6-8).

Na het gegeven van de zondvloed handelen deze boeken over de vorming en ontwikkeling van het natuurlijk volk '**Israël**', dat in een ceremoniële godsdienstvorm uitdrukking moest geven aan de verzoening tussen God en mens, zodat deze naar de bedoeling van de Schepper tot haar uiteindelijke bestemming zou kunnen komen.

Ook verwekte God in dit volk koningen, profeten en priesters, welke in profetieën, visioenen en ceremoniën het volk bepaalden bij de weg van de verzoening. Daartoe zou het door God zelf uitverkoren volk uiteindelijk de Christus moeten voortbrengen.

De '**Christus**' is de mens, verbonden met de Geest van God. De 'Eersteling' van deze 'nieuwe schepping' (Jezus de Christus) wordt in het N.T. van de bijbel ook aangeduid als de '**laatste Adam**'. (Adam betekent

mens). Zoals uit de '**eerste Adam**' het gehele natuurlijke menselijke geslacht voortkomt, zo komt uit deze '*laatste Adam*' de door God bedoelde nieuwe mensheid voort. Deze staat uiteindelijk centraal in de totale herschepping van 'hemel' en 'aarde' (1Cor.15; Op.21,22).

!! De 'laátste Adam kan niet anders ontstaan dan uit de éérste' Adam !!

Het Nieuwe Testament van de bijbel geeft de ontwikkeling weer van de '**mens in Christus**'. Dit is de juiste interpretatie van de aanduiding 'christen'. De ware christen is vervuld met dezelfde *Geest*, waarmee de Heer Jezus vervuld werd na Zijn doop in water door Johannes de Doper (Matth.3:13-17; Joh.1:29-34).

Aan het eind van de bijbel wordt tenslotte gesproken over een '**nieuwe hemel**' en een **nieuwe aarde**', welke geheel vrij zijn van elke invloed van duisternis en dood. Met deze 'hemel' en 'aarde' en centraal daarin de mens, zoals de Schepper die van oorsprong bedoelde, gaat onze God door tot de vervulling van het ganse heelal.

Dit is de boodschap van de bijbel en de basis voor het bezig zijn van de christen ofwel de '*mens in Christus*'. Deze mens is de vervulling van de profetie over 'Immanuël' (God met de mens), waar het evangelie van Jezus Christus op doelt (Jes.7:14; Matth.1:23).

Vragen en opdrachten bij les 1:

1. Omschrijf in eigen woorden de betekenis van de bijbel voor uw persoonlijk leven.
2. Lees voor uzelf de eerste twee en de laatste twee hoofdstukken van de bijbel. Tracht daarbij het verband tussen beide te zien en te begrijpen.
3. Tracht voor uzelf het verschil en de samenhang tussen het Oude en Nieuwe Testament van de bijbel te ontdekken.
4. Geef in enkele woorden de kern van de bijbelse boodschap weer.

HET EVANGELIE VÁN JEZUS CHRISTUS

Centraal in de bijbel staat het evangelie ván Jezus Christus. Ik zet de klemtoon op het woordje ván, omdat het evangelie meer inhoudt dan alleen maar dingen weten óver het leven van de Heer Jezus. Het gaat er namelijk om, dat alleen via dít evangelie de mens komt tot het oorspronkelijke doel van God met de mens.

Het O.T. van de bijbel werkt naar de openbaring van de Messias (Christus) toe. Het N.T. werkt vanuit deze openbaring. Deze openbaring is de vervulling van de profetie, welke al in de wel zo genoemde '**moederbelofte**' aan Adam en met name aan Mannin na de 'zondeval' gegeven is (Gen.3:15). Daarom noemde Adam zijn vrouw voortaan Eva (moeder van alle levenden, vs 20).

Het genoemde 'zaad' van de vrouw doelt op de gehele nieuwe mensheid, welke zich door geloof in de komende Messias zou ontwikkelen. Dit 'zaad' was als een levenskiem verborgen in de mensheid van de oude bedeling en stond onder voortdurende bescherming van God. In de profetie van de '**Immanuël**' (Jes.7:14; Matth.1:23) werd dit 'zaad' opnieuw aangeduid. Immanuël betekent: **God met ons!**

Door geloof in Jezus Christus wordt de oorspronkelijke relatie tussen God en mens hersteld. Deze relatie betekent tevens de ondergang van de '*mensenmoeder van den beginne*', zoals de Heer Jezus de duivel aanduidde (Joh.8:44). Deze brengt de mens onder de claim van de Dood. Het wapen, waarmee de duivel de mens 'vermoordt', is de **leugen**, waarvan hij de 'verwekker' is. Tegenover de leugen staat de **waarheid**, welke samen met de **genade** van God door Jezus Christus is geopenbaard (Joh.8:17). De Heer zei van zichzelf: '**Ik ben de weg, de waarheid en het leven**' (Joh.14:6).

Waarheid is voor de mens, dat deze weer tot het oorspronkelijke doel van de Schepper komt.

Het evangelie is dus niet een boodschap óver Jezus, maar het is de boodschap ván Jezus Christus. Deze boodschap houdt in, dat de mens één wordt met God (Immanuël). Van deze door de Schepper verlangde en van oorsprong bedoelde eeuwige gemeenschap is het **huwelijk tussen man en**

vrouw een beeld en daarom al van het begin af heilig naar Goddelijke maatstaf (Gen.2:24). Zoals man en vrouw in huwelijk tot één vlees worden, zo wordt de mens, die zich aan God hecht, één geest met Hem (1Cor.6:17).

Het evangelie van Jezus Christus is de waarheid van God m.b.t. de mens. Als dit evangelie tot volkomen vervulling gekomen is, dan is '**God alles in allen**' (1Cor.15:28). Dit is bereikt, als onder leiding van Jezus Christus alle vijanden van God zijn onttroond. De laatste daarvan is de Dood, die door de zondeval van de mens het 'koningschap' over de wereld heeft verworven.

Door Zijn overwinning over de duivel en de Dood is Jezus Christus de rechtmatige Koning der ganse schepping. Hem is immers gegeven alle macht in hemel en op aarde (Matth.28:18). Door Zijn evangelie kan de mens zich weer los maken uit de claim van de Dood. Hij kan gehoor geven aan de roep van dit evangelie en '**opstaan van tussen de doden uit**' (Ef.5:14).

De Heer Jezus en de apostelen noemen dit proces '**wedergeboorte**' (Joh.3:3-8; Titus 3:5). Bij dit proces komt de innerlijke mens weer tot leven als gevolg van bewuste bekering en geloof in Jezus Christus. De tot leven gekomen innerlijke mens zal in dit proces uiteindelijk zelfs het (nog functionerende) sterfelijke lichaam 'verslinden in de overwinning', wanneer dit nog niet is afgelegd door het sterven (1Cor.15:50-58). (In een later stadium kom ik op deze feiten uitvoeriger terug).

Vragen en opdrachten bij les 2

1. Tracht in het Oude en Nieuwe Testament teksten en bijbelgedeelten te vinden, welke de centrale plaats van het evangelie van Jezus Christus weergeven.
2. Het evangelie van Jezus Christus is voor de mens de basis voor herstel uit zonde en dood. Probeer voor uzelf te omschrijven, wat dit voor u persoonlijk betekent.
3. Probeer voor uzelf het proces van de 'wedergeboorte' alvast te verstaan. Zoek in de bijbel naar teksten/gedeelten, die dit proces aanduiden.
4. Noteer vragen, die bij u opkomen en tracht allereerst zelf een antwoord te vinden.

DE VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE MENS

De mens draagt een persoonlijke verantwoordelijkheid voor zijn behoud, voorzover hij deze verantwoordelijkheid kan dragen. Onvermogen daartoe kan zijn ontstaan door geestelijke en/of verstandelijke handicaps of in het geval de mens nooit van het evangelie ván Jezus Christus geweten heeft en daar dus niet op heeft kunnen reageren.

Het evangelie van Jezus Christus is het evangelie van behoud. Alleen langs deze weg kan de mens het doel bereiken, dat God met de mens voorheeft.

Wat de mens zelf niet kon doen, heeft God gedaan, namelijk de 'zonde van de wereld' wegnemen en daarmee de claim van de Dood.

Deze claim lag over de mens en de hele bezielde en onbezielde schepping. God heeft daartoe in Jezus Christus de gestalte van een mens aangenomen (Immanuël, zie les 1). Door deze mens is de claim van de Dood doorbroken en is voor de mens de ontwikkeling tot de oorspronkelijke bestemming weer mogelijk geworden.

De verantwoordelijkheid voor de mens ligt in het bewust aanvaarden van wat God gedaan heeft en het bewust daarop reageren door:

- 1e Een persóónlijke bekering
= breken met daadwerkelijke zonden, die de innerlijke mens dood en daarmee vruchteloos voor (het doel van) God maken.
= gaan leven en handelen naar God toe (Rom.6:1-14).
- 2e Persóónlijk geloof ín God
= niet slechts aannemen, dat God bestaat, maar ook dat Hij een beloner is van wie Hem met ernst en toewijding zoeken (Hebr.11:6).
- 3e Een persóónlijke daadstelling door de doop ín water. Dit duidt aan:
  - afleggen (begraven) van de 'oude mens'
  - opstaan in een nieuw leven van de 'nieuwe mens'
  - gebed van een gereinigd geweten tot God (Ef.4:21-24;
1Petr.3:21)

4e Het zich in gehoorzaamheid uitstrekken naar de persónlijke vervulling met de heilige Geest (Hand.5:32; Ef.5:18-22).

5e Het zich regelmatig naar de innerlijke mens zich voeden met het woord (de gedachtengang) van God. Dit houdt in:

- niet slechts hóren, maar ook dóen (Matth.7:24 e.v.;Ef.5:18-22)
- het wedergeboortepoces mede bewerken door gehoorzaamheid aan het woord van God (1Petr.1:22-25).

Het behoud van de mens bedoelt het bruikbaar zijn voor het doel van God in Zijn plan tot herstel van de hele schepping. Door bewust geloof in Jezus Christus en bewuste vervulling met de Geest van God, welke van de Vader en de Zoon uitgaat, wordt de mens tot een '**zoon van God**' en een deel van het 'lichaam van Christus'.

- Op de openbaring van deze 'zonen Gods' wacht de hele schepping met zuchtend verlangen (Rom.8).
- Het 'zonschap ligt verankerd in Christus Jezus (Gal.3:26-29).
- Zonen ondervinden 'tuchtiging' (Hebr.12:7-8).

Het is de verantwoordelijkheid van de mens om 'zóón van God' te worden in plaats van op het niveau van 'slááf' te blijven hangen (Gal.4:6-7).

Vragen en opdrachten bij les 3:

1. Ga in de bijbel na welke opdrachten de mens moet vervullen om tot een bewuste daadstelling te komen.
2. Tracht u m.b.v. bijbelteksten/-gedeelten een beeld te vormen van de waarde van het zonschap.
3. Tracht u een voorstelling te maken van het 'reikhalzend verlangen' van de hele schepping naar het openbaar worden van 'zonen Gods' (Rom.8:19).

Bijbelstudie OP WEG NAAR VOLKOMENHEID(les 4)

DE BESTEMMING VAN DE MENS

De mens heeft in de schepping een bijzondere plaats. Terwille van de mens werden hemel en aarde toebereid. De mens wordt wel genoemd: 'De kroon van de schepping'.

God schiep de mens als **man én vrouw**, als een twee-éénheid. In *natuurlijke* zin in staat om zich oneindig te vermeerderen. In *geestelijke* zin schiep God de mens '**naar zijn (eigen) beeld (persoonlijkheid) én naar Gods beeld**' (Gen.1:27).

Uit de bijbel weten we, dat God groot is, alom tegenwoordig, alwetend, almachtig, heilig en de Schepper van het heelal. De vraag is: hóe is de mens nu beeld van God?

Om deze vraag te kunnen beantwoorden, moeten we de mens zien in de oorspronkelijke bestemming door de Schepper.

Toen God sprak ten aanzien van Adam: '**het is niet goed, dat de mens alleen zij**' Gen.2:18), lag daarin een diepe waarde, die het verlangen van God zelf weergaf. God zelf verlangde naar een partner, waarin Hij zich zelf zou kunnen verheerlijken en Zijn enorme potenties zou kunnen uiten.

De apostel Paulus gaf dit o.a. zó weer:...'**de man is de heerlijkheid van God, de vrouw is de heerlijkheid van de man**' (1Cor.11:7).

De vrouw werd geschapen vanuit een component van de man (Vertaling Reisel). Vanwege het 'zaad' dat de 'vrouw' voortbrengt is deze de **heerlijkheid** van de man. Zo is de mens de heerlijkheid van God vanwege de 'vrucht', welke zij vanuit de gemeenschap met God voortbrengt. Deze oorspronkelijke bestemming van de mens wordt **in Jezus Christus** gerealiseerd. Ondanks de zondeval vanwege de verleiding door de duivel (slang), werd in de volheid van de tijd het '**zaad van de vrouw**' geopenbaard in de komst van de Heer Jezus.

De Heer Jezus noemde zichzelf bij voorkeur '**zoon des mensen**'. Dit sluit precies aan bij de aanduiding '**zaad van de vrouw**' (Gen.3:15). Door geloof in Jezus Christus en de '**wedergeboorte**' van de innerlijke mens wordt dit 'zaad' vermenigvuldigd tot een geheel nieuwe mensheid, waarin Jezus Christus centraal staat. Deze mensheid is bestemd als de '**vrouw**' van

God en beantwoordt daarmee aan het oorspronkelijke verlangen van de Schepper.

In het proces van de genoemde '**wedergeboorte**' door het gehoor geven aan het 'levende en blijvende Woord van God' wordt de mens '**uit God genomen**' of anders gezegd: '**uit God geboren**' (Joh.1:13; 1Petr.1:23; 1Joh.2:29; 3:9; 4:7; 5:1,4).

Vanwege deze zeer hoge bestemming geldt voor de mens: '**Weest heilig, want Ik ben heilig**' (Lev.11:44,45; 1Petr.1:16).

Vragen en opdrachten bij les 4:

1. Tracht te begrijpen wat het betekent om als mens 'beeld van God' te zijn.
2. De mens is geschapen als man en vrouw. Tracht voor u zelf te omschrijven, hoe man en vrouw in een rein huwelijk samen de éénheid tussen God en mens uitbeelden.

Bijbelstudie OP WEG NAAR VOLKOMENHEID (les 5A)

LEVEN EN DOOD

Inleiding

In de vier voorgaande lessen werd een raamwerk gegeven van wat de boodschap van de bijbel en met name van het evangelie van Jezus Christus inhoudt. Binnen dit raamwerk werd in grote lijn ingegaan op de verantwoordelijkheid van de mens in het bereiken van zijn bestemming, zoals God die van oorsprong af heeft bepaald.

In vervolg hierop komen nu een aantal detailstudies aan de orde. Deze zijn gericht op de uitgangspunten van de bijbelse boodschap en bedoeld om het persoonlijk geloof in het plan van God te versterken.

De begrippen LEVEN en DOOD betreffen de kern van de boodschap van de bijbel. Beide zijn allereerst van toepassing op de **innerlijke** mens. Het natuurlijke leven en sterven is niet meer dan uitdrukking van de innerlijke persoonlijkheid. Dit wordt nogal eens verkeerd geïnterpreteerd. Zo wordt ten onrechte het sterven van het natuurlijk lichaam wel genoemd een 'doorgang tot het eeuwige leven'. Ook hoort men bij het graf wel de uitspraak: 'we vertrouwen dit lichaam aan de aarde toe en verwachten, dat het bij de opstanding op de jongste dag zal verrijzen'. Ook het belangrijke gegeven opstanding echter heeft geen betrekking op het stoffelijk lichaam, tenzij er sprake is van een verandering in een 'ondeelbaar ogenblik', zoals dat bij het lichaam van Jezus in het graf het geval was en ook van toepassing is op de nog 'levend overgebleven' gelovigen ten tijde van de zo genoemde 'laatste bazuin' (1Cor.15: 52).

Toen de eerste mens had gezondigd, werd o.a. tot hem gezegd: 'stof zijt gij en tot stof zult ge wederkeren' (Gen.3:19). De 'wijze' Prediker stelt in dit verband de mens gelijk met de dieren (Pred.3:18-21). Een dergelijke vergelijking horen we ook alom in onze moderne tijd, waarin de mens wetenschappelijk verwant wordt geacht aan de aap (evolutiegedachte).

De mens is naar de zuivere bijbelse norm een verheven schepsel. De natuurlijke mens is lichamelijk samengesteld uit 'stof (materie) der aarde'. De mens werd echter tot een 'levend wezen', omdat de Schepper 'levensadem in zijn neus blies' (Gen.2:7).

Levensadem is méér dan biologisch leven. Het betreft zowel ziel als geest, welke samen de innerlijke mens vormen. De innerlijke mens is het *geestelijk lichaam* van de mens. Zoals het aardse lichaam uit elementen van de aarde is gevormd, zo wordt het geestelijk lichaam uit elementen van de hemel gevormd (1 Cor.15: 44 SV). De hemel is de geestelijke wereld. Hierover later méér!

Op dit geestelijk lichaam van de mens hebben de begrippen 'leven' en 'dood' betrekking. Leven = ontwikkeling in verbondenheid met God door geloof in Jezus Christus. Dood = vruchteloosheid met betrekking tot het doel van God.

Toen Adam at van de verboden vrucht, stierf hij naar zijn innerlijke mens voor God, hoewel zijn natuurlijke lichaam nog honderden jaren leefde. Naar de innerlijke mens werden 'de ogen geopend' en de mens en zijn vrouw zagen dat ze 'naakt' waren, niet slechts lichamelijk, maar vooral innerlijk (Gen.3:7). Hun innerlijke mens was 'naakt' tegenover de zondemachten, welke hen konden bevruchten met ongerechtigheid ('zaad van de slang').

Zo kwam de zonde de wereld binnen. Het begrip 'wereld' betreft de samenhang van de natuurlijke mens, dier, plant en levenloze materie. Het begrip 'zonde' betreft de onmogelijkheid voor de mens om tot het oorspronkelijke doel van God te komen. Door de zonde(daad) van de mens was deze en met hem de hele zichtbare schepping onder de claim van de Dood gekomen (Rom.5:12-14).

Vragen en opdrachten bij les 5a:

1. De mens bestaat uit een stoffelijk lichaam (uiterlijke mens) en een geestelijk lichaam (innerlijke mens). Tracht de taak van de innerlijke mens te omschrijven.
2. Tracht een omschrijving te geven van het begrip 'zonde'.
3. In Rom.8:2 is sprake van de 'wet van de Geest des levens' en van de 'wet van de zonde en de Dood'. Welke wet geldt voor de mens-in-Christus? Tracht een gedachte te vormen over de werking van de Geest van het leven.
4. Lees voor de volgende les Lukas 16:19-31 door.

LEVEN EN DOOD (2)

De begrippen 'leven' en 'dood' hebben niet slechts betrekking op het natuurlijke leven, maar allereerst op de innerlijke mens (zie les 5a).

Andere woorden voor dood zijn : ontbinding; ontluistering; vruchteloosheid.
Andere woorden voor leven zijn : ontwikkeling; verheerlijking;
vruchtbaarheid.

Er wordt wel gezegd en gedacht: de mens is een lichaam en heeft een ziel en een geest. De werkelijkheid is anders: de mens (ziel) is een geestelijk wezen en heeft een (natuurlijk) lichaam.

Het natuurlijk lichaam van de eerste Adam en zijn nageslacht is samengesteld uit 'stof (materie) der aarde'. Hierin 'blijft' de Schepper 'levensadem' (zie les 5a). Deze menselijke geest begeert de Schepper met jaloersheid (Jak.4:5). Zij is ook de kern van de innerlijke mens, welke als gevolg van de 'wedergeboorte' door het levende en blijvende Woord van God loskomt uit de claim van de Dood (1Petr.1:23). De innerlijke mens wordt gevormd door ziel en geest en wordt 'in het verborgene' voltooid met een bijbehorend geestelijk lichaam.

Aan het eind van het aardse leven verlaat deze innerlijke mens het natuurlijke lichaam (wij noemen dat: sterven). Het stoffelijke lichaam gaat dan over tot ontbinding en keert terug tot de elementen van de aarde, waaruit het voortgekomen is (vgl Pred.3:19-21).

Het natuurlijke lichaam van de mens (en ook van de dieren) heeft haar begin bij de conceptie (het samensmelten van de mannelijke zaadcel en de vrouwelijke eicel). Na een ontwikkeling tot een bepaalde volheid volgt de geboorte. Hierna ontwikkelt de mens als zelfstandig individu van baby tot volwassenheid. Daarbij is de juiste (op)voeding van groot belang. Negatieve invloeden, zoals verkeerde voeding, ziekte en andere afbrekende factoren, leiden uiteindelijk tot de natuurlijke dood (sterven).

Wat *ziekte* is voor het natuurlijk lichaam, is *zonde* voor de innerlijke mens. Een geestelijke wetmatigheid is: de ziel, die zondigt, zal sterven (Ez.18:4). De ziel is de persoonlijkheid van de (innerlijke) mens. Als gevolg van daadwerkelijke zonde, waaraan geen mens is ontkomen, komt zij onder de

macht van de Dood. Deze heeft als 'koning' geheerst over het gehele natuurlijke nageslacht van Adam (Rom.5:12-21).

In de eeuwigheid sprak God: 'Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis (Gen.1:26). De goddelijke heerlijkheid van deze mens werd door de claim van de Dood verduisterd (Rom.3:21). Toch blijft zij als een 'levenskiem' in de mens, al is deze aan de vruchteloosheid onderworpen. Vanwege deze levenskiem is de mens met inschakeling van zijn redelijke verstand in staat om in te gaan op impulsen van buiten af. Zo ook op de roepstem van God, welke doorklinkt in het evangelie van Jezus Christus. De mens kan zich daadwerkelijk bekeren van zijn leefpatroon. Hij 'ontwaakt' dan uit de 'slaap' en 'staat op' uit de doden ofwel van tussen de doden uit. Het evangelie van Jezus Christus gaat dan 'over hem lichten' (Ef. 5:14). De innerlijke mens is dood, als de verbinding met God is verbroken. Door geloof in Jezus Christus wordt deze relatie (weer) hersteld. De innerlijke mens wordt opnieuw geboren en is tot leven gekomen.
(wordt vervolgd in les 5d)

Vragen en opdrachten bij les 5b:

1. Dood en leven zijn begrippen, welke een eeuwige situatie aanduiden. Geef voor beide begrippen een omschrijving.
2. Tracht vanuit de natuurlijke geboorte te begrijpen, wat *wedergeboorte* inhoudt.
3. *Ziekte en zonde* bewerken de dood. Denk na over de enorme waarde van *genezing* en *vergeving* als voorwaarde voor herstel.
4. Wat wil het zeggen: de mens gaat verloren of: de mens wordt behouden?

LEVEN EN DOOD (3)

De mens is méér dan alleen vlees en bloed. Er is ook sprake van de *innerlijke mens* (hart, geest en ziel). Door te zondigen, waaraan niemand is ontkomen vanwege de verleidingen van de duivel en de kracht van de Dood, is de innerlijke mens dood (onvruchtbaar) voor het doel van God, ondanks actief natuurlijk leven.

Voor deze al of niet godsdienstige mens geldt de oproep:

'Ontwaakt, gij die slaapt en staat op uit de doden, zodat Christus over u kan lichten' (Ef.5:14). Dit is de kern van de evangelie-prediking.

Wanneer de mens aan deze opdracht gehoor geeft, dan gaat het *proces van wedergeboorte* werken. Wedergeboorte is het weer tot leven komen van de door de zonde 'gestorven' innerlijke mens. Deze 'ontwaakt' als gevolg van het horen naar het Woord van Christus (Rom.10:17) en komt tot daadstelling, zoals boven reeds gesteld. Deze daadstelling uit zich in de volgende feiten:

1. Als gevolg van bewuste bekering breekt de mens met zonde en ongerechtigheid (= afsterven van de 'oude mens')
2. Door geloof in (het Woord van) God krijgt de nieuwe mens gestalte (Rom.10:17)
3. Eveneens door geloof ontvangt de mens de heilige Geest op grond van Gods belofte (Gal.3:14;Ef.1:13)
4. Wanneer de Geest van God onbelemmerd in de mens kan werken, ontwikkelt de mens vanuit zijn innerlijk tot volkomenheid naar geest, ziel en lichaam. De innerlijke mens, die door de zonde 'naakt' was geworden, wordt op deze wijze weer 'bekleed' (2Cor.5:3;Gal.3:27). De mens ontvangt in dit proces van wedergeboorte uiteindelijk zelfs een onvergankelijk opstandings)lichaam, zoals ook onze Heer Jezus sinds Zijn opstanding bezit (1Cor.15:45 e.v.).

Wat gebeurt er als de mens sterft?

Wanneer een wedergeboren mens sterft (het is dan beter om te spreken over 'ontslapen'), legt deze het aardse lichaam als een *'aardse tent'* af. Dit 'vlees en bloed' kan het Koninkrijk van God niet

beërven (1Cor.15:50).

Het is daarom ook dwaas om te menen, de geliefden later 'in de opstanding' weer in een speciale (familie)- band te ontmoeten.

De innerlijke gelovige mens leeft en ontwikkelt door tot de door God gewilde bestemming, omdat de heilige Geest hiernaar toe werkt. De wedergeboren mens heeft eeuwig leven. Wie het Woord van God bewaart, zal de Dood in eeuwigheid niet zien (Joh.8:51).

Zolang de (al of niet godsdienstige) mens niet tot bekering en wedergeboorte is gekomen, is deze naar zijn innerlijk nog dood en ligt nog onder de heerschappij van de Dood. Wanneer het aardse lichaam van deze mens bij het sterven wordt afgelegd, gebeurt het volgende:

- de innerlijke mens gaat naar het 'dodenrijk', waar de doden bewaard worden tot het rechtvaardig (laatste) oordeel (Op.20:11-15). De innerlijke mens blijft nog onder de heerschappij van de Dood. In de bijbel wordt het dodenrijk ook wel vergeleken met de zee (o.a. Op.20:13). In de zee dringt dicht aan de oppervlakte nog licht door. Daardoor komt er allerlei vorm van leven voor.

De gestorven rechtvaardige, maar niet innerlijk wedergeboren mensen verblijven in de 'oppervlakte' van de zee. De zondemachten hebben deze mensen niet in de duistere diepten van de 'zee' mee kunnen voeren. Bij de opstanding op de 'jongste dag' in het proces van het rechtvaardig oordeel zullen deze mensen (een grote schare) alsnog worden ingebracht in het koninkrijk van de Vader. Dit gebeurt op geen andere wijze dan door de prediking van het Evangelie van Jezus Christus, hetwelk de basis is voor het behoud van elk mens.

Al bij de opstanding van onze Heer Jezus Christus ging een groot aantal van deze rechtvaardigen met de Heer mee het 'paradijs' binnen. Zij vormden met Hem een 'wolk'. Zoals door de zonnewarmte op de zee ontelbare waterdruppels via verdamping en condensatie wolken vormen in de lucht, zo werden deze rechtvaardigen van de 'oude bedeling' opgetrokken vanuit het dodenrijk (Matth.27:51-53).

Tussen de rechtvaardigen en onrechtvaardigen bestaat in het dodenrijk een 'onoverkomelijke kloof'. Lees in dit verband de gelijkenis van de 'rijke man' en de 'arme' Lazarus (Luk.16:19-31).

Hoe meer de mens tijdens zijn aardse leven is bezet geweest door de (lichtschuwe) machten der duisternis, hoe dieper is deze door de zondemachten de 'zee' (dodenrijk) in getrokken.

Bij de opstanding op de 'jongste dag' (zie boven) moet de 'zee' (dodenrijk) haar 'doden' loslaten, zodat ze rechtvaardig kunnen worden geoordeeld. Bij dit oordeel (waarbij het evangelie van Jezus Christus maatgevend is) zal blijken, of deze 'doden' willen breken met de machten (de duivel en zijn engelen), waarmee ze verbonden zijn. Deze machten worden in het oordeel geworpen in de 'poel des vuurs' (eeuwige dood). Wie ondanks de krachtige prediking en werking van het genoemde evangelie niet wil loslaten, wordt met deze machten 'meegezogen' in deze jammerlijke kuil (Matth.25:31-46; Joh.6:39,40; 11:24; 12:48; Op.19:20; 20:10,14 en 15; 21:8).

Vragen en opdrachten bij les 5c

1. Wat gebeurt er als de mens sterft?
  - a. met de wedergeboren mens
  - b. met de niet-wedergeboren mens
2. Tracht een voorstelling te maken van wat er gebeurde bij de opstanding van onze Heer. Lees hiervoor Matth.27:51-53.
3. De zee is in het boek Openbaring beeld van het dodenrijk. Tracht dit beeld voor te stellen.
4. Om de dingen van het 'Koninkrijk der hemelen' te begrijpen, is vervulling met de heilige Geest noodzakelijk. Hebt ú deze Geest al ontvangen?

LEVEN EN DOOD (4)

Een belangrijk aspect van het evangelie van Jezus Christus is het *rechtvaardig oordeel*. Oordelen betekent: scheiding aanbrengen tussen datgene, wat wél en wat níet bij de mens hoort.

In Hebr. 6:1-5 is sprake van het *fundament* of *eerste onderwijs* aangaande Christus. Iedere christen, welke zich richt op het *volkomene*, zal dit fundament in zijn of haar leven moeten leggen. Op dat fundament moet dan verder gebouwd worden aan het totale *geestelijk huis*.

Het geestelijk huis van de mens-in-Christus is diens geestelijk lichaam. Dit wordt ook 'gebouw (woning) van God' genoemd. Dit geestelijk lichaam staat ten opzichte van het aardse lichaam als een *huis* t.o.v. een *tent* (lees: 2Cor.4:16 t/m 5:10). In dit bijbelgedeelte (maar ook in andere teksten) vinden we de volgende onderscheiding tussen het:

aardse lichaam

en het

hemelse lichaam

- uiterlijk mens
- lichte last van verdrukking

- zichtbaar, tijdelijk
- aardse *tent*
- sterfelijk
- in de vreemde

- innerlijke mens
- eeuwig gewicht van heerlijkheid
- onzichtbaar, eeuwig
- hemels *gebouw* van God
- levend
- thuis

Voor de 'rechterstoel van Christus' komt alles openbaar. Ieder draagt weg, wat hij/zij in het (aardse) lichaam verricht heeft, hetzij goed, hetzij kwaad (2Cor.5:10). Dit betreft het rechtvaardig oordeel, dat deel uitmaakt van het (eerste) onderwijs aangaande Christus.

In Hebr.6 wordt als fundamenteel genoemd:

- bekering van *dode werken* (dode werken = vrucht dragen voor de Dood, Rom.7:5).
- geloof in God
- een leer van *dopen* (meervoud!)
  - . waterdoop (gaat van de mens zelf uit)
  - . doop in de heilige Geest (gaat van de Heer uit)

- . doop in vuur (verdrukking) (gaat van de duivel uit (Mark.9:49)
- *handoplegging* (ter genezing of ter bevrijding)
- *opstanding* van doden (Ef.5:14)
- een eeuwig *oordeel* (een onoverkomelijke scheiding tussen leven en dood, licht en duisternis, waarheid en leugen).

Door het bewust hanteren van en zich uitstrekken naar deze geestelijke waarden wordt de 'oude mens' steeds meer afgelegd en de 'nieuwe mens' steeds meer aangedaan. Zo wordt de gelovige mens doorgaand vernieuwd tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper (Col.3:10).

Dit is het proces van wedergeboorte en vernieuwing door de heilige Geest (Titus 3:5). In dit proces wordt de 'oude mens' afgelegd en de 'nieuwe mens' aangedaan. Deze 'nieuwe mens' heeft *eeuwig leven*.

Het geestelijk lichaam van de mens is de 'woning' welke God van oorsprong af begeert om deze voor eeuwig met de mens te bewonen als 'Man' en 'vrouw' (vgl 1Cor.15:28 en Jak.4:5).

Vragen en opdrachten bij les 5d:

1. Denk na over het verschil tussen oordelen en véroordelen.
Tracht het positieve van het eeuwig oordeel te begrijpen.
2. Waarom is oordelen een fundamentele zaak?
3. Ziet u het onderscheid tussen het natuurlijke, tijdelijke, vergankelijke lichaam en het geestelijke, eeuwige, onvergankelijke lichaam?
4. Lees voor uzelf nauwkeurig over het fundamentele en het volkomene (*Hebr. 6: 1-5*)

WEDERGEBOORTE

Door de zondeval van de eerste mens (Gen.3) is de zonde de wereld binnengekomen (Rom.5:12). Ondanks dat blijft de mens het middelpunt van de schepping.

Het uitgangspunt van de Schepper, namelijk dat Zijn woord vlees zou worden in de mens, is door de zondeval niet veranderd.

Het gevolg van de zondeval van Adam is, dat het voor de hele mensheid tot veroordeling gekomen is (Rom.5:18). De mensheid werd door de zonde ongeschikt om gestalte te geven aan de bedoeling van het Woord van God, dat scheppend is tot in eeuwigheid.

Niet alleen voor de mens, maar voor de hele schepping had de zondeval gevolgen. Omwille van de ongehoorzaamheid van de eerste mens is de gehele aarde vervloekt (Gen.3:18). Vloek heeft te maken met dood en onvruchtbaarheid met betrekking tot het doel van God (vgl Rom.5:17,21). Om allereerst deze vloek weg te nemen, heeft God de 'laatste Adam' (= mens) geformeerd in de moederschoot van Maria.

Door deze 'eersteling' van de nieuwe mens, die in de gestalte Gods was, is de '**zonde van de wereld**' weggenomen, zoals door Johannes de Doper werd geprofeteerd (Joh.1:29, 1Joh.3:5).

De zonde van de wereld is het onvermogen om tot het doel van God te komen

Door de *ongehoorzaamheid* van de eerste Adam is het voor de hele mensheid tot *veroordeling* gekomen. Door de *gehoorzaamheid* van de laatste (tweede) Adam is echter voor ieder mens, die in Hem gelooft, *rechtvaardiging* weggelegd (Rom.5:18-21).

Dit is de kern van het begrip '**wedergeboorte**'. Dit begrip betreft twee zaken:

- 1e *de mens*, welke door geloof in Jezus Christus tot nieuw leven komt en waarover de Dood geen heerschappij meer heeft en
- 2e *de wereld*, die door deze nieuwe mensheid onder vloek van de zonde vandaan wordt gehaald.

Door de wedergeboorte komt de innerlijke mens vanuit de dood (onvruchtbaarheid) weer tot leven (vruchtbaar voor God). De mens komt dan tot zijn oorspronkelijke bestemming terug. Hij zal dan 'leven en als koning heersen door de Éne, Jezus Christus' (Rom.5:17b).

De 'Zoon des mensen' zit dan op de 'troon Zijner heerlijkheid' en degenen, die Hem gevolgd zijn, zullen met Hem gezeten zijn in zijn troon (Op.3:21). Ze zijn bestemd om het 'Israël Gods', d.i. de gemeente van Jezus Christus, tot volkomenheid te brengen. In dit Israël (= 'vorst Gods') zal de hele schepping tot herstel komen. Zoals de Heer Jezus het centrum is van Zijn gemeente ('lichaam'), zo zal dit 'lichaam van Christus', waarvan Hijzelf het Hoofd is, centraal staan in de hele mensheid Gods.

De '*wedergeboorte*' is het proces, waarlangs deze doelstelling van God behaald wordt (Matth.19:28). Door dit proces zal werkelijkheid worden, wat Jesaja reeds profeteerde: '*de dood is verzwolgen in de overwinning*' (Jes.25:8; 1Cor.15:54-58). Door dit proces zullen ook alle dingen *nieuw* worden, naar de bedoeling van de Schepper (Op.21:5).

Vragen/opdrachten bij les 6:

1. Wat houdt 'veroordeling' in voor de mens?
2. Tracht voor uzelf een omschrijving te geven van het begrip 'zonde van de wereld'.
3. Tracht de begrippen 'veroordeling' en 'rechtvaardiging' te plaatsen in het doel van God met de mens.
4. Het begrip 'wedergeboorte' omvat twee zaken. Ten eerste m.b.t. de persoonlijke mens; ten tweede m.b.t. de hele schepping. Tracht van dit laatste de betekenis weer te geven.

DE LEER VAN DE ERFZONDE EN ENKELE BIJBELSE FEITEN

Uitgangspunten:

- *Ps 51:7*

(een psalm van David n.a.v. zijn zonde met Bathseba)

'Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen'

- *Rom.5:12*

'Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan omdat allen (daadwerkelijk) gezondigd hebben'.

- *Rom.5:18,19*

'Daarom, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging.

Want gelijk door de *ongehoorzaamheid* van één zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de *gehoorzaamheid* van Eén zeer velen rechtvaardigen worden'.

De 'leer van de erfzonde' wordt weergegeven in de belijdenisgeschriften van met name reformatorische kerken. Zij stelt, dat door de ongehoorzaamheid van Adam de zonde zich via de geslachtelijke omgang over het gehele menselijke geslacht heeft uitgebreid. De erfzonde is dan een 'erfelijk gebrek', waarmee de kleine kinderen al in de moederschoot besmet zijn. Zij is ook een 'wortel', waaruit allerlei zondige daden tevoorschijn komen en is daarom voor God een reden, om het hele menselijk geslacht te verdoemen.

Deze leer stelt dan verder, dat de erfzonde door de *kinderbesprenkeling* (welke men als de bijbelse doop ziet), slechts gedeeltelijk wordt tenietgedaan. Ze blijft dus de oorzaak van het zuchten van de mens, die verlangt van zijn lichaam verlost te worden (Ned. Geloofsbelijdenis art.15).

Wat bedoelt David in Psalm 51:7?

David was de jongste zoon van Isaï (1Sam.17:13). Hij had twee zusters: **Seruja** en **Abigaïl**. Seruja was de moeder van **Abisaï**, **Joab** en **Asaël**.

Abigail was de moeder van **Amasa**. Deze mannen waren dus oomzeggers van David, maar van ongeveer dezelfde leeftijd (1Kron.2:15-17). Abisai en Joab waren krijgsoversten in het leger van David. Amasa (de zoon van een Ismaëliet) werd later krijgsoverste in het leger van Absalom. Hoewel David hem later weer in genade aannam, werd hij door Joab vermoord (2Sam.17:25; 2Sam.20:8).

De beide zusters van David waren dochters van Nahas, de koning van de Ammonieten, welke in de dagen van Saul Jabes in Gilead had belegerd (1Sam.11). Seruja en Abigail waren dus (oudere) halfzusters van David. Daar ze niet dezelfde vader hadden, hadden ze dus dezelfde moeder. Dit betekent dus, dat de **moeder van David** al eerder de (of een) vrouw was van koning Nahas, voordat ze David aan Isai baarde.

In het licht van de uitspraak van David in **Psalm 51:7** zijn er minstens enkele opmerkelijke feiten, welke doen vermoeden dat de (kortstondige) verhouding tussen Isai en de ex-vrouw van koning Nahas, later Davids moeder, niet geheel zuiver en wellicht buitenechtelijk was. Hieronder volgen deze feiten:

1. Isai was al oud en hoogbejaard, toen David nog een jonge herdersknaap was (1Sam.17:13).
2. Volgens 1Sam.16 en 17 had Isai **acht** zonen, waarvan David de jongste was. In het boek der Kronieken van de koningen van Israël wordt David de **zevende** zoon van Isai genoemd (1Kron.2).
3. Davids vader Isai was niet de vader van zijn oudere zusters Seruja en Abigail. Deze waren dochters van koning Nahas. Ze waren ook behoorlijk ouder dan David, want hun zonen waren van dezelfde leeftijd als David (Joab, Abisai en Amasa).
4. De naam van Davids moeder wordt nergens, ook niet in de kronieken der koningen, vermeld. Opmerkelijk, want dit was wel gebruikelijk voor de moeders en vrouwen van de koningen van Israël.
5. Koning Nahas van de Ammonieten was David vriendschappelijk gezind (2Sam.10:2). Ditzelfde gold ook voor de zoon van Nahas, koning Sobi, die David van voedsel voorzag, toen deze op de vlucht was voor Absalom (2Sam.17:27-29).
6. David werd door zijn (veel oudere) broers geminacht. Zijn oudste broer (halfbroer?) Eliab noemde hem een vermetele knaap, die bij de schapen had moeten blijven, in plaats van in de legerplaats te komen ((1Sam.17:28).

7. David viel ook naar zijn uiterlijk 'uit de toon'. Hij was rossig (vertaling Brouwer: blond) en had opvallende ogen (wellicht blauw, wat bij blond haar veel voorkomt, maar niet typisch Joods) (1Sam.16:12;17:42).

8. Toen Samuël één van de zonen van Isai moest zalven tot koning, werd David aanvankelijk buitengesloten. Pas op nadrukkelijk verzoek van Samuël werd hij er bij gehaald. Schaamde Isai zich voor hem tegenover de ziener? (1Sam.16:11).

In het leven van David speelde veel onreinheid. Onreine geesten hadden gemakkelijk toegang tot David. Als stamvorst van Juda had hij al zeven(!) vrouwen (2Sam.3:2-5). Ook zijn handelwijze met Bathseba getuigt van zijn zwakheid tegenover onreine geesten (2Sam.11).

Ook in het nageslacht van David opereerden volop onreine geesten. Zijn zoon Amnon vergreep zich aan zijn halfzuster Tamar (2Sam.13). Absalom had in het openbaar gemeenschap met de bijvrouwen van zijn vader, n.b. op hetzelfde dak als waar deze zich met zijn ogen had vergrepen aan Bathseba en zelfs een moord had gepleegd om zijn zonde te verdoezelen (2Sam.11; 16:22). Salomo had vele vreemde vrouwen lief. Hij had 700 vrouwen en 300 bijvrouwen, die zijn hart verleidden en van God aftrokken (1Kon.11).

Hoe konden deze onreine geesten in het nageslacht van Isai werken? Misschien vanwege diens eigen zwakheid. Was zijn gemeenschap met de ex-vrouw van Nahas, waaruit David werd geboren en waaraan deze mogelijk zijn opvallende niet-Joodse uiterlijk aan te danken had, wellicht buitenechtelijk en dus zondig?

Uit deze feiten kan niet eenvoudig verklaard worden dat er sprake is van geslachtelijke overerving van zonde, zoals in de erfzonde-leer gesteld wordt. Wel is het een feit, dat waar ouders vanwege eigen gedrag niet in staat zijn hun kinderen in de hemelse gewesten (Ef.6) te beschermen, deze een prooi kunnen worden van dezelfde machten, welke op die ouders konden (kunnen) inwerken.

De jammerklacht uit het hart van David (Ps.51), gezien in het licht van bovengenoemde feiten, is goed te verklaren. Hij legt immers verband tussen zijn handelwijze met Bathseba en de zondige situatie, waaruit hijzelf is geboren.

Het is echter griezelig onzeker om die ene tekst (Ps.51:7) te gebruiken als basis voor een godsdienstig leerstuk, waardoor sinds de

Reformatie miljoenen oprechte mensen geblokkeerd zijn in hun zoeken naar het Koninkrijk van God en de gerechtigheid, die daar bij hoort (Matth.6:33).

Ze noem(d)en zich immers op basis van dit leerstuk 'zondaar tot de dood, onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad'.

De waarheid is, dat de mens, welke zijn (bedreven) zonden belijdt en nalaat, gerechtvaardigd wordt door geloof in Jezus Christus. Op basis van het feit, dat de Heer Jezus de zonden van de hele wereld heeft gedragen, kan de mens, die dit in geloof voor zichzelf aanvaardt, opgroeien tot een mens naar Gods bedoeling. Deze mens wordt ook tot alle goed werk volkomen toegerust (2Tim.3:16,17).

M.b.t. de geslachtslijn van onze Heer Jezus hoeft het ons om bovenstaande feiten niet te verbazen, dat David een *'vreemde vogel'* in het gezin van Isai was en niet geaccepteerd door zijn (half)broers. In de geslachtslijn van Jezus komen meer van deze door mensen niet of minder geachte personen voor. Denk maar aan vrouwen als Tamar, de schoondochter van Juda (Gen.38), Rachab de hoer (Joz.2) en Ruth de Moabitische (Ruth 4).

Ten opzichte van deze vrouwen valt de (onbekende) moeder van David niet uit de toon, als er wat vreemds met haar aan de hand zou zijn geweest. Trouwens, ook onze Heer Jezus zelf gold aan de 'buitenkant' als een buitenechtelijk kind. Wilde zijn rechtvaardige aardse vader hierom niet in het geheim Maria, zijn ondertrouwde vrouw, verlaten, om haar zo doende voor steniging te behoeden (Matth.1:18-25).

! Erfzonde bestaat niet!

De ziel die (daadwerkelijk) zondigt, die zal sterven, dus los komen van de relatie met God, tenzij deze mens zich (eveneens daadwerkelijk) bekeert. .Zelfs de goddeloze, die breekt met ongerechtigheid, zal niet sterven, want God heeft een welgevallen aan de mens, die zich tot Hem bekeert (Ez.18).

Even als genade geen erfgoed is, is ook zonde geen erfgoed. De **óngehoorzaamheid** van de **eerste Adam**, **waardoor** zonde en dood de wereld konden binnendringen, werd geheel teniet gedaan door de **géhoorzaamheid** van de **laatste Adam**. Hierdoor is namelijk de zonde vergeven, de Dood van zijn kracht beroofd en onvergankelijk (eeuwig) leven aan het licht gebracht (2Tim.1:10).

Vragen en opdrachten bij les 7:

1. Tracht voor uzelf een omschrijving te geven van het begrip **zonde**.
2. Door te zondigen, krijgt de zonde(macht) heerschappij over de mens, zodat deze geestelijk sterft (de gemeenschap met God is verbroken). Wat moet de mens doen om weer gemeenschap met God te kunnen hebben?
3. Erfelijkheid is natuurlijk; zonde is geestelijk. Daarom kan een natuurlijk kind niet de zonde van de vader en/of moeder overerven. Tracht dit voor uzelf met behulp van bijbelse gegevens duidelijk te krijgen.

Deel II : HET FUNDAMENT

INLEIDING VOOR DE KOMENDE STUDIES

In de komende lessen zullen we nader ingaan op het werk van de heilige Geest in de vorming van het '**lichaam van Christus**'. De heilige Geest is de Geest, die van de Vader en de Zoon uitgaat om dit 'lichaam', waarvan Jezus Christus het 'Hoofd' is, tot volheid te brengen. Deze **gemeente van Jezus Christus** zal in de eerstvolgende fase van het herstelplan van de grote '(Her)Schepper aller dingen' tot openbaring komen en samen met de Heer verschijnen in heerlijkheid (Col.3:4).

Het begrip '**gemeente**' bedoelt in deze studie dus niet zozeer een (plaatselijke) verzameling van gelovigen, maar veeleer het reeds aangeduide gééstelijk lichaam van de Heer. Dit '**lichaam**' vormt de '**woning**' van God in deze wereld en wordt door de Geest van God voor- en toebereid tot haar grootse taak. Dit houdt in het herstel van de gehele mensheid als het centrale deel van de totale schepping. In deze mensheid is alles uitgezuiverd, wat leugen bewerkt en zijn allen, die willens en wetens 'de leugen liefhebben en doen' met de machten, waarmee ze niet hebben willen breken, buitengeworpen in de '**poel des vuurs**' (Op.22:15). De gehele mensheid is dan de 'woning', waarin onze God '**alles in allen**' geworden is (1Cor.15:28).

Er zijn in het plan van God een aantal opéénvolgende fasen te zien:

1. de schepping van 'hemel' en 'aarde'
2. de schepping van engelen in de hemel
3. de schepping van de eerste (natuurlijke) mens als 'man en vrouw'
4. de vorming van een (natuurlijk) nageslacht van deze mens
5. de verkiezing en vorming van een (natuurlijk) volk
6. de verwekking en bevestiging van een 'Zoon' uit dit volk
7. de uitstorting van Zijn Geest in deze 'Zoon des Vaders' en 'Zoon des mensen'
8. het wegnemen van de 'zonde der wereld' door deze 'Zoon des mensen'
9. het teniet doen van de allesbeheersende 'kracht van de Dood', eveneens door deze 'Zoon des mensen'

10. de verheerlijking van deze 'Zoon des mensen', door Hem tot 'Here en Christus' te maken
11. de uitstorting van Zijn Geest door deze 'Here en Christus'
12. de vorming van het 'lichaam' van deze 'laatste Adam' tot een **gééstelijk** volk
13. de vorming van het totale 'nageslacht' van deze 'laatste Adam'
14. het uitwerpen van zondemacht (duivel) en Dood
15. het herstel van de beschadigde mensheid
16. het herstel van de totale schepping tot een 'nieuwe hemel en een nieuwe aarde'

Het 'lichaam (of de 'vrouw') van Christus' zal dus uiteindelijk worden tot het 'lichaam (of de 'vrouw') van God'. Het proces, wat deze ontwikkeling bewerkt, wordt in de bijbel aangegeven als **'de opstanding uit de doden'**. Het evangelie van Jezus Christus is het middel, dat deze opstanding bewerkt. De Heer Jezus is en blijft in dit proces de **'Eersteling'**, welke dit proces ook als **'Laatste'** zal voltooien (Op.1:18).

De Heer zelf werd opgewekt door de kracht van de heilige Geest van God. De schijnbaar onverbreekelijke claim van de Dood kon Hem niet vasthouden, hoewel Hij gestorven was.

Door de opstanding van tussen de doden uit is Hij geworden tot de **'laatste Adam'** en in deze hoedanigheid tot de **'eerste van de nieuwe schepping'**. De nieuwe schepping is de mensheid, welke de Schepper al vanaf het begin bedoelde, toen Hij sprak: **'laat Ons mensen maken naar Ons beeld en als Onze gelijkenis'** (Gen.1:26).

In de eerste Adam (Mens!), die een *'levende ziel'* werd en zijn nageslacht met hem, legde God een **'levenskiem'** (vgl Gen.3:15). Ondanks de genoemde claim van de Dood, komt hieruit de nieuwe mens(heid) tevoorschijn. Deze is met de Heer Jezus als Eerste een **'levendmakende geest'** vanwege de vervulling met de Geest van God.

Over de wijze waarop de heilige Geest het 'lichaam van Christus' vormt en gestalte geeft, ga ik op detail nader in in de na deze brochure te verschijnen studiereeks **'DE GEEST VAN DE GEMEENTE'**.

Eerst ga ik verder met als boventitel:

'HET FUNDAMENT VAN HET GELOOF'.

Vragen/opdrachten bij les 8:

1. Ga in de bijbel na, welke aanduidingen er voor de heilige Geest gegeven worden.
2. Hebt u de heilige Geest ontvangen, toen u tot geloof kwam?
Ga voor uzelf na, wat de noodzaak hiervan is.
3. Welke plaats en taak heeft de plaatselijke gemeente in de vorming van het 'lichaam van Christus'?
4. Kan er zonder de vervulling met de heilige Geest sprake zijn van 'lichaam van Christus? Zo niet, waarom niet?

HET FUNDAMENT VAN HET GELOOF

Sinds de uitstorting van de heilige Geest na de opstanding van Jezus Christus en Zijn 'hemelvaart' wordt de gemeente als Zijn 'lichaam' gevormd. Dit 'lichaam' is nog niet in uiterlijke zin aan te duiden in deze wereld. Het wordt nog gevormd in het verborgene als een *'baby in de moederschoot'*. Op Gods tijd en wijze zal dit 'kind' echter zichtbaar worden op aarde. De bijbel spreekt dan over het *'openbaar worden van de kinderen (of zonen) Gods'*. Iedere (plaatselijke) gemeente van christenen behoort in haar bezig zijn toe te werken naar de openbaring van dit **'lichaam van Christus'**, omdat door middel daarvan de schepping bevrijd zal worden van de nog heersende vruchteloosheid en dienstbaarheid als gevolg van de zonde (Rom.8: 19).

Het (enige) middel, waardoor het 'lichaam van Christus', dus de ware gemeente, gebouwd en gevormd wordt, is het **'evangelie ván Jezus Christus'**, zoals de Heer zelf en Zijn apostelen dit hebben gepredikt en neergeschreven. Alleen waar dit evangelie zuiver gepredikt en beleefd wordt, wordt een hecht fundament gelegd en verder gebouwd tot voltooiing. Dit geldt zowel de persoonlijke mens als een gemeente. Waar (gewild of ongewild) wordt afgedaan of toegevoegd aan dit evangelie, b.v. door menselijke instellingen en/of verkeerde interpretaties, kan het einddoel niet bereikt worden.

De Heer Jezus sprak over het noodzakelijk bouwen van een **'huis op de rots'** in plaats van op zand (Matth.7). De rots is de aanduiding voor het onbeweeglijke en onveranderlijke doel van God m.b.t. de hele schepping en met name de mens daarin als 'hoofd'. Het zand duidt op de veranderlijke menselijke interpretatie van het plan van God, waardoor een onzekere basis ontstaat, welke niet bestand is tegen de stormen en stromingen van de veranderende tijd.

Enkele bijbelplaatsen:

- Luk.6:46-49 (zie boven)

- 1Cor.3:10-17 - beproeving door 'vuur' (= de invloed van boze geesten)

- het gebruik van al of niet 'brandbaar' materiaal

- Ef.2:20 - het 'fundament van de apostelen en profeten',
waarop de 'huisgenoten' Gods gebouwd zijn
- 1Tim.3:15 - de gemeente, het 'huis van God', een pijler en
fundament van de waarheid
- 2Tim.2:19 - het onbeweeglijke, hechte fundament en het
kenmerk hiervan
- Hebr.6:1-5 - het fundament en de onderdelen daarvan:
  - bekering van dode (godsdiensstige) werken
  - geloof in God
  - dopen (meervoud!) . doop in water
. doop in de heilige Geest
  - oplegging der handen
  - opstanding van doden
  - een eeuwig oordeel (= scheiding tussen goed en
kwaad)
- Hebr.11:10 en Op.21:14,19
- de fundering van het hemelse Jeruzalem.

In het persoonlijk leven van iedere christen moet het enig ware, dus enig juiste fundament gelegd worden. Daar is de mens zelf volledig bij betrokken. Ieder moet er voor zichzelf op toe zien, hoe hij/zij op dit fundament verder bouwt. Dit bouwen gebeurt door:

- verlichting door het '**woord der waarheid**'
- het genieten van de '**hemelse gaven**'
- het deel hebben aan de '**heilige Geest**'
- het '**eten**' van het woord Gods
- het '**smaken**' van de '**krachten der toekomstige eeuw**'
(Hebr.6:4,5).

Waar op het juiste fundament een '**levende steen**' wordt ingevoegd, verrijst een goed '**gebouw van God**'. Dit is het grote '**geestelijk huis**' dat gebouwd wordt op (het evangelie van) **Jezus Christus**. Hij is zelf de '**Hoeksteen**' en dit 'huis' heeft God van oorsprong af tot Zijn '**woning**' en als Zijn '**rustplaats voor immer**' begeerd (Ps 32 lezen!; 1Petr.2:4-10).

Vanuit dit '**eeuwig huis**' zal de grote Schepper aller dingen in de '**toekomstige eeuw**' verder werken aan Zijn '**eeuwig voornemen**'.

Vragen en opdrachten bij les 9a:

1. Omschrijf voor uzelf het enig ware fundament van het geestelijk 'huis van God'.
2. Hoe kan en moet de (godsdienstige) mens op dit fundament bouwen?

HET FUNDAMENT VAN HET GELOOF (2)

De bestemming van de mens

Al eerder hebben we al even stil gestaan bij de mens als 'beeld van God'. De mens is door God geschapen en bestemd tot een verheven doel. De '**eerste mens**' (het nageslacht van de '**eerste Adam**') heeft de opdracht en de mogelijkheid om de natuurlijke schepping te onderwerpen en tot volwaardige functie te brengen. De Schepper immers sprak: '*Wij zullen maken een mens(heid) naar ons beeld, in overeenstemming met ons en zij zullen heersen.....*' (Gen.1:26,27 Transcriptievertaling Reisel).

De Schepper deed in de mens een **geest** wonen, waardoor deze in staat zou zijn om op een juiste wijze te heersen over de levende schepping (de dieren- en plantenwereld) en de overige materie. Deze geest stelt de mens bovendien in staat om bezig te zijn in de wereld van de geesten, maar bovenal gemeenschap te hebben met God.

Omwille hiervan begeert de Schepper de geest van de mens met '**jaloersheid**'. Van dit heilige en zuivere verlangen van God naar de mens is het huwelijk tussen man en vrouw een beeld. Daarom wordt dit al direct aan het begin van de bijbel genoemd (Gen.1:27,28;2:20-25; Jak.4:5).

Vanwege Zijn ijver met betrekking tot de juiste ontplooiing van alle dingen heeft de Schepper van oorsprong af de mens bestemd om aan Zijn eeuwig voornemen gestalte te geven.

Het gevolg van de ongehoorzaamheid van Adam in de 'hof van Eden' (nog lang geen 'paradijs'!) was, dat de '**zonde(macht)**' (de duivel en zijn engelen) in de schepping kon binnendringen. Als gevolg dáárvan legde de '**macht van de dood**' (= de '**engel van de afgrond**') met zijn afschrikwekkend leger van 'sprinkhanen' (Op.9:1-11) zijn claim van vruchteloosheid in de schepping van God (Rom.5:12-14).

Niemand van de eerste mensheid (nageslacht van de eerste Adam) is in staat geweest de genoemde *zonde(macht)* te weerstaan en vrij te blijven van de claim van de *Dood(smacht)*. Maar ondanks deze claim, waardoor de mens geestelijk tot 'slaaf' werd gedegradeerd, werkte de Schepper door aan het bereiken van Zijn doel met betrekking tot de mens. Hij baande zelf '**een weg ter ontkoming**' en daarbij schakelde Hij de mens vanaf het begin

volledig in.

Al direct na de '**zondeval**' gaf Hij de mens houvast in de profetie van de zo genoemde '**moederbelofte**' (Gen.3:15). In deze belofte ligt de basis van de verlossing van de mens vanonder het '**juk**' van de '**slavendrijver**'.

Door middel van herhaalde beloften hield onze God de gelovige mens op het goede spoor. In de volheid van de tijd openbaarde Hij met inschakeling van de gelovige mensheid de '**Messias**', die de '**zonde der wereld**' droeg en de basis legde voor het herstel van de mens en de hele schepping. Door een '**moeitevol lijden**' heen wordt vervolgens het drukkende '**juk**', de '**stang**' op de schouder en de '**roede van de drijver**' verbroken. Met grote ijver werkt onze God aan dit herstelplan en zal niet rusten, totdat het geheel is volbracht (Lees Jes. 9:1-6).

De climax van de '**weg ter ontkoming**' toont zich in de openbaring van de '**mens-in-Christus**'. Deze nieuwe mensheid is het '**nageslacht**' van de '**laatste Adam**', waarvan **Jezus de Christus de Eersteling** is, maar wat bestaan zal uit een veelvoud van *éérstelingen*, welke aan de '**grote schare, die niemand tellen kan**' vooraf gaat (1Cor.15: 20,23; Jak.1: 18; Op.7; 14: 1-5).

De '**eerste mens(heid)**' ontwikkelt zich als een '**levende ziel**', (gebonden aan de stof); de '**laatste mens(heid)**' ontplooit zich in Jezus Christus tot een '**levendmakende geest**' (1Cor.15:45). In deze mensheid zal uiteindelijk de grote Schepper '**alles in allen**' zijn (1Cor.15:28). Door deze mens heen zal God ook **á**lle dingen nieuw maken (Op.21:5).

Dit is kort gezegd de bestemming van de mens en in feite de boodschap van de bijbel. Om tot deze bestemming te komen is persoonlijke vervulling met de Geest van de Vader en de Zoon nodig. Daartoe moet de mens vrijkomen uit de slavernij van de Dood. Over de vervulling met de Geest van God later meer.

Vragen en opdrachten bij deze les:

1. Tracht voor uzelf het onderscheid te verstaan tussen de begrippen '**levende ziel**' en '**levendmakende geest**'.
2. Denk na over uw bestemming wegens uw persoonlijk geloof in Jezus Christus en over de waarde van de vervulling met de heilige Geest daarin.

HET FUNDAMENT VAN HET GELOOF (3)

In een bepaald stadium van zijn ontwikkeling als '**levende ziel**' werd de '**eerste**' mens door de Schepper geplaatst in de zo genoemde '**hof van Eden**'. Hij zou daar worden geconfronteerd met zijn ware vijanden, de '**boze geesten in de hemelse gewesten**', om aan hen de veelkleurige wijsheid van God bekend te maken, zoals Deze het in Zijn eeuwig voornemen had beschikt (vgl Ef.3:10,11).

De '**hof van Eden**' is een afschaduwing van de '**hemelse gewesten**'. In de bijbel is sprake van drie '**hemelen**', want de apostel Paulus werd 'opgetrokken in de **derde hemel**, waar hij onuitsprekelijke dingen heeft gehoord' (2Cor.12:1-4). De hemelse gewesten vormen de '**eerste hemel**', waar de '**mens in Christus**' wordt geplaatst om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom van Gods goedertierenheid met betrekking tot de mens te tonen (Ef.2:6-7).

Uit de geschiedenis van de bijbel weten we, dat de eerste mens in de confrontatie met de machten der duisternis heeft gefaald (Gen.3). Voordat de Here God de mens in de '**hof**' plaatste, gaf hij hem een paar duidelijke uitgangspunten mee:

- vrij 'eten' van 'alle bomen in de hof', inclusief de 'boom des levens'.

- niet 'eten' van de 'boom van kennis van goed en kwaad'. Het gevolg hiervan zou zijn, dat de mens 'de dood zou sterven'.

In de hof was de sluwe '**slang**', tegen wiens verleidingen de mens zou moeten standhouden, daarbij geholpen door de Here God, die Zelf ook in de hof '**wandelde**' en Zich aan de mens openbaarde in de '**avondkoelte**' (Gen.3:8).

Toen de mens ongehoorzaam was aan het '**gebod**' van God en inging op de verleiding van de '**slang**', stierf hij naar de innerlijke mens, hoewel hij in natuurlijk opzicht nog honderden jaren leefde in het geleidelijk aftakelende milieu. Pas na de zondvloed (ca 1656 jaar na de scheppingsdagen; Gen.6), toen er een wezenlijke verandering in de zichtbare schepping was opgetreden, ging de leeftijd van de mens met sprongen omlaag.

De '**dood sterven**' is een proces, waarin de innerlijke mens onder de

onverbreekelijke claim van de Dood terecht komt en een tegengestelde ontwikkeling ondergaat dan waartoe hij bestemd is. Ook derft hij hierin de '**heerlijkheid van God**' (Rom.3:23). De heerlijkheid van God wordt in de bijbel aangeduid met '**eeuwig leven**'.

Wat echter door de zondeval (on gehoorzaamheid) van de 'eerste Adam' werd geblokkeerd, werd door de gehoorzaamheid en volharding van de 'laatste Adam' geheel hersteld. Door de overwinning van onze Heer Jezus aan het kruis werden de 'overheden en machten ontwapend en openlijk ten toon gesteld en zó heeft Hij over hen gezegevierd' (Col.2: 15).

Deze zondemachten, die in de hemelse gewesten opereren, werken met het '**geweld**' van de Dood (zie Hebr.2:14 SV). Door de overwinning van onze Heiland op deze machten der duisternis werd dan ook de 'Dood van zijn kracht beroofd'. De '**prikkel**' van de Dood is immers de zonde, zoals de kracht van de zonde ligt in de (overtreding van de) wet, welke duidelijk de wil van God weergeeft voor de aardse mens (1Cor.15:56).

De Heer bracht door Zijn overwinning aan het kruis over de zondemacht en in het dodenrijk over de Dood onvergankelijk (= eeuwig) leven aan het licht (2Tim.1:10). Hij verbrak immers de '**weeën van de Dood**' en kon door deze niet worden vastgehouden, zoals dat gebeurde met alle andere mensen (Hand.2:24).

Vragen en opdrachten:

1. Wat houdt het begrip 'hemelse gewesten' in?
2. Hoe ervaar je voor jezelf het '*in Christus geplaatst worden*' in deze 'hemelse gewesten'?

.

HET FUNDAMENT VAN HET GELOOF (4)

Om tot de bestemming die God voor de mens heeft bedoeld te komen, zijn een aantal door de mens te nemen stappen nodig. In les 9A hebben we deze stappen achtereenvolgens genoemd als het leggen van een '**fundament**', waarop door bewust geloof het (levens)huis gebouwd moet worden.

Vooraf de apostel Paulus haalt in zijn brieven het belang van dit fundament aan. Hij noemt dit de enig goede grondslag, namelijk (het evangelie van) **Jezus Christus**. Ook noemt hij zichzelf in het 'leggen' van dit fundament een 'kundig bouwmeester' naar de aan hem verleende genade. Verder stelt hij ieder mens persoonlijk verantwoordelijk voor de wijze van bouwen op dit fundament (1Cor.3:10,11).

In de volgende lessen gaan we nader in op de belangrijkste onderdelen van het ware fundament van het christelijk geloof, zoals ze weergegeven worden in Hebr.5:12-6:3.

De eerste stap, welke een mens moet nemen om deel te krijgen aan het verlossingswerk van Jezus Christus is een bewuste en persoonlijke '**bekering van dode werken**'. Dit kan alleen als gevolg van het '**horen**' (luisteren naar en reageren op) naar het evangelie van Jezus Christus (Rom.10:17).

Allereerst betekent dit het breken met het 'oude leven', dat gekenmerkt wordt door zonde en ongehoorzaamheid, ondanks wellicht het serieus bedrijven van godsdienst. De mens richt zich innerlijk tot God en aanvaardt de beloften van God voor de mens, die tot Hem komt (Joh.6:37).

Direct in verband met bekering staat een bewust '**geloof in God**'. De mens weet zich door dit geloof gerechtvaardigd vanwege de schuldvergeving. Hij weet zich '**een nieuwe schepping**' als een kind van God, dat opgroeit tot volwassenheid. De 'oude mens' is 'met Christus gestorven', dus dood voor de wet van God, welke de zonde(macht) en de Dood misbruiken tot hun doelstelling (Rom.7:4-12; 8:2).

Al groeiend in de kennis van (het doel van) God verlangt de mens dan vervolgens om vervuld te worden met de Geest van God. Het wordt hem echter duidelijk, dat hij hiertoe moet voldoen aan de juiste voorwaarden. Niet in een slaafse gehoorzaamheid, maar vanuit het verlangen om geheel

bruikbaar te zijn voor het doel van God met de mens.

Voor de geestelijk tot leven gekomen, dus '**wedergeboren**' mens wordt het ook snel duidelijk, wat de '**doop in water**' betekent. Als innerlijk 'gestorvene' naar het oude leven verlangt hij er naar dit als getuigenis voor mensen en (goede en boze) engelen uit te beelden. Ook verlangt hij er naar om met blijdschap te verkondigen, dat hij is '**opgestaan tot een nieuw leven**' (Rom.8:1-14). De doop in water is een belangrijke pijler van het fundament. Het is een duidelijke daadstelling naar de directe omgeving toe. Het is daarom niet verwonderlijk, dat juist dit onderdeel door de tegenwerkende invloed van boze ('vrome') geesten zwaar verminkt is geworden in allerlei menselijke redeneringen.

Voor de gehoorzame (wedergeboren) mens geldt onomstotelijk de '**belofte van de heilige Geest**' (Hand.5:32). Johannes de Doper getuigde hier al van, toen hij predikte, dat 'Hij, die na hem zou komen, met de heilige Geest zou dopen (Matth.3:11). De '**doop in de heilige Geest**' is niet een automatisme, maar een bewust onderdeel van het ware fundament en een absolute voorwaarde om tot een volwaardige medewerker van Jezus Christus te worden.

Vragen en opdrachten:

1. Denk na over het begrip 'bekering' aan de hand van Matth.3:8,9.
2. Wat gelooft u zelf van het doel van God met úw leven?
3. Hoe bent ú bezig om de heilige Geest te ontvangen of wat houdt de doop in de heilige Geest voor u in?

* *

HET FUNDAMENT VAN HET GELOOF (5)

Als laatste drie onderdelen van het fundament van het geloof worden in Hebr.6 nog genoemd:

- oplegging der handen
- opstanding der doden
- een eeuwig oordeel

Handoplegging

In de bijbel is sprake van handoplegging bij de volgende gebeurtenissen:

- **zegening**
  - * kinderzegening door de Heer Jezus (Matth.19:13-15)
  - * zegening van de discipelen (Luk.24:50)
  - * ter bediening in de gemeente (Hand.6:6; 13:3)
- **genezing**
  - * dochtertje van Jairus (Matth.9:18,25)
  - * opdracht aan de discipelen (Mark.16:18)
  - * Paulus (Hand.19:11; 28:8)
- **ontvangen van de heilige Geest** (Hand.8:14-17; 19:6; 1Tim.4:14; 2Tim.1:6)

De **hand-ergens-opleggen** houdt in dat men iets claimt voor een bepaald doel. Zo kunnen we t.a.v. de kinderzegening van de Heer Jezus stellen, dat Hij het '**Koninkrijk Gods**' voor ze claimde.

Handoplegging is in de positieve zin terug te voeren tot het principe van **herstel**, dat van onze God uitgaat, sinds de Dood zijn '**sluier van onvruchtbaarheid**' over de schepping kon leggen als gevolg van de zondeval van de eerste mens. Dit laatste is dan een negatieve claim.

Ook in het zo genoemde **occultisme** (het 'evangelie' van de Dood) komt handoplegging voor. Velen raken door deze 'strik van de vogelvanger' (de duivel) verstrikt in geestelijke duisternis, waar de Dood heerschappij voert (Ps 119:3).

Ondanks de inbreuk van de 'vorst der duisternis' liet onze God Zijn schepping niet los, maar claimde daarvoor integendeel **herstel**. De grote Schepper richtte Zich er op, dat uiteindelijk de '**sluier van de Dood**'

vernietigd zou worden en Hij schakelde daar de mens volkomen bij in. Hij legde de basis van herstel in de eerste profetie van bijbel, die we kennen als de zo genoemde '**moederbelofte**' (Gen.3:15).

De eerste mens, die door gehoorzaamheid aan God de Dood heeft overwonnen, was onze Heer Jezus. Hij werd als '**Zoon van God**' openbaar als eerste van '**vele zonen**', welke het '**beeld van deze Eersteling**' gelijkvormig zullen zijn (Jes.25:7; Rom.8:29,30; 2Tim.1:10; Hebr.2:10).

Handoplegging heeft dus een duidelijke waarde en is daarom een goed gebruik in de gemeenschap van christenen. Het moet echter gebeuren in heiligheid en reinheid en nooit 'overhaast' (1Tim.5:22), evenals het bidden met 'opheffen der handen', hetgeen in heiligheid moet geschieden (1Tim.2:8).

Door '**handoplegging**' claimen we herstel, genezing en bediening t.b.v. de voortgang van het evangelie van onze Heer Jezus Christus en de vorming van Zijn 'lichaam'.

Vragen en opdrachten:

Zoek in de bijbel teksten op, waarin het gaat over handoplegging en tracht de geestelijke waarde daarvan te begrijpen.

* *

OPSTANDING DER DODEN

Dit onderdeel van het christelijk fundament heeft een belangrijke plaats in het evangelie van Jezus Christus. We lezen: *Matth.22:23-33*.

De begrippen 'leven' en 'dood' in de bijbel staan in direct verband met de *innerlijke mens*.

'**Leven**' = verbonden zijn met God, de '**Bron van alle licht en leven**' (Ps 36:10; Jer.2:13; 17:13) a.g.v. het werk van Jezus Christus.

'**Dood**' = a.g.v. de zonde onder de sterke claim van de Dood staan en daardoor onbruikbaar zijn voor het uiteindelijke doel van God met de mens.

Het is voor een christen nodig te weten wat precies met 'opstanding der doden' wordt bedoeld. Er bestaat hierover nog veel verwarring, omdat velen de begrippen leven en dood in het denkpatroon uitsluitend betrekken op het natuurlijke leven. Ook worden het natuurlijke en geestelijke leven van de mens nogal eens met elkaar verward.

Als het natuurlijke leven van de (godsdienstige) mens eindigt, geldt de vraag: Wat gebeurt er na het sterven? Ziet men bekenden wéér? Bestaat er wellicht nog een bepaalde (bloed)band? Kan er sprake zijn van wachten op elkaar?

Toen God de **mens** schiep, bedoelde Hij een wezen, waarmee Hijzelf in een intieme relatie zou kunnen omgaan. Het wezen van deze diepe gemeenschap tussen God en mens wordt afgebeeld in de schepping van *man en vrouw, die elkaar in een rein huwelijk aanvullen*.

Sinds de zondeval van de eerste Adam is de **zonde**(macht) de wereld van de mens binnen gekomen. Door ongehoorzaamheid van de mens werd de relatie tussen de mens en God verbroken. De mens was innerlijk gestorven!, dus 'dood' en onvruchtbaar voor God. Vanwege dit feit kon **de Dood** gaan heersen in de schepping, terwijl juist de méns had moeten 'heersen' over al het geschapene.

De heerschappij van de Dood kan slechts gelden op basis van de zonde. Als gevolg van de verleiding door de duivel van Adam en Mannin in de hof van Eden en hun beider ingaan op deze verleiding werd de duivel de 'overste van de wereld' en bracht hij door de leugen de mens(heid) onder de heerschappij van de Dood.

Geen enkel mens is sinds Adam in staat gebleken stand te houden tegen van de verzoeking tot zonde (vgl Ef.6:11). Zelfs in de periode vóór de Wet, dus toen er nog geen gebod was, waardoor men van zonde kon spreken, heerste de Dood al (Rom.5:12-14).

Tot de opstanding van Jezus Christus lag de **claim van de Dood** over alle mensen. Bij het sterven van de uiterlijke mens, waarbij het aardse lichaam tot stof wederkeert, gold echter voor de innerlijke mens, die tot dan toe het dodenrijk binnenkwam het criterium: heb je geleefd op basis van de ingeschapen wet van God als **rechtvaardige** of als **onrechtvaardige**? Deze begrippen moeten niet verward worden met 'godsdienstig' of 'niet godsdienstig'. Het rechtvaardig zijn op basis van naastenliefde heeft niet te maken met een uiterlijk godsdienstig patroon.

In het dodenrijk ligt een diepe, onoverkomelijke '**kloof**' tussen rechtvaardigen en ónrechtvaardigen (zie het verhaal van de Heer Jezus over de 'rijke' man en de 'arme' Lazarus in Lukas 16).

Voor de hedendaagse (godsdienstige) mens, welke niet door bewuste bekering op basis van het evangelie van Jezus Christus en daarop volgende eveneens bewuste wedergeboorte is overgebracht in het '**Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde**' (Col.1:13), geldt nog dezelfde situatie. Deze mens is nog '**in de dood**' en zal evenals Lazarus en de 'rijke' man zijn 'ogen opslaan' in het dodenrijk, al is het wellicht aan de '**lichtzijde**' daarvan. Het aardse sterven verandert daar niets aan.

De enige manier voor de mens om vrij te komen van de claim van de Dood is door persoonlijk geloof in Jezus Christus, op basis van **bekering** en **wedergeboorte**. Dat is een zaak van heden en niet voor na het sterven. Voor degene, die persoonlijk in de overwinning van Jezus Christus gelooft en op basis daarvan bewust heeft gebroken met zonde en tot wedergeboorte is gekomen, geldt dat deze mens de Dood niet meer zal zien tot in eeuwigheid (Joh.5:24;8:51).

De natuurlijke dood is dus nooit een 'doorgang tot het eeuwige leven', zoals wel wordt gesteld. De innerlijke overgang van de 'dood' in het 'leven' vindt plaats bij de wedergeboorte, waarbij op basis van geloof in Jezus Christus de '*oude mens*' wordt afgelegd en de '*nieuwe mens*' wordt aangedaan. Voor de aldus gelovige mens gelden de uitspraken van de Heer Jezus:

- 'indien iemand Mijn woord bewaart, hij zal de Dood in eeuwigheid niet aanschouwen' (Joh.8:51).

- 'wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven' (Joh.3:36).
- 'wie Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven'

(Joh.5:24)

- 'wie in Mij gelooft, zal leven,.....al is hij gestorven'; ieder die ...in Mij gelooft, zal...niet sterven (Joh.11:25,26)

* *

HET FUNDAMENT VAN HET GELOOF

Een eeuwig oordeel

Oordelen is scheiding maken tussen wat wel bij de mens hoort en wat niet, ofwel tussen het goede en het kwade, ook aan te duiden met *licht en duisternis*. Door het aanvaarden van het evangelie van Jezus Christus en het consequent toepassen in het persoonlijk leven komt de mens vrij van de claim van de duisternis (zonde en dood). Zijn innerlijk treedt in het licht en hij komt steeds meer tevoorschijn als de mens naar Gods beeld. Uiteindelijk wordt zelfs het sterfelijke lichaam door dit 'wedergeboorteproses' veranderd en zal daardoor onsterfelijkheid en onvergankelijkheid aandoen (1Cor.15:50-54).

Tijdens dit proces voltrekt zich ook het proces van het '**eeuwig oordeel**'. Oordelen is scheiding aanbrengen tussen goed en kwaad. Het '**eeuwig oordeel**' betreft niet alleen de mens, maar de hele schepping. Door dit oordeel zal uiteindelijk een nieuwe hemel en een nieuwe aarde ontstaan, waar gerechtigheid heerst. De zonde (= de onmogelijkheid voor de mens en de hele schepping om tot de ware bestemming te komen) is dan uitgebannen. De veroorzaker van de zonde, de leugenaar van de beginne, de duivel en satan, is dan geworpen in de 'poel des vuurs', waarin daarna ook de Dood en het 'dodenrijk' terecht komen.

Het '**eeuwig oordeel**' wordt voltrokken door de **ware mens**. Dat is allereerst onze Heer Jezus Christus, die door Zijn lijden, sterven en opstanding 'de Dood van zijn kracht (= zonde) heeft beroofd en onvergankelijk leven aan het licht gebracht (2Tim1:10). De Heer heeft echter ook ons geroepen om net als de apostel Paulus dit volle evangelie te verkondigen in de wereld, ondanks smaad en lijden (vs11,12).

Zonder het '**eeuwig oordeel**' komt de mens en de hele schepping niet tot haar doel en bestemming. Het '**eeuwig oordeel**' is daarom, evenals de andere genoemde factoren, een wezenlijk onderdeel van het '**eeuwig evangelie**'.

Dit oordeel begint bij het 'huis Gods', dat zijn de ware gelovigen, die door wedergeboorte en vervulling met de heilige Geest een 'woonstede Gods in de geest' vormen (Ef2:21,22;1Petr.4:17). Door dit oordeel worden zij getuchtigd ofwel opgevoed en gevormd (1Cor.11:32). Deze 'gemeente' of dit 'lichaam' van Jezus Christus wordt dan ingeschakeld om de schepping te herstellen, zodat een 'nieuwe' hemel en aarde ontstaan, naar Gods oorspronkelijke bedoeling.

Vragen en opdrachten bij les 9G:

1. Is 'oordeel' een positief of een negatief begrip? Tracht te omschrijven, wat het voor u persoonlijk inhoudt!
2. Probeer te omschrijven wat een nieuwe 'hemel' en 'aarde' betekenen vanuit de oorspronkelijke bedoeling van God.

HET 'LAATSTE OORDEEL'

We hebben in de voorgaande lessen over het fundament van het Christelijk geloof een belangrijk onderwerp behandeld. Het is voor de mens, die met de gedachten van God rekening houdt, absoluut noodzakelijk, dat er een deugdelijk fundament in zijn/haar leven ligt.

Het enige fundament, dat voorkómt dat het 'huis' van de godsdienstige mens als gevolg van de 'regenstromen' en de 'winden' in elkaar stort, is het *horen en doen* van de woorden van de Heer.

De afzonderlijke 'pijlers' van dit fundament hebben we in de afgelopen lessen behandeld (lees in dit verband nog de gelijkenis over het '**tweeërlei fundament**' in Matth.7).

Alvorens over te gaan tot de behandeling van een volgende serie lessen met als deelthema '**Bouwen op het fundament**', wil ik als tussenonderwerp aansluitend op het voorgaande stilstaan bij het thema: Het laatste oordeel. In de vorige les (9G) behandelden we het onderwerp: '*een eeuwig oordeel*'. Het zo genoemde 'laatste oordeel' voltrekt zich vanaf de '**GROTE WITTE TROON**'. Op die troon zit de almachtige God, voor wie 'aarde' en 'hemel' vluchten. De '*grote witte troon*' duidt op de gerechtigheid en de heiligheid daarvan. Sinds Zijn overwinning over zonde en dood bevindt zich ook het Lam in het 'midden van deze troon', dus in het centrum van de heerschappij van God (Openb.5:6). Aan Hem heeft de Vader het gehele oordeel overgegeven (Joh.5:22). Hij is daarbij betrokken met Zijn gehele "lichaam", de gemeente.

Van het laatste oordeel is ook al sprake bij de opening van het 6e zegel (Openb.6:12-17), waarin de 'bergen' en de 'rotsen' beelden zijn van de machten der duisternis, bij wie men tracht te schuilen voor de toorn van het Lam op de troon.

We lezen: **Openb.20:11-15**.

Het woord 'troon' komt in de bijbel vaak voor. In de profetieën van het oude testament en in het boek Openbaring heeft dit begrip de waarde en betekenis van heerschappij en oordeel.

In Openb.20:11 is sprake van een grote witte troon, omdat in deze troon van God ook het Lam gezeten is en ook degenen, die met Hem overwonnen hebben over de machten der duisternis (Op.3:21).

De '**eerste opstanding**' als gevolg van het '**eerste oordeel**' (1Petr.4:17) heeft betrekking op de '**levenden**', dus de geestelijk wedergeborenen. Deze zijn opgestaan '*van tussen de doden uit*' (Ef.5:14). Zij hebben als '*priesters van God en Christus*' hun plaats in de 'grote witte troon' en ze heersen als 'koningen' met Christus (Op.20:1-6). Zij zijn *in Christus*, dus vervuld met de Geest van Jezus Christus.

De '**laatste opstanding**' staat in verband met het '**laatste oordeel**'. Dit betreft de '**doden**', 'groten' en 'kleinen', die vòòr de troon stáán. Ze zijn dus ook 'opgestaan' op het gezag van het Woord van God, dat door de geopenbaarde 'zonen Gods' (het '**lichaam van Christus**', waarvan de Heer Jezus het **Hoofd** is) werd gehanteerd.

Bij de laatste opstanding zijn **álle doden** betrokken, rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Het betreft voor de laatsten een niet te ontvluchten bevel. Deze opstanding is mogelijk, ook voor de onrechtvaardigen, omdat de Dood en het dodenrijk zijn ontmaskerd en ontmanteld. Ze zijn volkomen van hun kracht beroofd (vgl Hand.2:24 en 2Tim.1:10).

Bij de doden, welke voor de 'grote witte troon' staan, behoren 'groten' en 'kleinen' m.b.t. hun activiteiten in de geestelijke wereld. Het betreft **rechtvaardigen en onrechtvaardigen**, goeden en kwaden, godsdienstigen en atheïsten. Allen worden geoordeeld op grond van hun werken, zoals die in de 'boeken' staan opgetekend naar gelang hun werken.

Er vindt vanuit deze troon een scheiding plaats (oordeel!) tussen degenen, die geleefd hebben naar de ingeschapen wet van God in de mens (= het geweten) en degenen, die dit geweten 'als met een brandijzer hebben toegeschroeid' (vgl 1Tim.4:2). De Heer Jezus sprak over een scheiding tussen 'schapen en bokken' (Matth.25).

Bij dit oordelen zijn de geopenbaarde '**zonen Gods**' betrokken. Deze zijn met de Heer gezeten 'in Zijn troon', dus net als Hij voeren ze heerschappij over de boze machten, die de mensen tot zonde hebben verleid, zodat ze onder claim van de Dood kwamen. Ze werpen deze machten uit in de eeuwige verwerping, de '**poel des vuurs**' en brengen zo de mensen tot bevrijding.

De '**poel des vuurs**' is niet voor de mens bereid, maar wel voor de duivel en zijn engelen (Matth.25:41). Waar de mens echter, ondanks de

mogelijkheid om tot de 'vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen Gods' te komen en ondanks het krachtige evangelie, blijft vasthouden aan de leugen, wordt deze door de inwonende machten meegesleurd in het verderf.

Voor de heiligheid en gerechtigheid van de 'troon' vluchtten 'hemel' en 'aarde', d.w.z. engelen en mensen, die verbonden waren met het rijk van duisternis en dood. Voor dezen is geen plaats in het eeuwige koninkrijk van God. Hun plaats is in de 'poel des vuurs', welke ook de 'tweede dood' genoemd wordt. Deze concentratie van verderf bevindt zich ver van het 'aangezicht des Heren' [vgl. Jes.22:17 (Sebna) en 14:19 (Babel)].

Na het 'laatste oordeel' verschijnen dan de '**nieuwe hemel**' en de '**nieuwe aarde**', waar alleen maar sprake is van vrede, licht en leven en waar alle 'tranen' worden gewist. Dan is de situatie ontstaan, waarin de eeuwige Schepper zal zeggen: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' (Openb.21:1-5).

Opdracht bij les 10:

- Denk na over de chronologie (opeenvolging) en samenhang van de eerste dood (a.g.v de zonde), de eerste opstanding (wedergeboorte) en het eerste oordeel.
- Zo ook over die van de (laatste) opstanding op de 'jongste (laatste) dag', het laatste oordeel en de tweede (laatste) dood.

BOUWEN OP HET FUNDAMENT

In de lessen 9A t/m 9G hebben we het **fundament** van het christelijk geloof behandeld. We deden dit vanuit Hebr.6:1 en 2, waar geschreven wordt over het '**eerste onderwijs** aangaande Christus'. Dit moet noodzakelijkerwijs vooraf gaan aan het onderricht met betrekking tot de diepere waarheden, die de mens op het **volkomene** richten. Net zo als een huis of ander bouwwerk een '**eerste steen**' kent en tot het bereiken van de nok **vele stenen** nodig zijn, zo is het ook met de geestelijke dingen. Volkomenheid ontstaat niet als bij toverslag, maar het vergt een stapsgewijze opbouw, waarbij nauwkeurig rekening gehouden moet worden met uitgangspunten en richtlijnen.

In *1Cor.3:10-17* is ook sprake van een **fundament** en het daarop verder **bouwen**. Dit bouwen is een **persoonlijke verantwoordelijkheid**, die niet door iemand anders is over te nemen. Daarom kan ook nooit het met alle goede bedoelingen besprenkelen van baby's in de plaats gesteld worden van de bijbelse doop in water, die een persoonlijk getuigenis is van de **wedergeboorte**, waar de bijbel over spreekt. Zolang de mens niet persoonlijk kan getuigen van het 'opnieuw geboren' zijn, heeft dopen geen enkele waarde, want dit is een **persoonlijke daadstelling** (ieder van u late zich dopen...) als gevolg van **persoonlijke bekering** (Hand.2:38).

Het fundament is (het evangelie van) Jezus Christus. Door verder te bouwen hierop na een persoonlijke en radicale keus, werkt de wedergeboren (**innerlijke**) mens toe naar de **volkomenheid**. Dit betreft de volledige mens, die bestaat uit geest, ziel en lichaam. Het betreft echter niet het aardse lichaam, dat slechts dient om tijdens het aardse leven dienstbaar te zijn aan de aan de claim van de Dood onttrokken innerlijke mens. In het na de bekering voortgaande proces van wedergeboorte ontwikkelt zich de nieuwe mens-des-harten. Dit '**kind van God**' wordt aanvankelijk gevoed door 'melkspijs', maar zal zich in het opgroeien steeds meer uitstrekken tot de 'vaste spijs', die voor de **volwassenen** nodig is om de 'zinnen' te oefenen in het onderscheiden van goed en kwaad (Hebr.5:11-14).

Een absolute noodzaak om tot geestelijke volwassenheid te komen, is de persoonlijke **vervulling met de Geest van God**, ook een onderdeel van het 'fundament'. Net zoals op de Heer Jezus het begrip '**zoon**' van toepassing was,

zo geldt dit ook voor de volwassen geestelijke mens. Deze weet het goede (wat van God uitgaat) van het kwade (wat door boze geesten bewerkt wordt) in eigen leven te **onderscheiden** en ook daadwerkelijk van elkaar te **scheiden**.

Volgens de apostel Paulus is de hele schepping, dus mens, dier (en plant) als het ware 'zuchtend van verlangen' naar de veelvoudige openbaarwording van **zonen Gods** (Rom.8:18-23).

Deze **zonen** zullen als '**lichaam van Jezus Christus**', waarvan Hijzelf het Hoofd is, de schepping weer brengen in de oorspronkelijke positie, welke de Schepper had bedacht.

Vanuit deze positie gaat de herschepping door naar het doel van God, wat verwoord wordt in o.a. *2Tim.3:17*: '...opdat de mens Gods (dus naar Gods bedoeling) volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust'.

Vragen bij les 11:

1. Lees m.b.t. fundament en gebouw ook 1Petr.2:1-10.
  - wat moet afgelegd worden?
  - waar moet het verlangen naar uit gaan?
  - waar moet naar toe gegroeid worden?

- wie is de levende (hoek)steen, die bij God uitverkoren en kostbaar is?
- als wat moeten wij ons laten gebruiken en met welke bestemming?
- Wiens grote daden worden daardoor 'verkondigd'?
- bedenk eens een paar 'grote daden' met betrekking tot uzelf!

* *

BOUWEN OP HET FUNDAMENT

GOD EN MENS (1)

De kern van de bijbel ligt daarin, dat de mens een juist zicht krijgt op God

als de Schepper van alle dingen én de mens als '**beelddrager**' van God.

De bijbel begint met het gegeven, dat er een God is. Niet é é n temidden van vele goden, maar een é níg en é é uwig God, *uit* Wie alles is voortgekomen, *door* Wie alles bestaat en *tot* Wie alle dingen geschapen zijn (Rom.11:36;1Cor.8:6;Hebr.2:10a).

God schiep de dingen in een **begin(toestand)**, zoals er eigenlijk staat in Gen.1:1. (vgl een baby; wel volmaakt, maar nog niet volwassen). Een begin duidt op het aanwezig zijn van een ontwikkelingsmogelijkheid. Vanuit een begin, een basis zou er een ontwikkeling tot volkomenheid volgen.

De vraag rijst hierbij: wat was en blijft het doel van de Schepper? Waartoe bereidde Hij de dingen en met name de mens, die als de 'beelddrager' van God geldt? Hoe í s of wó rdt de mens een 'beelddrager' van God? Van onze God staat er toch, dat Hij enkel '*g e e s t*' is (Joh.4:24).

De kern van de bijbel bestaat uit de openbaring van God en mens. Deze twee behoren onlosmakelijk bij elkaar. Omwille van dit gegeven kwam er een scheiding tussen de engelen, die als 'dienende geesten' geschapen waren terwille van de mens. Er kwam duisternis in de 'hemel' en de leugen werd geboren na de verwekking door de 'vader der leugen', zoals de Heer Jezus de gevallen aartsengel Lucifer (lichtdrager) aanduidde (Joh.8:44).

Om tot een mens, zoals God van oorsprong voor ogen heeft, uit te groeien, is het *allereerst* en *absoluut* noodzakelijk om de **é nige, waarachtige** God te leren kennen. Dat kan alleen door een **persoonlijk** kennen van de Heer Jezus Christus, die door God in de 'duistere' wereld gezonden is.

Het persoonlijk kennen van God, de Schepper en de Heer Jezus kan alleen door een bewuste keuze, welke begint met een radicale bekering en breuk met het oude (mogelijk godsdienstige) leefpatroon. De Heer Jezus sprak in Zijn zo genoemde 'hogepriesterlijk gebed' o.a. uit:

... '**Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige, waarachtige God en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt**' ... (Joh.17:3).

Om deze rechte kennis te verkrijgen, is het bovendien absoluut noodzakelijk om gedoopt en vervuld te zijn met de Geest, die de Vader geeft aan allen, die Hem gehoorzaam zijn (Hand.5:32).

Al direct in de eerste verzen van de bijbel is sprake van God als Schepper van de 'hemel' en de 'aarde'. Het accepteren van deze waarheid is echter nog geen garantie van het rechte kennen van God. Daarvoor is een persoonlijke relatie nodig (**Vader → kind**, uitgroeïend naar **Vader → zoon**). De mens is 'in Christus' bestemd tot het zoonchap, dat hem tot een 'medearbeider' van God en Jezus Christus maakt in het bewerken van een totaal vernieuwde schepping.

* Een eerste belangrijke ontdekking voor de mens is, dat

God één is, dus ongedeeld, enkel licht, enkel waarheid, enkel liefde, enkel goed.

Alleen al het kennen van dit gegeven neemt iedere vorm van vrees voor God weg, terwijl het juist de **liefde tot God** bewerkt en versterkt (vgl 1Joh.4:18).

* De tweede, aanvullende ontdekking is, dat

de mens als Gods'beeldrager' in zijn wezen deze zelfde kenmerken draagt, al zijn ze door de zonde en de 'sluier' van de Dood in mindere of meerdere mate beschadigd, verminkt of geheel bedolven.

De 'zending' van Jezus Christus in de wereld betreft naar de wil van God allereerst het **herstel van de oorspronkelijke relatie tussen God en mens**. Daartoe heeft Jezus door Zijn lijden en sterven als schuldeloos 'lam Gods' (naar Gods bedoeling) de 'zonde van de wereld' (= de vruchteloosheid voor het doel van de Schepper) weggenomen.

Het is volledig naar de bedoeling van God, dat 'in Christus' (=vervuld met Zijn Geest) **vele zonen** tot de heerlijke bestemming van de mens komen (Hebr.2:10). Dat is de vorming van het '**lichaam van Jezus Christus**'.

De schepping 'zucht' in al haar delen, vanwege de onderworpenheid aan de vruchteloosheid (= dood) en wacht met 'reikhalzend verlangen' op het openbaar worden van dit 'lichaam', dat ook als '**zonen Gods**' wordt aangeduid (Rom.8:19-23). De openbaring van dit 'lichaam van Christus' is de door velen verwachte 'wederkomst' van Jezus Christus, als Hij verheerlijkt zal worden '**in Zijn heiligen (dus in Zijn lichaam) en met verbazing aanschouwd zal worden in allen, die tot geloof gekomen zijn**' (1Thess.3:13; 2Thess.1:10).

Vragen bij les 12a:

1. Hoe wordt de mens kind van God?
2. Wat houdt het 'zoonchap' van God voor ú in?
3. Hoe verwacht ú de Heer?

Bijbelstudie OP WEG NAAR VOLKOMENHEID (les 12B)

BOUWEN OP HET FUNDAMENT

GOD EN MENS (2)

In de vorige les kwam naar voren, dat de mens bedoeld is als een 'beeldrager' van God. Omdat God enkel *g e e s t* is, houdt dit in, dat de mens bestemd is om datgene, wat aan God eigen is, naar buiten te brengen of anders gezegd: te openbaren. Het als mens openbaren hetgeen van God is kan echter alleen, wanneer er sprake is van een **intieme relatie** tussen de mens en God. Van die relatie is het zuivere en heilige **huwelijk** tussen man en vrouw een beeld.

God schiep de eerste (= natuurlijke) mens niet als éénling, maar als man én vrouw, die samen *tot één vlees* zouden zijn. Van deze eerste mens weten we, dat de vrouw als een *component* (transcriptie-vertaling 'Reisel') 'uit de man' genomen werd.

[Een component is een samenstellend deel van één geheel(v. Dale)].

De Schepper voegde daarna deze beide 'delen' weer bij elkaar tot één geheel (Gen.2:21-25; Matth.19:4-6).

Sexuele relaties tussen mannen onderling en vrouwen onderling schenden deze door de Schepper ingestelde huwelijksband, die een schaduwbeeld is van de geestelijke werkelijkheid (zie Rom.1: 18-27).

Het beeld van het *huwelijk* komt in de bijbel telkens weer terug in het aangeven van de relatie tussen God en mens. Meerder profeten profeteerden over de herhaaldelijke ontrouw van het volk Israël, dat als centraal gegeven van de 'eerste vrouw' van God (nageslacht van de eerste Adam) bestemd was om de Messias (= gezalfde Zoon Gods) voort te brengen (o.a. Jesaja 54; Hosea).

De 'laatste vrouw' (= nageslacht van de laatste Adam) van God is sinds de openbaring van Jezus Christus bezig zich als 'bruid' op haar eeuwige 'huwelijk' voor te bereiden.

De totale en vernieuwde mensheid wordt 'stap voor stap' gevormd *in de hemel* in een duidelijke volgorde:

- Uit de 'eerste vrouw' van God (de éérste mensheid met centraal daarin het éérste volk Israël) is Jezus in de wereld gebracht. Hij werd tot **Messias (gezalfde)** gemaakt door de vervulling met de Geest van de Vader.

Hij is als '**de mens' Gods**:

- het beeld van de onzichtbare God (vgl Gen.1:26a)
- de eerstgeborene van de ganse schepping
- het Hoofd van het lichaam, de gemeente
- het begin, de eerstgeborene van tussen de doden uit
- bestemd om de woning te zijn van de ganse volheid (van God)
- de eerste van vele broederen
- de 'hoeksteen', waar het 'gebouw' van 'levende stenen' op rust

Door geloof in Jezus Christus, bewuste bekering, waterdoop en geestesdoop (fundament!) wordt Zijn 'lichaam' gevormd uit vele 'leden'. Dit 'lichaam' brengt ook weer een 'gezalfde', dus een 'messias' voort. Dit proces, waarin ook wij verkeren, wordt genoemd de '**openbaring van de zonen Gods**' (Rom.8:19-23).

Deze geopenbaarde 'zonen Gods' zullen volkomen het beeld van de eersteling dragen. Als 'vrouw des Lams' zal deze 'gemeente van Jezus Christus' de beschadigde en geknechte mensheid herstellen tot een geheel nieuwe schepping.

Deze nieuwe mensheid zal zich dan uiteindelijk als een 'nieuw Jeruzalem' vanuit de 'hemel' op 'aarde' openbaren. Zij is dan de 'bruid, die voor haar Man (de Schepper Zelf) versierd is. In deze nieuwe mensheid zal onze God zich openbaren en 'alles in allen' zijn (1Cor.15:28).

De hemel is dus naar Gods bedoeling niet de eindbestemming voor de mens, waar men na een (moeizaam) aards leven in het gunstigste geval terecht komt, maar ze is de basis, van waaruit de door de Schepper bedoelde mens werkzaam is als 'medewerker' aan Zijn doel om alles tot volheid te brengen.

Daartoe is onze Heer Jezus 'neergedaald' tot in de diepste vernedering vanwege de 'zonde der wereld'. Daartoe is Hij echter ook 'opgevaren' ver boven 'alle hemelen' (vgl 2Cor.12:2). Van daaruit rust Hij de 'heiligen' toe door middel van apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars (gemeente!) tot opbouw van het '*lichaam van Christus*', dat gekenmerkt wordt door:

- éénheid in geloof
- éénheid in volle kennis van wat het 'zoonchap' inhoudt
- mannelijke rijpheid (= geestelijke volwassenheid)
- groei naar het niveau van Christus
- mondigheid en stabiliteit
- waarheid
- een welsluitend geheel
- optimaal functioneren van elk lid
- groeikracht in liefde.

Het verlangen van de Schepper gaat van eeuwigheid uit naar een Hem 'gelijkwaardig' wezen, dat uiteindelijk als Zijn 'lichaam' zal functioneren en waarin Hij als eeuwige Geest kan wonen. De mens zal dan de 'vrouw' of 'vruchtdrager' zijn van de

g r o t e S c h e p p e r a l l e r d i n g e n .

Vragen en opdrachten bij les 12b:

1. Tracht te begrijpen wat bedoeld wordt in Ef.4:1-16 en Col.1:15- 19

Bouwen op het fundament**GOD EN MENS (3)**

Het Evangelie ván (niet slechts óver) Jezus Christus, dat Hijzelf heeft gebracht, betreft de mens. Niet slechts de mens van 'vlees en bloed' (= natuurlijke mens), maar de mens als de bedoelde 'beelddrager' van God (Gen.1:26,27). Deze (geestelijke) mens wordt niet op aarde, maar **in de hemel geboren**. Op hem/haar is het '**bad der wedergeboorte**' van toepassing (Titus 3:5). Dit de innerlijke vernieuwing van denken na persoonlijke en bewuste bekering en geloof in Jezus Christus. Door deze vernieuwing van denken wordt de innerlijke mens omgevormd van een zondaar tot een rechtvaardige. Hij leert begrijpen, wat de doelstelling van God is. Deze is gericht op het '**goede, het welgevallige en het volkomene**' (Rom.12:2).

Op de vernieuwing van denken volgt ook op gebed en persoonlijk geloof de **vervulling met de heilige Geest**. De mens wordt dan '***mens in Christus***'. Voor deze 'mens in Christus' is de hemel de basis, van waar uit hij als medewerker van God en van Jezus Christus actief is in de verwezenlijking van het doel van God.

'In den beginne [Reisel: **in een begin(toestand)**] schiep God de hemel en de aarde', zo begint de bijbel. God deed dit ten behoeve van en met betrekking tot de **ware mens**. Deze mens, met het in Jezus Christus gegeven voorbeeld, staat vanaf het begin centraal in het denken van God.

De 'eerste mens' (Adam en zijn natuurlijke nageslacht) is één geheel met de aarde, waaruit hij genomen is. Zijn niveau van leven, spreken en handelen wordt beheerst door het zichtbare en tastbare. Zelfs voor zijn godsdienstige leven heeft hij waarden nodig, die zichtbaar en tastbaar zijn of gemaakt kunnen worden.

Van deze 'eerste mens' wordt gezegd, dat God 'levensadem in zijn neus blies', waardoor hij tot een 'levende ziel' werd (Gen.2:7 SV).

God schiep de planten en dieren naar hun soorteigen *aard*, maar de mens schiep Hij naar **diens eigen beeld**, (dus als zelfstandige persoonlijkheid) én naar **Góds beeld**, dus met goddelijke eigenschappen (Gen.1:27).

Daarom schiep God de mens ook als *man en vrouw*, waarbij de man bedoeld is als het **'beeld en de heerlijkheid Gods'** en de vrouw als het **'beeld en de heerlijkheid'** van de man (= mens) (vgl 1Cor.11:7; 2 Cor.3:18, zie ook de vorige les).

SCHADUW EN WERKELIJKHEID

De eerste mens (Adam en zijn natuurlijke nageslacht) is een schaduwbeeld van de ware mens, die in Christus is. Deze nieuwe mens(heid) is in vergelijking met de eerste Adam **'niet uit bloed, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van een man, maar uit God geboren'** door het geloof in Jezus Christus (Joh.1:13).

Deze **'laatste Adam'** betreft het gehele **'lichaam van Christus'**, niet alleen het 'Hoofd', maar evenzo de leden (1Cor.15:44-49).

Als we uitzien naar de 'wederkomst' van Jezus Christus, laten we dan bedenken, dat Hij gezien zal worden ***in Zijn heiligen*** en ***in allen, die tot geloof gekomen zijn***. Hij zal daarin met verbazing aanschouwd worden (1Thess.3:13;2Thess.1:10).

De eerste mens werd door de Schepper geplaatst in de **'hof van Eden'**. Deze is op haar beurt een schaduwbeeld van de **'hemelse gewesten'** (SV: hemelen), waar de 'mens in Christus' geplaatst wordt (Ef.2:4-7).

Ten onrechte wordt de hof van Eden wel met het begrip **'paradijs'** aangeduid. Het paradijs, zoals de Heer Jezus bedoelde (Luk.23:43), waar de apostel Paulus over sprak (2Cor.12:4) en waar in de profetie van het boek Openbaring sprake van is (2:7;22:2,14), betreft echter de (toekomstige) heerlijkheid in de hemelse gewesten. Daar is alleen nog maar het **'Koninkrijk van God'** waar **Jezus Christus als het Lam troont temidden van een verlost en verheerlijkte mensheid**.

In dit Koninkrijk is geen '(oude) slang' en geen 'boom van kennis van goed en kwaad'. Zij zijn uitgeworpen in de buitenste duisternis, omdat ze met de Dood verbonden zijn.

Zoals in de allegorie van de 'hof van Eden' de eerste mens had moeten waken tegen de misleiding van de slang, zo heeft de nieuwe 'mens in Christus' te waken en te strijden tegen de **'boze geesten in de hemelse gewesten'** (Ef.6:10-18).

Daarbij mag hij vrijelijk 'eten' van de 'Boom des Levens' in het 'Paradijs Gods' en van alle andere bomen (mensen naar Gods beeld).

De mens is van oorsprong een *hemels wezen*. Het Evangelie van Jezus Christus is bedoeld om de mens dáár te krijgen, waar hij thuis hoort om van daar uit het werk van de Schepper te volbrengen.

Wat is de mens? Geen 'drupje aan de emmer' of een 'stofje aan de weegschaal', zoals door vrome geesten wordt geïnspireerd, maar één en al **h e e r l i j k h e i d** naar de bedoeling van de Schepper.

Vragen en opdrachten bij les 12c:

1. Tracht jezelf een voorstelling te maken van de 'oude mens' en de 'nieuwe mens'.
2. Denk na over de in het evangelie van Jezus Christus bedoelde verhouding tussen God en mens.

Bouwen op het fundament

Herhaling van het voorgaande:

Vanaf les 11 hebben we het deelthema '**bouwen op het fundament**' behandeld. Daarvóór lag de nadruk op de noodzaak van een duidelijk en stevig fundament onder het persoonlijk geloofsleven.

Op dit fundament moet vervolgens de **mens Gods** (naar Gods bedoeling) ontwikkelen tot het **volkomen mens-zijn**, d.w.z. als een '**bouwwerk van God**' (1Cor.3:9). Dit verrijst slechts als gevolg van de juiste prediking van het Woord van God. Daartoe heeft God 'medearbeiders' aangesteld, zoals bv de apostel Paulus.

Bij het ontwikkelen tot dit 'gebouw van God', dat is het 'huis', waarin God verlangt tot in eeuwigheid te wonen, is de **persoonlijke vervulling met de Geest van God en van Jezus Christus absoluut noodzakelijk**. Door deze vervulling wordt de mens '**ZOON VAN GOD**' en maakt deel uit van het '**lichaam van Jezus Christus**', dat is de ware gemeente. Dit 'lichaam' is de eerste aanzet tot het uiteindelijke doel van God, namelijk een **totale mensheid, waarin Hij Zichzelf in al Zijn potenties kan uiten**. De openbaring van het 'lichaam van Christus' is hetzelfde als de openbaring van de 'zonen Gods', waarop de schepping met zuchtend verlangen wacht (Rom. 8).

De mens naar Gods bedoeling is een '**drager van het beeld van God**'. Zoals het lichaam van de mens diens innerlijk (geest en ziel) naar buiten brengt, zo brengt de mens naar buiten wat de eeuwige God, die enkel Geest is, aan potenties (mogelijkheden) heeft. Daartoe geldt voor de verhouding van de mens tot God het beeld van het reine **huwelijk** tussen man en vrouw, waarin de vrouw zich aan de man geeft om voor hem 'vrucht' te openbaren. Daartoe schiep God als schaduwbeeld van de werkelijkheid de eerste mens als '**man en vrouw**' (Gen.1:26,27).

Zo is ook de totale **éérste mens** (Adam en zijn natúúrlijke nageslacht) een schaduwbeeld van de **laátste mens** (Jezus Christus en Diens gééstelijke nageslacht). Deze laatste mens had de Schepper al vanaf de oorsprong op het oog, toen Hij sprak: 'Laat Ons mensen maken' .... (Gen.1:26).

De '**eerste mens**' wordt ook genoemd de 'oude mens' die uit de aarde en stoffelijk is; de tweede (laatste) is de 'nieuwe mens', die in de hemel

geboren wordt uit het 'zaad van God' (**wedergeboorte**). Deze hemelse mens heeft dáár zijn plaats en taak heeft, verbonden met het 'Hoofd', Jezus Christusde en vervuld met de Geest van God (1Cor.15:47-49).

De zo genoemde '**wederkomst van de Heer**' betreft het zich volkomen openbaren van het 'lichaam van Christus' temidden van een beschadigde mensheid van alle tijden en plaatsen. De vorming van het 'lichaam van Christus' betreft dan de zo genoemde *éérste opstanding* van tussen de doden uit. Het herstel van de beschadigde en geknechte mensheid betreft daarna het proces van de *tweede of laatste opstanding*, waarover het gaat in Op.20:11-21:8 ('laatste oordeel' en het 'wissen van alle tranen').

De 'hemelse mens' (welke dus in de (eerste) hemel geboren' is) is allereerst geroepen om dáár de boze geesten te bestrijden en uit te werpen. Dit wordt in meerdere schaduwbeelden in de bijbel (o.a. 'hof van Eden', 'Kanaän' en 'woestijn') weergegeven. Uit deze schaduwbeelden moeten wij de werkelijkheid leren verstaan.

In de komende lessen zullen we ons daarom met de hulp van de Heer bezig houden met de details van het leven als christen nú en in een wereld, die 'in het boze' ligt en waarin zich op diverse wijzen de openbaring van de 'antichrist' aandient.

We zullen ons daarbij niet zozeer verdiepen in de vele kenmerken van het 'schijn-evangelie', dat de komst van deze 'tegenstander' begeleidt, maar ons temeer bezig houden met de '**wapenrusting Gods**', om tegen de 'listige omleidingen des duivels' bestand te zijn (Ef.6).

De volgende keer gaan we eerst nog even in op het thema
'DE DRIE HEMELEN'.

Opdracht bij les 13a: lees de laatste lessen nog eens door.

Bouwen op het fundament

DE DRIE HEMELEN (1)

Een veel voorkomende gedachte bij christenen is, dat de mens nu op aarde leeft en straks, bij het sterven (hopelijk) naar de hemel gaat. De hemel is dan in de voorstelling veelal een vergaande veredeling van aardse omstandigheden, waarden en normen. Vaak denkt men binnen deze voorstelling in de hemel geliefden terug te zien, welke men tijdens dit aardse leven door (vroegtijdig) sterven verloren heeft.

Veelal durft men echter binnen dit gedachtepatroon geen verwachtingen uit te spreken aangaande medemensen, mogelijks zelfs medegelovigen, waar men openlijk of bedekt eigenlijk niet zo goed mee om kon gaan of mogelijk zelfs een zekere afkeer van had.

In ieder geval is bij de massa in God gelovende mensen onduidelijk of onbekend, hoe de, zoals algemeen aangenomen, eeuwig levende mens in de hemel in onderlinge verhoudingen met anderen functioneert.

Hemel en aarde

Het bijbelse gegeven is, dat de huidige hemel en aarde voorbij zullen gaan (Matth.24:35). Er zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komen, waar echter geen zee meer zal zijn (Op.21:1 ev), Dit roept binnen de gestelde gedachtegang talloze vragen op.

Is er bij het voorbijgaan van de hemel dan sprake van een soort 'verhuizing', rekening houdend met de inmiddels miljarden mensen, die naar men gelooft, naar die hemel zijn gegaan? Maar als die hemel als plaats voorbij zal gaan (de NBG zegt zelfs letterlijk vérgaan!), wat gebeurt er dan met al deze mensen? Een aansluitende vraag is: welke consequenties heeft het voor de mensen, welke nog op aarde zijn? Wanneer deze ook ophoudt te bestaan, waar blijven zij?

Hoe wordt de nieuwe aarde bevolkt en wat is de taak dan voor deze nieuwe mensen?

De bijbelse boodschap en het evangelie van Jezus Christus geven naar ik meen, over al deze dingen voldoende duidelijkheid, maar het is voor de christen (geestelijke mens) nódig om een juist zicht op deze belangrijke waarden te krijgen.

In de bijbel wordt namelijk niet slechts over dé hemel gesproken, maar van de apostel Paulus weten we, dat hij volgens eigen zeggen (in of buiten het lichaam) is opgetrokken geweest tot in de '**derde! hemel**' (2Cor.12:2). Er zijn dus in ieder geval drie situaties, die met het begrip 'hemel' worden aangeduid. Het is daarom goed om aan de hand van de bijbel na te gaan wat we van deze dingen kunnen nagaan en welke conclusies we redelijkerwijs mogen trekken t.a.v. het (voort)bestaan van hemel en aarde.

Het Plan van God

We beginnen er mee om te stellen, dat het woord bijbel meervoudig is en een aanduiding is van meerdere boeken, welke in haar samenstelling van geschiedenis, wetgeving, poëzie, profetie, evangelie, apostolische brieven en openbaring één geheel uitmaken. Het Griekse woord *Biblia* (boeken, mv) geeft dit duidelijk weer. Door al deze boeken heen loopt een gezamenlijke kerndraad, welke aangeduid kan worden als het '*Plan van God*'.

Het is, gezien de voortgaande ontwikkeling van het plan van God, noodzakelijk om voortdurend aan de hand van de bijbel te trachten antwoorden te vinden op de vragen m.b.t. leven en dood. Evenals de wetenschap door nauwkeurig onderzoek en verdergaande technologie steeds nieuwe verfijningen weet te creëren in vaak lange tijd geleden gedane ontdekkingen en uitvindingen, zo moeten ook wij als christenen nooit tevreden zijn met ooit in het (verre) verleden ontvangen openbaringen. Het is nodig om voortdurend open te staan voor nieuwe feiten in het plan van God en diepere kennis te verkrijgen van datgene wat de Geest duidelijk maakt. Zo zullen we niet verzanden in menselijke en aardse beweringen m.b.t. godsdienst, in welke tijd ze ook ontstaan. Integendeel, we zullen steeds alert moeten zijn aangaande het voortgaande werk van de heilige Geest en nauwgezet acht moeten geven op wat de Geest van God ons nader in detail duidelijk wil maken in deze ontwikkeling.

Door op de (profetische) gegevens van de bijbel een gezonde en redelijke 'tekst met tekst'-vergelijking toe te passen, is er met vrij grote nauwkeurigheid vast te stellen, in welke tijd we leven en hoe tijd en eeuwigheid zich met elkaar verhouden, We zullen ons hierbij als christenen moeten distantiëren van wat de wetenschap, zonder rekening te houden met de Schepper van alle dingen, als antwoord tracht te vinden op de vragen met betrekking tot de oorsprong en bestemming van de mens en alle dingen.

De 'eerste' en de 'laatste' Adam

Aan het begin van de bijbel vinden we direct al het gegeven van de schepping van hemel en aarde met de mens als centrale figuur daarin. Verweven met de geschiedkundige feiten aangaande de mens(heid) is er dan meteen al sprake van een allegorische (*zinnebeeldige*) weergave van het doel van God met de mens en de hele schepping. Deze lijn wordt vervolgens doorgezet.

Twee centrale mensenpersonen in de bijbelse openbaring van het plan van God zijn de zo genoemde '*eerste*' en '*laatste*' Adam. Adam betekent mens.

De eerste Adam staat als centrale vertegenwoordiger in de natúúrlijke mensheid. Wat op hem betrekking heeft, heeft op zijn gehele nageslacht betrekking.

Binnen dit nageslacht van de eerste Adam staat vervolgens het **aardse volk Israël** centraal als door God verwekt en geroepen om in een ceremoniele (Levitische) priesterdienst af te beelden, wat God bezig is te bewerken.

In haar geheel is de 'eerste mensheid' een schaduwbeeld van de nieuwe gééstelijke mensheid. Binnen deze mensheid staat onze opgestane Heer Jezus de Christus centraal als '*laatste Adam*'.

En vanuit het geloof in deze laatste Adam wordt allereerst ook het **hemelse volk Israël** gevormd, dat met de Heer Jezus als Hoofd weer centraal zal staan binnen het nageslacht van de laatste Adam. Over deze mens(heid), die de volkomenheid naar geest, ziel en lichaam bereikt, sprak de Schepper al in de eeuwigheid: '*Laat ons mensen maken naar ons beeld en als onze gelijkenis*' (Gen. 1:26).

(wordt vervolgd in les 13B2)

Bouwen op het fundament**DE DRIE HEMELEN (2)****De 'hof van Eden'**

Na een door de Schepper bepaalde periode werd de éérste Adam geplaatst in de zo genoemde 'hof van Eden' (Gen.2). Deze hof wordt in de bijbel geografisch aangeduid als *'in het Oosten'* gelegen. In dit gebied ontsprong *'een rivier'*, welke zich in vier stromen verdeelde. Eén daarvan stroomde rond het land Havila, het land van het *goud* met een hoog kwaliteitsgehalte (wellicht 24 karaat), de *balsemhars* en de edelsteen *chrysopraas*.

De tweede rivier liep om het hele land Ethiopië. De derde en de vierde genoemde rivieren zijn heden nog bekend als de *Tigris*, toen stromende ten oosten van Assur en de *Eufraat*, welke momenteel met een totale lengte van 2850 km naar de Perzische Golf stroomt. Beide rivieren ontspringen nu vanuit het huidige Turkije.

De geografische aanduidingen zijn pas honderden jaren later gegeven, toen het boek Genesis geschreven is. We mogen aannemen dat er ten tijde van de hof van Eden nog geen sprake was van afzonderlijke landen als Havila, Assur en Ethiopië.

In de hof van Eden (ergens in het oosten dus), zou binnen het plan van God de mens worden geconfronteerd met de onzienlijke, maar duidelijk aanwezige wereld der geesten. Hij kreeg daar kennis van de *'Boom des levens'* en van *'alle andere bomen in de hof'*, waarvan hij vrijelijk mocht eten. Hij werd echter ook geconfronteerd met de *'boom van kennis van goed en kwaad'*, waarvan hij beslist niet mocht eten. Ook was er de confrontatie met de *'slang'* (naar later in de bijbel blijkt een aanduiding voor de duivel), die hem (met succes) trachtte te misleiden om wél te eten van de verboden *'vrucht'* van de laatstgenoemde boom.

Naar ik zelf meen is ook de aanduiding 'in het oosten' allegorisch bedoeld. Het oosten is daar waar de zon opkomt. De zon is voor ons de bron van alle licht en leven en daarom een duidelijk herkenbaar beeld van onze God, die als Schepper dé Bron (oorsprong) van alle licht en leven is, niet alleen voor de mens, maar voor de hele schepping.

Van al de gestelde benamingen kan in dit kader gesteld worden, dat ze diepe, geestelijke waarden aanduiden, hetzij in positieve of negatieve zin. De aanduiding '*hof van Eden*' is als het ware een verzamelnaam voor dit alles.

Bewust spreek ik hier niet over het '**paradijs**'. Dit is namelijk een aanduiding van het zuivere 'Koninkrijk van God', waar geen enkel spoor van duisternis aanwezig is. Deze benaming komt ook pas in het Nieuwe Testament van de bijbel voor (Luc.23:43; 2Cor.12:4; Op.2:7). De 'hof van Eden' is daarentegen een aanduiding van de *wereld der geesten* in het algemeen. Hierin zijn goede en boze engelen met elkaar in strijd gewikkeld met als inzet de mens. Deze wereld wordt door Paulus in de brief aan de Efeziërs aangeduid als '*hemelse gewesten*'. Hierin is de duivel actief in het misleiden en zo mogelijk verslinden van de mens (!Petr.5:8,9). Echter in die hemelse gewesten is ook de Geest van God werkzaam om ons te zegenen met allerlei geestelijke zegeningen, zegt de apostel Paulus ons (Efeze 1:3). Allereerst denk ik dan aan, wat de Heer Jezus voor ons bewerkt heeft: de inwoning van die Geest in de wedergeboren mens, zodat we tot werkelijke *christen* kunnen uitgroeien.

De opdracht voor de eerste Adam was de hof te '**bewerken en te bewaren**', dus (weer) functioneel te maken voor het doel van God en te waken tegen duistere invloeden (Gen.2:15). Maar deze opdracht geldt nog net zo voor het hele natuurlijke mensengeslacht, Denk hierbij alleen maar eens aan het gigantische probleem m.b.t. het milieu, waar we met z'n allen in de wereld mee geconfronteerd worden . De opdracht aan Adam in het begin van de bijbel om de 'hof van Eden' '*te bouwen en te bewaren*' is in natuurlijke zin door te trekken tot het hele nageslacht van die eerste mens.

Zolang de (godsdienstige) mens echter niet innerlijk is wéderomgeboren door werkelijke géhoorzaamheid aan het Woord (in deze zin de opdracht) van God (1Petr.1:3,23), kan hij/zij deze opdracht niet vervullen. Hij kan dan in overdrachtelijke zin niet 'geplaatst' worden in die 'hof'. Hij ligt dan nog onder de duistere claim van de zonde (= óngehoorzaamheid), welke door Adam over alle mensen gekomen is (Rom.3:23; 5:12),

Voor deze mens staan nog steeds de cherubs met een '*flikkerend zwaard*', die de weg tot de '*Boom des levens*' bewaken (Gen.3:24). Pas de mens, welke 'in Christus' is, dus wedergeboren en ook vervuld met de Geest

van God en van Jezus Christus, kan door die Geest bewust geplaatst worden in de hemelse 'hof van Eden'. Dit zijn de genoemde **'hemelse gewesten'**, waarvan Paulus spreekt

De opdracht voor deze 'mens in Christus' is nog steeds, dat deze zijn/haar wapenrusting zal aangorden om naast het genieten van de genoemde zegeningen (*'vruchten van de Boom des levens'*) daar ook ten strijde te trekken tegen de boze geesten, welke daar (nog) opereren.

(P.S. Lees in dit verband de Efezebrief eens door).

(wordt vervolgd in les 13B3)

Bouwen op het fundament**DE DRIE HEMELEN (3)****Israël , Kanaän, (Zoon van) David**

Eeuwen later dan de ongehoorzaamheid van de vertegenwoordiger van het natuurlijke (= éérste, vgl 1Cor.15:44-46) mensengeslacht werd in het kader van het plan van God het '**eerste**' (natuurlijke) volk **Israël** vanuit de slavernij in Egypte en na een periode van onderricht in wetten en ceremoniën in de **woestijn**, geplaatst in het beloofde land **Kanaän**.

Dit land was al aan Abraham, Izak en Jakob beloofd en lag dus al in de bedoeling van het plan van de Schepper. Het moest echter eveneens binnen de lijnen van dit plan op de vijanden van het aardse volk van God veroverd worden.

In het beeld van het land 'Kanaän' is er sprake van diverse volken als vijanden van Israël. Ze worden als o.a. reuzen voorgesteld, met een vreesaanjagend voorkomen (lees Num.13,14).

Deze vijandige volken typeren de boze geesten in de hemelse gewesten, die het ware volk van God bedreigen, maar waarvoor dit echter niet hoeft te vrezen vanwege de engelen, die het **geestelijk 'Israël'** terzijde staan (vgl Jozua 5:13-15 en Dan.10,11 en 12 over de 'vorst van het heer des Heren', welke we kennen als de aartsengel Michaël).

Er mocht bij de bevrijding van het aardse Kanaän zelfs geen enkele vijand overblijven. Het slordig omgaan met deze door God via Mozes gegeven opdracht (Ex.17:14-16; 1Sam.15) betekende de val van koning Saul Het was uiteindelijk de in opdracht van God Zelf gezalfde koning, (priester) en profeet **David**, die deze opdracht echter getrouw heeft vervuld.

Weer later, maar in duidelijke relatie tot het voorgaande, werd in de 'volheid van de tijd' de '**Zoon van David**', Jezus de Christus, geopenbaard. Hij was de *Eersteling* van de nieuwe schepping en het 'zaad', waarop de belofte (aan Adam en Eva) sloeg.

Deze '**Zoon des mensen**' werd direct na Zijn doop in water en vervulling met de heilige Geest geplaatst in de '**woestijn**', om verzocht te worden door de duivel.

De bomen in de hof

De drie genoemde situaties (**hof van Eden, Kanaän en woestijn**) zijn alle schaduwbeelden van de genoemde **'hemelse gewesten'**. Daar wordt de **mens-in-Christus**, dus ook vervuld met de heilige Geest, 'geplaatst' om te strijden tegen de nog aanwezige boze geesten (Ef.2:6; 6:10-18).

In het beeld van de 'hof van Eden' zijn de genoemde bomen in de hof aanduidingen van mensen:

- De **'Boom des levens'** duidt op de **laátste Adam**, de **'Zoon des mensen'**, Jezus Christus, met als 'nageslacht' het **'geboomte des levens'** aan het **'water des levens'** in het **'paradijs Gods'**

(Op.22: 1,2).

- De **'boom van kennis van goed en kwaad'** is de aanduiding van de **'mens der zonde'** of **'antichrist'**.

- Alle andere **'bomen'** duiden op de **'mens in het algemeen'**.

De mens werd geschapen naar *het beeld van God*. Dus het beeld, dat God voor ogen heeft aangaande de status van het wezen mens. De aanduiding 'boom' geeft het vermogen aan voor de mens om **'eetbare vruchten'** te dragen, waarvan anderen kunnen 'eten'.

Hemelse gewesten

'Hemelse gewesten' (SV:hemelen) is een Nieuw-Testamentische benaming voor de **'eerste'** van de drie hemelen. In deze hemel heerst dan ook nog volop oorlog, namelijk de strijd tegen de boze geesten, die deze hof op de **éérste mens** veroverd hadden.

De **gééstelijke (laátste) mens** heeft echter de mogelijkheid, zich door de vervulling met de Geest van God aan te gorden met de geestelijke wapenrusting en zich te bewegen in deze onzienlijke wereld, terwijl hij op aarde als mens tussen de medemensen staat. Hij beoordeelt immers de dingen 'van boven' en reageert ook van daaruit op de situaties en gebeurtenissen op aarde in het onderling verkeer tussen de mensen.

In de eerste hemel bestaat dus geen zalig rusten op het volbrachte werk van de Heer Jezus, maar een actief betrokken zijn bij het doel van God om alles tot volheid te brengen. Voor het voeren van de strijd in deze hemel heeft hij de genoemde wapenrusting nodig (Ef.6).

<p>In de eerste hemel ontwikkelt het 'lichaam van Christus' tot gehele gelijkvormigheid aan haar Hoofd, Jezus (de) Christus</p>
--

De strijd in de 'eerste hemel' gaat door tot het 'moment', dat deze geheel gezuiverd is en de 'overste van de macht der lucht' (satan) is gebonden en in de afgrond geworpen.

De Heer Jezus gaf bij Zijn overwinning op Golgotha de eerste aanzet tot deze bevrijding. Door geloof in Zijn overwinning, is de nieuwe mens *'in gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon'* geworden tot een **'levendmakende geest'** als één geheel met deze 'laatste Adam' (1Cor.15:45-49).

In 'den beginne' sprak God over het formeren van mensen, zoals Hij deze voor ogen had. Hier wordt dit beeld gedetailleerd en *'het beeld van de Zoon'* genoemd. De mens is van oorsprong af geroepen tot zóónschap! Dit betekent heersen in Naam van de Vader over al Zijn werken.

Evenals Jezus Christus zal ook het 'lichaam' waarvan Hij het 'Hoofd' is, de ware gemeente, de aanduiding 'zoon' dragen. Het heeft de Vader, om Wie en door Wie alle dingen alle dingen zijn, heeft Hij de *'Leidsman van hun behoud'* door lijden heen tot deze heerlijkheid gebracht (Hebr. 2:10).

Op de openbaring van deze vele zonen Gods wacht met zuchtend verlangen de hele schepping (Rom.8:19-23). Zij zullen met hun 'overste Leidsman', waaraan zij dit alles te danken hebben, heersen als *'koningen op aarde'* om deze in al haar delen te herstellen van alle opgelopen beschadigingen door de 'roofbouw' als gevolg van de zonde en de heerschappij van de duivel als 'overste van deze wereld'. Deze herstelperiode wordt in profetische zin ook **'duizendjarig rijk'** genoemd (Op.20:1-6). Wanneer dit herstel voltooid is, is er sprake van een 'nieuwe hemel', dus de tweede (Op.21:1).

Vragen en opdrachten bij les 13b1 t/m b3:

Lees de aangegeven bijbelgedeelten voor uzelf door.

Bouwen op het fundament**DE DRIE HEMELEN (4)**

We hebben in les 13 B de conclusie getrokken, dat het begrip 'hemel' in het N.T. niet zozeer een aanduiding van plaats is, maar veeleer betrekking heeft op het **geestelijk leven van de mens**. Zo heeft het begrip 'aarde' betrekking op het **natuurlijke leven van de mens**.

De al of niet godsdienstige mens, welke (nog) niet tot een bewuste bekering is gekomen, is naar de innerlijke mens nog dood vanwege de overtredingen en zonden (Ef.2:1). De Dood voert nog heerschappij over hem en hij is nog dood voor (het doel van) God.

De wil van God echter is, dat de mens levend voor God wordt en daartoe dood voor de duivel (= zondemacht) (vgl Rom.6:1-14).

Door gehoor te geven aan de stem van het evangelie ('ontwaken uit de slaap' en 'opstaan van tussen de doden uit' Ef.5:14), komt de innerlijke mens tot leven. Dit noemt de bijbel '**wedergeboorte**' (zie ook Joh.3:3-8; Joh.5:25; Titus 3:5; 1Petr.1:3). Het getuigenis hiervan is de **doop in water** (sterven en opstanding).

Bij de wedergeboorte ontvangt de nieuwe mens niet 'automatisch' ook de heilige Geest. Hiervoor is persoonlijke toewijding, gebed en een zekere mate van geestelijke rijpheid nodig (Hand.5:32).

Het ontvangen van de heilige Geest is een reële zaak. Een uiterlijk kenmerk is het spreken in 'nieuwe tongen of talen', dat overigens dient tot opbouw van de innerlijke mens in zijn verhouding tot God (2Cor.14:1-4).

Op de wedergeboorte van de innerlijke mens hoort deze **doop in de heilige Geest** te volgen. Dan pas is er sprake van de '**mens in Christus**', waar het verlangen van de Schepper naar uit gaat.

De Heer Jezus werd direct na het ontvangen van de heilige Geest van de Vader door deze Geest geleid of geplaatst in de 'woestijn'. Hij werd door de Vader bewust geconfronteerd met de duivel en door deze 'overste van de macht der lucht' gedurende veertig dagen verzocht. (zie hiervoor nog eens les 13a).

Evenals de Heer zelf wordt ook de 'mens in Christus' in deze 'woestijn' geplaatst en geconfronteerd met de boze geesten. Het gaat bij de verzoeking

beslist niet over een natuurlijke woestenis, zoals in het geval van de Heer bv de woestijn van Juda.

De bedoelde 'woestijn' wordt in Ef.6 aangeduid met: 'hemelse gewesten'. Dit is de '*eerste hemel*', waarover we spraken in les 13a).

Deze eerste hemel is dus het strijdperk van de christen. Hier staan het 'Koninkrijk van God' en het 'Rijk der duisternis' tegenover elkaar. In deze 'hemelse gewesten' komen 'licht' en 'duisternis', waarheid en leugen, engelen en boze geesten voor. Hier heeft de 'mens in Christus' (de christen) de taak, om de 'nieuwe hemel' tevoorschijn te brengen, door alles wat de door God bedoelde ontwikkeling tegenwerkt, uit te bannen. Dit proces is gaande sinds de Heer Jezus als de Christus werd geopenbaard. Zoals er 'in den beginne' sprake was van de schepping van 'hemel én aarde', zo zal er met betrekking tot deze 'nieuwe hemel' ook een 'nieuwe aarde' ontstaan (Op.21:1). Hemel en aarde horen namelijk bij elkaar zoals de innerlijke mens en diens lichaam bij elkaar horen als één geheel en zoals God en mens bij elkaar horen.

De tweede hemel

De 'nieuwe hemel' is dan de '*tweede hemel*'. Temidden van de mensheid van alle tijden en alle plaatsen 'heerst' hier het geopenbaarde 'lichaam van Christus', de 'zonen Gods'. Deze hemelse heerschappij trekt zich vanzelfsprekend door naar de '**nieuwe aarde**'. Het 'heersen' van de zonen Gods is de uitwerking van de opdracht, welke de Schepper al aan Adam en Mannin gaf (Gen.1:28).

Zij bestaat in het onderwerpen van de gehele schepping aan de oorspronkelijke en blijvende bedoeling van de Schepper.

Vanwege de catastrofale inwerking van zonde en dood als gevolg van de zondeval, betreft de heerschappij van de gemeente van Jezus Christus bovenal het herstel van alle beschadigingen en het 'drogen van alle tranen', welke de mensen hebben opgelopen. In deze nieuwe hemel en op deze nieuwe aarde wordt alleen maar gerechtigheid betracht (2Petr.3:13).

In het gebed, dat onze Heer Zijn discipelen leerde, legde Hij al de nadruk op deze toekomstige heerlijkheid:

- **Vader in de hemelen:**
  - **Uw Naam (wezen!) worde geheiligd;**
  - **Uw Koninkrijk kome;**
  - **Uw wil geschiede;**

Voor al deze feiten geldt: Net als in de hemel, zo ook op de aarde (Matth.6:9ev). Er is sprake van een groots herstel, wanneer de rechtvaardigen van de oude en de nieuwe bedeling tot volheid gebracht worden door het genoemde 'lichaam van Christus'.

(wordt vervolgd in les 13C2)

Bouwen op het fundament**DE DRIE HEMELN (5)****De derde hemel**

Als uiteindelijk de duivel met zijn engelen en de Dood met zijn 'dodenrijk' geworpen zijn in de 'poel des vuurs' (Op.21:4) en alle 'tranen' gedroogd zijn, dan breekt de *'derde hemel'* aan.

Dan geldt ten volle de uitkomst van wat de Schepper bezig is te bewerken. Dan functioneert een voltallige mensheid, waarin God zal zijn *'alles in allen'* (1Cor.15:28). Dan is ook openbaar, wat de Schepper bedoelde, toen Hij in de visioenen van het boek 'Openbaring van Jezus Christus' aan de apostel Johannes meedeelde:

'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' (Op.21:5).

Wanneer alles functioneert naar de oorspronkelijke bedoeling van de grote Schepper en hemel en aarde volledig nieuw geworden zijn en geheel gereinigd van alles, wat dit doel maar enigszins belemmerde, is er sprake van de derde en laatste hemel. Dan functioneert ook nauw met deze geestenwereld verbonden een eveneens totaal vernieuwde aarde, gereinigd van elke invloed van duivel en Dood. De mens is dan geheel tot zijn doel gekomen als volwaardig medewerker van God en daartoe geheel vervuld van Diens Geest. Dan is de mens werkelijk in staat om aan de oorspronkelijke opdracht van de Schepper geheel te voldoen en optimaal te heersen over al de werken van Zijn hand.

Bij de begrippen 'eerste', 'tweede' en 'derde' hemel moeten we dus niet denken in een rangorde van plaats, maar van tijd. Ook moeten we niet de hemel heel ver weg denken van de aarde, want ze horen naar de bedoeling van de Schepper onlosmakelijk bij elkaar.

De 'derde hemel' is de voltooide heerlijkheid, welke niet in aardse beelden is weer te geven. Samen met de totaal vernieuwde aarde, die vol is van de 'heerlijkheid des Heren' (vgl Jes.57:6) is er dan een situatie, welke vergelijkbaar is met de 'begintoestand' van Gen.1 en 2, maar dan in oneindig veel groter perspectief.

Dit is dan de basis van de toekomstige heerlijkheid van hemel en aarde, waarin de mens centraal zal staan als eeuwige partner van de

GROTE SCHEPPER ALLER DINGEN!

Vragen en opdrachten bij les 13c:

1. Wat houden de begrippen 'dood' en 'leven' voor u in?
2. Tracht voor uzelf de noodzaak van wedergeboorte te verstaan.
3. Waartoe geldt de noodzaak van het ontvangen van de heilige Geest?

Bouwen op het fundament**DE HEMELN DOORGEGAAN (1)**

In de vorige lessen hebben we gezien, dat de 'weg' naar het uiteindelijke doel van God met de mens, nl de *volkomenheid* naar geest, ziel en lichaam (vgl 2Tim.3:4), begint in de '*eerste hemel*' met een bewuste strijd tegen de boze geesten. Ze wordt voleindigd in de '*derde hemel*', waarin God alles in allen zal zijn (1Cor.15:58).

Van onze Heer Jezus wordt gezegd, dat Hij als Zoon van God en onze 'grote Hogepriester' de '*hemelen is doorgedaan*'.

Hier gaat het met name om de exclusieve weg, die onze Heiland heeft doorlopen in de geestelijke wereld om voor de mens de genoemde weg tot de volkomenheid te ontsluiten (Hebr.4:14).

Deze gang door de 'hemelen' van onze Heer is begonnen direct na Zijn doop in water en vervulling met de Geest van God. De Heer werd toen terstond door de Geest uitgedreven in de '*woestijn*', dus in de geestelijk dorre situatie, waarop de claim van de Dood ligt en wat het domein van de duivel is (Mark.1:12,13). In deze geestelijk dorre situatie verkeert de niet wedergeboren mens als gevolg van de zonde.

Deze 'woestijn'-situatie duidt de apostel Paulus aan met '*hemelse gewesten*' (Efezebrief). Onze Heer werd dus als '*Eersteling*' geplaatst in de hemelse gewesten, want in alle dingen is Hij de eerste geworden (Col.1:18). In die 'woestijn' heeft Hij als éénling gewandeld gedurende Zijn 3-jarige strijd tegen de boze geesten, waarbij Hij door het Woord Gods genezingen en bevrijdingen bewerkte en zelfs doden opwekte, hetgeen op aarde zichtbaar werd (Zie de vier evangeliën in de bijbel).

Op het dreigen van Herodes om Hem te doden reageerde vanuit deze situatie de Heer als volgt: 'Zie, Ik werp duivelen uit en maak gezond, heden en morgen en ten derde dage word Ik voleindigd. Doch Ik moet heden en morgen en de volgende dag reizen, want het gebeurt niet, dat een profeet gedood wordt buiten Jeruzalem' (Luk.13:32,33 SV).

De 'Zoon des mensen' ging het 'koninkrijk der hemelen' of 'hemelse gewesten' binnen om te lijden, te sterven en van tussen de doden uit op te staan om bij Zijn 'hemelvaart' Zich als Overwinnaar te plaatsen op de 'troon van God' aan de '**rechterhand des Vaders**' (beeld van de heilige Geest).

Het begrip 'hemelse gewesten' wordt in de SV en enkele andere vertalingen aangeduid met 'lucht'. Er is dan sprake van de *'geestelijke boosheden in de lucht'* (Ef.2:2;6:12).

We weten, dat aan het eind van Zijn bediening op aarde de Heer aan het **kruis** werd gehangen. Dat was een symbool van *vervloeking* (Deut.21:23;Gal.3:13). Een gekruisigde hing tussen hemel en aarde, a.h.w. door God en mensen verstoten.

De Heer hing uiterlijk in de natuurlijke lucht, maar geestelijk in de 'lucht' of 'hemelse gewesten', waar de duivel de heerser was en nog steeds werkzaam is in de 'kinderen der ongehoorzaamheid' (Ef.2:2).

In deze 'lucht' omringden Hem de 'stieren' en 'buffels van Basan' en sperden hun muil tegen Hem open; een 'verscheurende en brullende leeuw', 'honden' en een 'bende boosdoeners', welke bij monde van de mensen met leedvermaak met Hem spotten en Zijn 'klederen verdeelden' (Ps 22:7-19).

De 'lucht' is dus een aanduiding van de '**eerste hemel**', de onzienlijke wereld, welke verbonden is met de aarde (het natuurlijke leven). In deze zelfde '**hemelse gewesten**' hebben ook wij als volgelingen van de Heer Jezus nóg onze strijd te voeren. Die strijd is nooit gericht tegen mensen (**niet tegen 'vlees en bloed'**), maar tegen de boze geesten die in deze 'hemelse gewesten' opereren.

Juist met het oog op deze strijd worden wij, als we maar '*in Christus*' zijn, dus vervuld met de Geest van God, geplaatst in diezelfde 'woestijn'. Wij hebben daartoe een 'goddelijke wapenrusting' ontvangen door de doop in de heilige Geest (Ef.6).

Tijdens de felle strijd in de 'lucht' tegen de duivel en diens engelen was onze Heer van God verlaten, zoals Hij in één van de zgn kruiswoorden uitriep: '**Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?**' Aan het eind van Zijn strijd aan het kruis riep de Heer echter met luide stem uit: '**Het is volbracht**' en '**Vader in uw handen (heilige Geest) beveel ik mijn geest**' (Matth.27:50). Weer met de Geest van de Vader verbonden ging de Heer de volgende 'hemel' binnen.

Daarover in de volgende les.

Vragen en opdrachten bij les 14a:

1. Bedenk, welke strijd de Heer voerde, toen Hij aan het kruis hing.
2. Beseft u, dat het zonder de kracht van de heilige Geest niet mogelijk is, deze strijd te voeren?
3. Ziet u de bewuste taak voor de christen in de 'hemelen'?
4. Ziet u deze taak ook voor uzelf?
5. Bedenk alvast, wat in dit verband de volgende 'hemel' is.

Bouwen op het fundament**DE HEMELN DOORGEGAAN (2)**

De eerste 'hemel', welke onze Heer Jezus is binnengegaan, betreft dus de 'hemelse gewesten' (Efezebrief).

Tijdens Zijn ruim 3 jaren durende rondwandeling op aarde leefde de Heer Jezus bewust in het 'Koninkrijk der hemelen'. Verbonden met de Geest van Zijn Vader hield Hij in de 'woestijn' stand tegen de aanvallen van de duivel. Vanuit het 'koninkrijk Gods' volbracht Hij genezingen door de werken van de duivel in mensenlevens te verbreken.

Toen de Heer na Zijn overwinning op de 'overste van de macht der lucht' uitriep: 'Het is volbracht!', gebeurde er iets in deze geestelijke wereld. De eens door de zondeval van de *eerste* Adam opgeworpen barrière in de ontwikkelingsweg tot de 'Boom des Levens' werd door de *laatste* Adam geslecht.

De cherubs, die met een 'vlammend zwaard' de 'weg tot de Boom des levens' bewaarden', traden terug (Gen.3:24). De weg tot het 'eeuwige leven' was weer vrij, doordat het '**voorhangsel**' (vlees) van de ware 'hogepriester' werd 'gescheurd'. Als beeld daarvan scheurde in de zichtbare wereld de voorhang voor het binnenste heiligdom in de tempel (Matth.28:51). De mens kon weer vrijelijk eten van de Boom en het geboomte des levens in het '**paradijs Gods**', waar ook het nieuwe Jeruzalem is (Op.2:7; 22:2).

Sinds de overwinning van de Heer kan ieder die gelooft, toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad en met een (innerlijk) lichaam, dat gewassen is met het zuivere water des levens, d.i. het levende en blijvende Woord van God (vgl Hebr.10:19-22).

Met de heilige Geest van de Vader verbonden ging de Heer na Zijn overwinning aan het kruis de **tweede 'hemel'** binnen. Dat is het koninkrijk, waar de Dood heerst sinds de zondeval van de eerste mens, ook in de periode, toen er nog geen wet was, die duidelijk maakte wat zonde was (Rom.5:13,14). De claim of 'weeën' (Hand.2:24) van de Dood werd(en) doorbroken, toen de Heer daar binnen trad. De Dood kon Hem als verheerlijkte mens niet vasthouden en moest Hem weer laten gaan. Sindsdien kan deze Levensvorst getuigen: Ik heb de 'sleutels van dood en dodenrijk' (Op.1:18).

Een duidelijk schaduwbeeld van de opwekking en opstanding van onze Heer vinden we in de geschiedenis van de **profeet Jona**. Deze nam de schuld op zich van de storm en de onstuimige zee, waardoor de mensen werden bedreigd. Toen hij werd overgegeven aan het geweld en dit tot bedaren kwam, werd hij opgeslokt door de grote vis en verbleef daarin drie dagen en nachten als 'in de schoot van het dodenrijk' en 'in de diepte der zee'. Deze grote vis moest hem echter weer uitspuwen op het droge (Jona 1 en 2). Ook de Heer zelf relateerde aan deze profetische gebeurtenis (zie Matth.12:40,41:16:4).

Onder de macht van de Dood waren alle mensen vanwege de zonde gevangen. Vóór, maar ook ná de daadstelling van onze Heer liggen vele (oprechte, godsdienstige) mensen nog onder deze claim van de Doodsmacht. Slechts door een bewuste en persoonlijke daadstelling op grond van geloof in de verlossing door Jezus Christus komt de mens vrij van deze claim. De bijbel noemt dat '**bekering van dode werken**' (zie les 9c).

Toen de Heer als overwinnaar over de 'overste van de macht der lucht' (Ef.2:2) het dodenrijk binnenging, beefde de aarde en scheurden de rotsen als uiterlijk teken van de beroering in het rijk der geesten en ook de voorhang van het heilige der heiligen (zie boven). Ook de '**graven**' (beeld van het dodenrijk) gingen open en vele (*geestelijke*) lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. Deze stonden op in hun geestelijk lichaam en verlieten met de Heer het dodenrijk. Ze kwamen met Hem in de '**heilige stad**' (het *hemelse* Jeruzalem) én zijn met Hem van daaruit aan velen op aarde verschenen (Matth.27:51-53;1Cor.15:3-8).

Vanuit het dodenrijk ging de Heer samen met deze '**wolk van getuigen**' bij Zijn zo genoemde 'hemelvaart' de '*derde hemel*' binnen om in dit werkelijke **paradijs** zitting te nemen op de troon van de Vader, om van daaruit de Geest uit te storten in de harten der gelovigen (Hand.2:30ev).

Met de genoemde '**wolk van getuigen**' zal Hij ook weer verschijnen, dus zichtbaar worden in vlees en bloed.
Daarover later!

Vragen/opdrachten bij les 14b:

1. Laat het begrip 'hemel' tot u doordringen als aanduiding van de geestenwereld.
2. Denk na over het 'teken van Jona'.
3. Besef de waarde en noodzaak van de persoonlijke vervulling met de heilige Geest.

De openbaring van God en mens (1)

De bijbel is niet slechts een verzameling geschiedenisboeken en geschriften, maar in de bijbel staat de openbaring van God en mens centraal. Terwille van deze openbaring zijn alle dingen geschapen. Al in de eeuwigheid lag het in Gods plan om een onmeetbare mensheid te formeren, waarin Hij Zijn onbegrensde potenties zou kunnen openbaren. God zelf is geest en is niet te lokaliseren in begrippen van tijd of plaats. De bijbel leert ons, dat God de Schepper is van alle dingen, zowel die in de hemelen als die op de aarde. (Voor een uitleg over het begrip 'hemelen' zie de voorgaande lessen).

In de eerste verzen van de bijbel (Genesis 1:1,2) lezen we: **'In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en ledig en duisternis lag op de vloed. De Geest Gods zweefde over de wateren'**. In de oude (Staten)vertaling wordt hier het woord **'broeden'** gebruikt. Dit geeft de bedoeling van God beter weer. Zoals later in vele variaties in de bezielde schepping te zien zou zijn, heeft het (langdurig) broeden een ontwikkeling tot gevolg, welke resulteert in **nieuw leven**.

Als climax van de schepping van zowel de onzichtbare geestenwereld (engelen) als de zichtbare en (bezielde) stoffelijke wereld ('aarde') schiep God de mens.

Dit was echter nog lang niet de mens, zoals de Schepper die voor ogen had. Deze 'eerste mens' werd namelijk geformeerd tot een **'levende ziel'** met een lichaam van **'vlees en bloed'**, opgebouwd uit dezelfde elementen als de overige materie.

De mens is een uniek wezen en staat centraal in de schepping. De mens is zeker niet een gedurende miljoenen jaren geëvolueerd dier, zoals in de moderne wetenschap wel wordt aangenomen. De mens is geschapen tot een **'beeld van God'**. Dit is namelijk van zeer grote betekenis m.b.t. de door de Schepper bedoelde bestemming van de mens.

Vanwege diens superintelligente levensgeest, welke zich uit in de mogelijkheid om zelfstandig te denken en deze gedachten uit te werken in taal en spraak, is de mens in staat om de schepping als 'koning' te besturen. Dat was en is nog zijn opdracht, zoals dat in Gen.1:28 wordt gezegd.

De eerste mens(heid) was (is) 'uit de aarde, stoffelijk', ook al vóór de zondeval. De mens werd geformeerd uit 'stof' (materie, elementen) der aarde. Deze mens zou echter als 'vlees en bloed' het koninkrijk Gods niet kunnen beërven vanwege de vergankelijkheid. Ook al zou de eerste mens niet gezondigd hebben, dan moest er toch een 'metamorfose' plaatsvinden, zoals dat in meerdere vormen in de planten- en dierenwereld voorkomt. Denk maar aan de ontwikkelingsstadia welke moeten plaatsvinden, alvorens een vlinder vanuit het eitje via een rupsvorm tot volwassen insect komt. Het verschil tussen het stadium van de rups en het stadium van de volwassen vlinder is kenmerkend:

- de rups is aan de grond gebonden, de vlinder kan zich vrij verplaatsen
- de rups is onvruchtbaar, de vlinder kan zich vermenigvuldigen door eieren te leggen.

De 'eerste mens' is te vergelijken met de rups. Dit stadium is onmisbaar in de ontwikkeling tot de **ware mens**, maar op zich beperkt tot een eindig, biologisch bestaan.

De 'laatste mens' is echter een wezen, dat '**vruchtbaar**' is en daarom bruikbaar voor het doel van God. Net zoals de vlinder uit de rups, komt de laatste mens voort uit de eerste. Vóór de zondeval van Adam en Mannin zou dit via een harmonieuze, door de Schepper 'ingebouwde' omvorming plaatsgevonden hebben, ná de zondeval moest er iets anders gebeuren, maar ook daarin heeft de Schepper voorzien. (Daarover verder in de volgende les).

Vragen/opdrachten bij les 15a:

1. Lees het scheppingsverhaal nog eens goed door en tracht te verstaan, welke les hierin voor ons is te vinden.
2. Ontdek het verschil tussen de 'eerste' en de 'laatste' mens en tracht te begrijpen, hoe het verband tussen beide ligt.

De openbaring van God en mens

In deze les wil ik doorgaan met als thema de ontwikkeling van de mens als '**beelddrager**' van God. Uit de openbaring van de bijbel weten we, dat er oorspronkelijk in de geestelijke wereld sprake is van:

- **God, de eeuwige Schepperen** oorsprong van alle dingen (Rom.11:36;1Cor.8:6; Hebr.2:10)
- **de mens als beelddrager** van de onzichtbare God (Gen.1:26;9:6);
- **de Geest van God**, welke ook aan de mens gegeven wordt.
- **engelen** als dienende geesten m.b.t de ontwikkeling van de mens.

Engelen zijn geestelijke wezens, welke geen ontwikkeling kennen zoals de mens van kind tot volwassenheid. Zij werden geheel gereed tot hun taak geschapen ten behoeve van de mens tot het bereiken van diens doel. Ze zijn naar hun aard en bestemming ondergeschikt aan de ware mens en mogen daarom nooit aanbeden worden en mogen ook nooit als 'inspirator' van de mens optreden. Engelen zijn er ook niet toe bestemd om aan de 'rechterhand' van de Vader te zitten, zoals wél de bestemming van de mens is.

Vanwege jaloezie t.o.v. de mens is ooit de **engelvorst Lucifer** (Septuaginta) tot satan (tegenstander) geworden en met zijn dienaren uit zijn hoge positie geworpen (Jes.14; Ez.28). Sindsdien is hij als '**vader**' (**verwekker**) van de **leugen** (= alles wat de mens afhoudt van zijn bestemming) het domein van de mens wederrechtelijk binnen gedrongen en heeft hij deze misleid tot zonde t.o.v. het doel van God.

Het voor de mens 'zitten aan Gods **rechterhand**' is een aanduiding van het door de Geest van God uitvoeren van de wil van de grote Schepper m.b.t. de mens. Niet aan engelen, maar aan de mens heeft God de 'toekomstige wereld', dus de 'nieuwe aarde' onderworpen (Hebr.2:5). Daartoe moest vanuit de 'eerste mens' de nieuwe of 'laatste mens' ontstaan. Deze wordt dan ook aangeduid als '**des mensen zóón**'. Het begrip 'zoon' geeft een medeverantwoordelijkheid aan, groter dan die van een (onmondig) 'kind'. Onze Heer Jezus is zowel '**Zoon van God**' vanwege Zijn Vader, als '**Zoon van de mens**' vanwege Zijn moeder. Onze Heer Jezus is als de **eersteling** van vele zonen door de Vader Zelf verwekt bij de vertegenwoordigster van het gehele eerste mensengeslacht, namelijk de ondertrouwe maagd Maria.

Deze 'Eersteling van de nieuwe schepping' werd vervuld met de Geest van de Vader en kon zich bewegen op het niveau van de Vader. Hij was en is de **Mens naar Gods bedoeling**. In deze '**gestalte Gods**' hoefde Hij het 'Gode gelijk zijn' niet als een roef te achten, maar Hij had deze positie rechteens verworven (Fil.2:6). Toch legde Hij deze heerlijkheid vrijwillig af en stelde zich op het niveau van zijn medemensen, welke nog in het '**beeld van de stoffelijke eerste mens**' waren (1Cor.15:49).

Hij ontledigde zichzelf en nam de '**gestalte van een dienstknecht**' aan. Hij vernederde zich in gehoorzaamheid aan het verlangen van de Vader om alle mensen onder de 'sluier' van de Dood weg te halen en onderging de smadelijke dood aan het kruis als een vervloekte van God en mensen.

Vanwege deze daadstelling heeft God onze Heer Jezus uitermate verhoogd. Hij heeft zijn naam gesteld boven alle naam in de hemel, op de aarde en onder de aarde. Alle knie zou zich moeten buigen en alle tong zou moeten belijden: **Jezus Christus is Here, tot eer van God de Vader**. (Fil.2:5-11).

Op de Eersteling zouden naar de wil en het verlangen van de Schepper velen volgen. Het behaagde de Vader om de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend te maken over de mens, die Hij tot die heerlijkheid had bestemd. Dit zijn de geroepenen uit alle volken, maar wél gebaseerd op de éne Rots, Jezus Christus. Zij zullen genoemd worden: **zonen van de levende God!** (Rom.9:26). Door het geloof in Christus Jezus, ongeacht natuurlijke afstamming of sexe en gezalfd met de heilige Geest, dus '**met Christus bekleed**', worden mensen toegevoegd aan het '**lichaam van Christus**', dat dan ook uit vele leden bestaat. Onze Heer is van dit lichaam het Hoofd (lees in dit verband 1Cor.12:12 en verder en Ef.6:10-18).

(volgende les verder).

* *

De openbaring van God en mens

In de vorige lessen hebben we kunnen zien, dat de mens van oorsprong een centrale plaats inneemt in de schepping.

Terwille van deze positie van de mens als heerser over '**al de werken van Gods handen**' heeft God aan de mens engelen ter beschikking gesteld.

Engelen zijn 'dienende geesten, uitgezonden ten dienste van hen, die het heil beërven' (Hebr.1:14). Het zijn '**krachtige helden**', die precies doen, wat hen door God wordt opgedragen, terwijl ze altijd gericht zijn op de bestemming van de mens.

Als '**eerste van vele broederen**' is onze Heer Jezus geopenbaard als de mens, die de Schepper van oorsprong bedoelt. Hij is als verheerlijkte mens 'gezetten aan de rechterhand Gods' en leeft en handelt volkomen op Goddelijk niveau. Dit deed Hij zelfs al vóór Zijn verheerlijking, toen Hij Zijn heerlijkheid in de '**gestalte Gods**' (vervulling met de Geest van God) aflegde. Hij plaatste zich vrijwillig vanuit Zijn liefde voor het plan van Zijn Vader, op het nivo van alle andere mensen, die nog leefden in de '**gestalte des Doods**', d.w.z. als '**dienstknecht (slaaf)**' onder de claim van de Dood (Fil.2:6-8). Omdat Hij zelfs in deze positie vasthield aan de wil van Zijn Vader, heeft deze Hem '**uitermate verhoogd**' boven alle naam in hemel en op aarde (zie de vorige les).

Het is de bedoeling van de Schepper, dat onze Heer Jezus niet als éénling en op grote afstand van de andere mensen in deze verheerlijkte positie blijft. Hoewel Hij voor eeuwig als '**Hoofd**' is aangewezen, is Hij zeer nauw verbonden met Zijn '**lichaam**'. Zoals bij de natuurlijke geboorte eerst het hoofdje van het kind te voorschijn komt en de rest dan als vanzelf volgt, zo gaat het ook bij de openbaring van de Heer in heerlijkheid. Deze openbaring, welke we aanduiden als de **wederkomst** van de Heer, zal daarom zowel het 'Hoofd' als het 'lichaam' betreffen. Deze openbaring zal zich wereldwijd voltrekken in de door de apostel Paulus aangeduide **openbaring van de 'zonen Gods'**. Hierop wacht de hele, aan de 'vruchteloosheid' (sfeer van de Dood!) onderworpen schepping (mens, dier en plant en zelfs de overige materie) met een hoorbaar, voelbaar en zichtbaar zuchtend verlangen (Rom.8:18-30).

'Zoonschap Gods' is dus méér dan **'kindschap Gods'**, hoewel beide hun specifieke bekoring hebben. Vergelijk het verschil in nivo van een baby, een kind, een puber, een volwassene, een door levenservaring gerijpte. Ieder met eigen specificaties, maar toch nauw met elkaar verbonden vanwege de door de Schepper ingestelde ontwikkelingsgang.

Zoals onze Heer de éérsteling was van het totale geheel van 'zonen Gods', zo is dit totale **'lichaam van Jezus Christus'** op haar beurt weer de 'éérsteling' van de overige gelovige mensheid van alle tijden en alle plaatsen. Deze hele, niet te tellen mensheid wacht nog onder de 'sluier' van de Dood op haar bevrijding. Zij komen niet zonder de inschakeling van de genoemde 'zonen Gods' tot de door de Schepper bedoelde volmaaktheid, net zo min als de 'zonen Gods' zonder de 'Eersteling' van deze zonen tot deze volmaaktheid komen (Hebr.11:39,40).

Met deze invulling is onze God bezig om Zijn gedachten te openbaren. Hij heeft daarin geen haast, want bij Hem speelt tijd geen rol, maar wel grote lankmoedigheid. Wel zal Zijn **'dag' (d.i. de openbaring van Zijn eeuwige doel)** zeker komen.

Voor ons geldt, dat we daarop 'acht moeten slaan en in heilige wandel en godsvrucht vol verwachting de komst van deze openbaring moeten bespoedigen. Bij vele oprechte godsdienstige mensen is er echter nog veel onbegrip aangaande deze dingen, die toch zo essentieel zijn en waarvan we weten, dat ze zich bezig zijn te ontwikkelen. Reeds gaan 'de hemelen met een gedruis voorbij' en staan reeds 'in brand', want de geestenwereld, waarin de mens volop betrokken is, openbaart zich meer en meer en de duisternis neemt zienderogen toe.

Wij (althans degenen, welke werkelijk daarop gericht zijn) verwachten echter naar de beloften van onze God nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarop gerechtigheid woont vanwege de heerschappij van de ware mens (2Petr.3: 1-16).

Alle reden daarom tot grote blijdschap, al is er aan de buitenkant verdrukking vanwege de toenemende tegenstand en intimidatie van de duivel en zijn engelen!

Vragen/opdrachten bij les 15c:

1. zoek m.b.v. een concordantie de bijbelplaats op, waar het gaat over de 'sluier', die alle volken bedekt en tracht dit gegeven te plaatsen in de lopende ontwikkelingen.

2. lees de aangegeven bijbelplaatsen door en schrijf vragen op, die bij je op komen.

Deel IV Vraagbeantwoording

01 Wat houden de begrippen 'oude' en 'nieuwe' leven in?

Naar het 'innerlijk' spreekt de bijbel over de **oude** en de **nieuwe mens**. De **oude mens** moet worden afgelegd en de **nieuwe mens** moet worden aangedaan (Ef. 4:22-24). Dit is een bewuste daad van de mens zelf en houdt in:

- een persoonlijke *bekering* en
- een *vernieuwd worden in denken*. De bijbel noemt dit : *wedergeboorte uit het 'onvergankelijke zaad, door het levende en blijvende Woord van God'* (1Petr.1:23).

De '**oude mens**' is *dood* voor God en gaat '*ten verderve*', d.w.z. is 'op weg' naar de eeuwige dood, tenzij dit negatieve proces wordt gestopt door een **bewuste bekering**, gevolgd door de **wedergeboorte door het woord van God**.

Het proces van de wedergeboorte ontwikkelt zich tot uiteindelijk de 'volkomenheid naar geest, ziel en lichaam' is bereikt. Zie in dit verband:

- Rom.12:2; Hebr.6:1 '*het goede, welgevallige en volkomene*'
- Ef.3:19 '*volheid Gods*'
- Ef.4:13; Col.1:19 '*de maat van de wasdom der volheid van Christus*'
- Col.1:28 '*ieder mens in Christus volmaakt*'
- Col.2:9,10 '*volheid van Christus*'
- 2Tim.3:17 '*opdat de mens **Gods** (= naar Zijn bedoeling) volkomen zal zijn*'

De '**nieuwe mens**' is 'naar de wil van God geschapen in waarachtige gerechtigheid en heiligheid'. Deze is een '**nieuwe schepping**' (2Cor.5:17).

02 Wat is de noodzaak van de doop in water?

De **doop in water** is een bewuste daad van de 'nieuwgeboren' mens. De doop als beeld moet weergeven:

- a) een **begraven** van de 'oude mens' en
- b) een **opstanding** van de 'nieuwe mens'.

Op deze wijze wordt uitdrukking gegeven aan het innerlijke '**bad der wedergeboorte**' (Titus 3:5).

03 Wat houdt de doop in de heilige Geest in?

Op het 'bad der wedergeboorte' volgt op *gelovig gebed* (Luk.11:13) de '**vernieuwing door de heilige Geest**' ofwel de 'doop' (eenmalig) en 'vervulling' (bij voortdoring en herhaling) met de heilige Geest'. Ook dit is een doorgaand 'proces' en niet slechts een eenmalig 'stempel'.

04 Wat is het doel van wedergeboorte?

De wedergeboorte is een proces van **voortgaande vernieuwing van denken** (vgl het opgroeien van kinderen tot volwassenheid) tot het bereiken van het doel, nl de volkomenheid naar geest, ziel en lichaam. Zij is ook een opstaan 'uit de doden' (zie Ef.5:14 en Rom.6:4. Het Griekse kernwoord in deze teksten heeft de betekenis '**van tussen de doden uit**'.

De wedergeboorte = de eerste opstanding!

Deze heeft haar voltooiing (proces!) in het aandoen van het '**opstandingslichaam**', waarover Paulus in 1Cor.15 spreekt. Het aardse lichaam, dat al of niet gestorven is, staat in vergelijking met het 'opstandingslichaam' als een *zaadkorrel* t.o.v. een *gehele zaadgevende plant*. [Vgl de 'eerste mens', die geworden is tot een levende ziel t.o.v. de 'laatste mens' die een levendmakende geest is (1Cor.15:45)].

De zaadkorrel sterft, maar uit de levenskiem komt de nieuwe plant tevoorschijn
--

Het opstandingslichaam, dat zich vanaf de wedergeboorte ontwikkelt, is een *geestelijk* lichaam, dat in 'zwakheid' en 'oneer', vanwege de vele verdrukkingen, wordt 'gezaaid', maar wordt opgewekt in 'kracht' en 'heerlijkheid' (1Cor.15:42,43).

Deze wedergeboren en met Gods Geest vervulde mens is een van de 'vele broeders' en de 'vele zonen' waarvan de Heer Jezus de **eerste** (in **volgorde** en in **rangorde**) is (Rom.8:29;9:26;Gal.3:26; 4:6;Ef.1:5;Hebr.2:10;12:5-8;).

Deze **zonen** zullen met Christus 'heersen in Zijn troon'. Dit 'heersen' houdt in:

- het prediken van het enige en ware evangelie **ván** (niet slechts óver) Jezus Christus.
- Het tot bevrijding brengen van de innerlijke mens door het uitdrijven van boze geesten, waardoor de mensen geknecht worden.
- Het door prediking en onderricht brengen tot de **volkomenheid naar geest, ziel en lichaam (zie boven)**.

Ze zijn in deze bediening '**priesters**' en '**koningen**' voor God en Jezus Christus.

De apostel Paulus rekende er zelf mee, dat hij mogelijk tijdens zijn aardse leven deze volkomenheid zou bereiken, incl. het ontvangen van het 'opstandingslichaam' en dat hij met de anderen, de (weder)komst van de Heer zou meemaken (zie 1Cor.15:51-53; 1Thess.5:23).

05 Wat houdt het begrip 'tempel' in?

Op het enige ware '**fundament**' (Hebr.6) wordt alleen op bovenstaande wijze het '**geestelijk huis**' opgetrokken, als de door onze God van oorsprong af bedoelde en voor Hem bestemde '**woning**', een '**tempel**' niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen en van daaruit neerdalend (= zichtbaar wordend) op aarde. In deze '**tempel**' is onze Heer Jezus Christus de '**Hogepriester**' temidden van een '**heilig priesterschap**', dat gevormd wordt door de leden van Zijn 'lichaam'. In dat opzicht zijn deze Hem 'gelijkvormig' en tot hetzelfde doe van God geheiligd.

06 Wat gebeurt er bij het sterven van de wedergeboren mens?

Beter is in dit geval te spreken van 'ontslapen'. De '**innerlijke mens**' (met als kern de '**ziel**') van de wedergeboren mens is bij diens wedergeboorte overgeplaatst vanuit de (sfeer van) de dood en overgezet in het '**koninkrijk van de Zoon van Gods liefde**' (Col.1:13). In het werk van Jezus Christus:

- is de Dood van zijn kracht (=zonde) beroofd
- is onvergankelijk (= eeuwig) leven aan het licht gebracht (geopenbaard) (2Tim.1:10)
- heeft de mens verlossing van zonde en dood (de zonden zijn vergeven en daarmee is de 'claim' ('kracht', zie boven) van de Dood weggenomen! (Col.1:14;2Tim.1:10).

Bij het afleggen van het aardse lichaam (of mogelijk de verandering in een 'punt des tijds' 1Cor.15:51-53) blijft de **innerlijk wedergeboren mens** waar die is, namelijk in het Koninkrijk van Jezus Christus. Belangrijk is de vervulling met de Geest van Jezus Christus en van God om in dit Koninkrijk met Hem als 'koning' te 'heersen' (zie boven).

De '**strijd in de hemelse gewesten**' heeft de christen **nú te voeren**, in dit leven, terwijl hij/zij nog in zijn/haar aardse lichaam ('tent') verblijft (Efeze 6:10-20).

Daarom is het nodig om:

- krachtig te zijn in de Here en in de '**sterkte Zijner macht**'
(=vervulling met de heilige Geest)
- de '**wapenrusting Gods**' aan te doen (14-1)
- te **strijden** (worstelen) tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.

07 Wat is een 'geestelijk' en wat is een 'vleselijk' christen?

De aanduiding '**christen**' wordt in de bijbel eigenlijk alleen gebruikt voor de 'mens in Christus', dus gedoopt en vervuld met de Geest van Jezus Christus. Dit is de '**geestelijke mens**'.

Een '**vleselijk christen**' bestaat dus in feite niet. Het begrip 'christen' wordt in het algemeen spraakgebruik te gemakkelijk gehanteerd. Denk alleen maar aan de 'christenen' in Noord-Ierland, die elkaar al jaren te vuur en te zwaard bestrijden of de 'christelijke wereld', waarmee alles wordt aangegeven, wat maar enigszins in het bestaan van Jezus gelooft.

De bijbelse aanduiding '**rechtvaardige**' geldt diegene, die in zijn/haar leven rekening houdt met de innerlijke maatstaf, welke God in de mens gelegd heeft, of deze nu godsdienstig is of niet. Deze maatstaf wordt aangegeven met het begrip '**geweten**', d.i. het 'samen weten' tussen God en de 'innerlijke mens'.

08 Wat gebeurt er bij het sterven van een ongelovige?

Wanneer een **ongelovige** zijn/haar aardse lichaam aflegt, blijft zijn/haar innerlijke mens ook daar, waar deze was, namelijk onder de

heerschappij van de Dood in het 'rijk van de Dood' ofwel het 'dodenrijk'. Hij/zij blijft daar tot de ('gedwongen' **'opstanding op de jongste dag'**, wanneer de 'doden' worden geoordeeld 'op grond van hun werken' (Op.20).

09 Wat gebeurt er bij het zo genoemde 'laatste oordeel'?

Het '**eerste oordeel**' betreft het 'huis Gods', dus degenen, die door geloof 'in Jezus Christus' zijn, dus tot Zijn 'lichaam' behoren. Dit oordeel voltrekt zich in een reinigingsproces, dat uiteindelijk tot de volkomenheid voert. Hierin spelen naast een bewuste eigen keuze van de mens ook lijden en smaad een rol (1Petr.4:12-19).

Het '**laatste oordeel**' betreft alle mensen van alle tijden en plaatsen, welke vóór de 'grote witte troon' staan en geoordeeld worden op grond van hun verrichte werken (Op.20:11 e.v.).

Hier is er geen sprake meer van 'kiezen', want er wordt geoordeeld naar de gedane werken in het aardse leven. Het gaat erom, of de mens gehandeld heeft in overeenstemming met de ingeschapen maatstaf (**geweten, zie boven**). Dit staat los van het al of niet 'godsdienstig' geweest zijn, maar heeft alles te maken met het 'mens-zijn', zoals de Schepper dat heeft bedoeld.

Bij de beoordeling geldt niet de 'kleur' van de godsdienstige vorm, die men gekozen heeft of waarin men is opgevoed, maar de gesteldheid van het '**hart**', de innerlijke mens ('De Here ziet het hart aan').

Voor degenen, die gehandeld hebben overeenkomstig hun 'geweten', geldt dat ze '**ter rechterzijde**' gesteld worden. Voor degenen, die hun geweten 'als met een brandijzer hebben toegeschroeid' (1Tim.4:2 SV), dus bewust de 'stem van God' het zwijgen hebben opgelegd, geldt de plaatsing '**ter linkerzijde**'.

Voor de '**gezegenden des Vaders**' aan de 'rechterzijde' geldt, dat ze alsnog tot volkomenheid worden gebracht middels het enige en 'eeuwige' evangelie van Jezus Christus, dat door de '**zonen Gods**' wordt gepredikt. De 'zonen Gods' zijn de leden van het 'lichaam van Christus', dus vervuld met dezelfde Geest als het Hoofd van dat lichaam.

Nimmer zullen er mensen 'verloren gaan' voor God, zonder willens en wetens gekozen te hebben tegen (het Evangelie van) God. De verlorenen hebben bewust de 'duisternis' liever gehad dan het 'licht' (vgl Joh.3:19).

Deze mensen worden door de machten der duisternis bij hún verwerping meegetrokken in de **'diepte van de zee'**.

10 Wie is de antichrist?

In Op.9 is sprake van de **'put van de afgrond'**, die geopend wordt door een **'ster'**, die 'uit de hemel op de aarde' gevallen is. Hier valt te denken aan de persoon van de Antichrist, die de wereld zal beheersen met zijn **'evangelie van de Dood'**, dat zich in de wereld zal manifesteren en waardoor de mensen 'gepijnigd' worden en beroofd van de innerlijke waarden van het mens-zijn.

Denk bij de uitdrukking *'evangelie van de Dood'* aan het occultisme in haar vele vormen, dat zich steeds meer openlijk in de wereld (ook de gekerstende wereld) openbaart en waarin talloze (goedwillende en vaak godsdienstige) mensen verstrikt zijn of worden. Deze 'ster' valt uit de hemel, zoals ooit de Satan *'als een bliksem'* uit de hemel gevallen is (Jes.14:12; Luk.10:18).

De Antichrist is een geestelijk georiënteerd mens. Hij heeft weet van de waarheid, maar heeft daar de leugen voor in de plaats gesteld. In dat opzicht herhaalt zich in hem het gegeven van de duivel, die als 'troonengel' (Lucifer = lichtdrager) was geschapen en ten nauwste met het 'ontoegankelijk licht' waarin God woont, verbonden was.

In het wezen van deze 'vorst der duisternis' openbaarde zich de 'duisternis' (het klimaat van de Dood) en hij begeerde zich te stellen bóven i.p.v. ten dienste ván de mens. Hij wilde zich gelijk stellen aan de Allerhoogste, Die echter **de mens** bedoeld heeft om 'te zitten in Zijn troon' (Op.3:21).

De mens, die de Schepper van oorsprong af bedoeld heeft, is het 'zaad' wat uit de eerste mensheid zou voortkomen. Daarom noemde de Heer Jezus als de *'Eersteling'* van dit 'zaad' zich bij voorkeur de **'Zoon des mensen'**. Zo zal de 'nieuwe' mensheid a.h.w. de 'zoon' zijn van de eerste mensheid. Dit Goddelijk principe is op talloze wijzen in de bezielde schepping als voorbeeld ingebouwd. We kennen alom het gegeven van het zaad van mens, dier en plant, waarin een *levenskiem* zit, waaruit de nieuwe 'vrucht' tevoorschijn komt in oneindige variaties en in totaal 'andere gedaante' als die van het zaad, waaruit zij tevoorschijn is gekomen.

In het verband van de Antichrist en zijn 'evangelie' denk ik ook aan het snel opkomende 'New Age'-denken, waarin we ons reeds bevinden. Eén van de

belangrijkste doelstellingen hiervan is de liquidatie van het christendom. Ook nu horen we al vrij geregeld, dat in de zgn 'satanskerken' bepaalde activiteiten van christenen onder een 'vloek' gebracht worden.

Het genoemde '*evangelie van de Dood*' openbaart zich meer en meer als het **occultisme (verborgene)** in al haar voorkomende vormen. Hiermee zal de 'kerk van de Antichrist' vervuld zijn. In het occultisme zijn de krachten vervat, welke als sleutel dienen om de '**put van de afgrond**' te openen. Wanneer dit gebeurt, is er sprake van een verstikkende 'rook', waaruit zich de '*doodsmachten*' opmaken om de mensen, welke niet aan hun macht onttrokken zijn, te overweldigen.

Degenen echter, die innerlijk *wederom geboren worden* door geloof in het woord van de ware God en die ook *verzegeld* worden met het '*zegel van God*' (de doop in de heilige Geest), kunnen niet door deze machten worden aangetast (Op.7: 2; 9: 4).

(Het voert in dit kader te ver om hier uitvoerig op in te gaan, maar het is zeer aktueel, wat hieromtrent in de profetieën van Openbaring wordt weergegeven).

Een korte omschrijving van enkele bijbelse termen:

1 Het 'dodenrijk'

Dit is een aanduiding van een deel van de geestelijke wereld. Er is in het boek Openbaring wel de vergelijking met de zee. Dicht bij de oppervlakte dringt nog een zekere mate van licht door. Hoe verder echter van de oppervlakte, hoe groter de duisternis wordt. In de wereldzeeën komen de kilometers diepe zeetroggen voor, waar zelfs absolute duisternis heerst. Deze sfeer doet denken aan de 'buitenste duisternis', ook 'poel des vuurs' genoemd.

Hoe meer de mens (mogelijk door eigen toedoen), in de greep van boze machten, m.n. machten van de Dood (denk aan occulte bindingen), komt, hoe dieper hij/zij wordt 'weggetrokken' van het licht van de oppervlakte.

Let wel, dat degenen, die het Woord van God bewaren, 'de dood in eeuwigheid niet zullen aanschouwen' (Joh.8:51).

1a. Gelovigen in het dodenrijk?

Het dodenrijk zit nog vol gelovigen, denk maar aan de tallozen, welke voor en na de overwinning van onze Heer Jezus gestorven zijn zonder innerlijk

opnieuw geboren te zijn.

!! Alle wederom geboren zijn wel gelovigen, maar alle gelovigen zijn daarom nog geen wederom geboren !!

Alle nog niet wederom geboren liggen naar de innerlijke mens nog onder de claim van de Dood en bevinden zich dus nog in het dodenrijk. Pas wie werkelijk ingaat op de roep van het evangelie, staat op 'van tussen de doden uit'.

Dit is dus een duidelijke verantwoordelijkheid voor de mens zelf, waarop deze als 'antwoord' vanwege God, eveneens op grond van geloof, de vervulling met de heilige Geest beleeft ('Christus zal over u lichten', Efeze 5: 14 e.v.).

De moordenaar aan het kruis, tot wie de Heer Jezus zei: *'heden zult gij met mij in het paradijs zijn'*, is een uitzondering, evenals Abraham, die op grond van zijn geloof al tot rechtvaardige verklaard werd, voordat de Heer Jezus de zonde der wereld gedragen had. Ook net als Mozes, die met God omging 'van aangezicht tot aangezicht', Henoeh en Elia, die al met een verheerlijkt lichaam werden opgenomen in heerlijkheid.

Trouwens, toen de Heer als Overwinnaar direct na Zijn dood aan het kruis, weer verbonden met de Geest van Zijn Vader, het dodenrijk binnenging, werden vele ontslapen heiligen, dus oud-testamentische gelovigen, opgewekt en bekleed met een verheerlijkt lichaam, waarmee ze aan velen verschenen (Matth.27: 52, 53). De genoemde 'heilige stad' was zeker niet het aardse Jeruzalem, dat net de Heer van hemel en aarde gekruisigd had, maar duidt op de 'stad Gods', het nieuwe Jeruzalem, dat in de hemelse gewesten vorm had gekregen. In deze stad verblijven sinds de overwinning van de Heer de gelovigen in Jezus, de door het 'zaad Gods' innerlijk wedergeboren mensen.

Wanneer deze wederom geboren zich ook door geloof 'met Christus bekleden' (= de vervulling met de Geest van God de Vader en Jezus de Christus), vormen ze als 'levende stenen' en als een 'priesterlijk volk, Gode ten eigendom', de 'tempel', welke zich in het hart van de 'stad' bevindt. Vanuit deze 'tempel' zal de gehele 'stad' tot één grote 'tempel' worden, want in de voleinding van het herstel zal er geen afzonderlijke 'tempel' meer in het 'nieuwe Jeruzalem' gezien worden (Openb.21: 22).

We kunnen het door geloof ons reeds nu al voorstellen (want het wordt werkelijkheid):

Een hele mensheid, vervuld met het wezen van God, dus God alles in allen
(1Cor.15: 28)

Wat een geweldig evangelie hebben we toch! En toch nog zo verborgen voor vele oprechte mensen. Er is dus nog veel voor ons te doen om de mensen om ons heen op wat voor manier dan ook, dit evangelie van de liefdevolle God te tonen.

De moordenaar aan het kruis geloofde reeds in de overwinning van Jezus, want hij sprak al over Diens koninkrijk en hij werd op zijn gebed verhoord en kreeg een plaats in dat koninkrijk (Luk.23: 40-43).

2 Het evangelie ván Jezus Christus.

Ieder mens zal geconfronteerd worden met het evangelie **van** Jezus Christus, hetzij 'hier' of 'later'. Dit betekent niet een soort 'tweede kans', waar wel door sommigen aan gedacht wordt.

'Niet kiezen' kan ook alleen maar na een confrontatie! De keuze van de mens zal ook nooit onder een bepaalde 'dwang' gemaakt kunnen worden, maar alleen vanuit de diepe behoefte van het 'hart'. God verwerpt alleen de 'Dood' en de 'duisternis'. Slechts als een mens deze bewust vasthoudt, ook na de confrontatie met het Evangelie van 'leven' en 'licht', zal hij/zij met de 'machten der duisternis' mee gezogen worden in de 'eeuwige duisternis' = de 'poel des vuurs'.

3 Het 'duizendjarig Rijk'

Dit is een periode, waarin Satan en zijn demonen 'gebonden' zijn in de 'afgrond', waar de Dood heerst als de 'engel van de Afgrond' (Op.9:11). Deze 'vredeperiode' is te vergelijken met de regering van Salomo na de strijdperiode van David. Deze strijdperiode, waarin David met volle inzet zijn koningschap moest bevechten, is daarentegen een schaduwbeeld van de 'strijd in de hemelse gewesten', welke de volgeling van Jezus Christus bewust moet voeren om zijn/haar 'beloofde land' voor zichzelf te bezitten (Ef.6).

De strijd in de hemelse gewesten zal echter resulteren in de 'binding' van de 'Draak' door Michael, de troonengel, die het 'volk Gods terzijde staat' (vgl Dan.12:1; Jud.:9; Op.12:7). De engel in Op.20:1 zal ook waarschijnlijk Michael zijn.

In de periode, die dus ook 'duizendjarig Rijk' wordt genoemd, zal er herstel plaats vinden van de beschadigingen, die door de duivel zijn aangericht. Er zal geen verleiding zijn van buitenaf. De machten, die zich in de mensen bevinden, kunnen zich niet straffeloos openbaren.

Het 'lichaam van Christus' heerst in het zo genoemde 'duizendjarige rijk', d.w.z. er is herstel en opbouw in vrede. De ware gemeente van Jezus Christus heerst dan ook op aarde (=de natuurlijke wereld). [Het 'koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en Zijn gezalfde' (Op.11:15)]. Dit is de climax van de '**eerste**' opstanding. Deze heeft dus betrekking op degenen, die Jezus Christus in hun aardse leven hebben aangenomen en tot Zijn 'lichaam' behoren. Ze worden 'zalig' en 'heilig' genoemd.

4 De Dood

Deze wordt meermalen in de bijbel als persoon weergegeven. Daardoor worden bepaalde zaken duidelijker. Er is sprake van Dood en 'dodenrijk', welke beiden geworpen worden in de 'poel des vuurs' (Op.20:14). In Openb.9:11 wordt de Dood benoemd als **Abaddon** en **Apollyon**, de 'engel van de Afgrond', die de koning is van de 'sprinkhanen' en de 'schorpioenen'. In Op.6:8 is de Dood op het vale paard gezeten, terwijl het 'dodenrijk' hem volgt.

De Dood als persoonlijkheid is niet hetzelfde als de satan, de 'overste van de macht der lucht' (Ef.2:2), tegen welke we te strijden hebben in de 'lucht' of 'hemelse gewesten'(Ef.6:12). Er is onderscheid tussen 'zondemachten', die de mens verleiden of pressen tot zonde en 'doodsmachten' (= 'occulte machten') die de mens innerlijk totaal uitschakelen voor diens eeuwige bestemming.

In 1Joh.5:16,17 wordt onderscheid gemaakt tussen 'zonde tot de dood' en zonde 'niet tot de dood'. Voor de 'zonde tot de dood' kan niet zonder meer gebeden worden tot vergeving. Er is in dit geval bevrijding nodig in de naam van Jezus, waarbij de 'claim van de Dood' wordt doorbroken.

Beantwoording aanvullende vragen (1):

1. Op de proef stellen en/of verzoeken. Wat is juist in het geval van Abraham? *Gen. 22 SV: 'God verzocht Abraham'. NBG: 'God stelde Abraham op de proef'*. Wat is juist?

Antw.: In de proefstelling van Abraham was ook de verzoeker (duivel) actief. Als vergelijking kunnen we denken aan:

1. De verzoeking in de 'hof van Eden', waar de mens ook beproefd werd door God en waar ook de duivel bij betrokken was.
- b. De Heer Jezus, die door de Geest van God in de woestijn (beeld van de dorre sfeer van de claim van de Dood) werd geleid, maar daar door de duivel werd verzocht.

Op de proef stellen is positief; verzoeken is negatief. Onze God verzoekt niemand, maar stelt als een goede Vader wel op de proef. Echter altijd met de bedoeling, dat de mens er beter uit te voorschijn komt. Hij zal in de verzoeking (door de duivel) nooit toelaten, dat we boven vermogen verzocht worden, maar altijd tijdig voor de uitkomst zorgen (Zie o.a. Matth.4: 1e.v.; 1Cor.7: 5; Hebr.2: 18 en 4: 15; Jak.1: 13).

Vertalingen kunnen inderdaad verschillend interpreteren. Daarom is het goed om bijbelse vergelijkingen te zoeken.

2. De begeerte van de mens. Goed of fout?

Antw.: De begeerte van de mens is een natuurlijke, ingeschapen zaak. Zo is het een goed verlangen (begeren) om verstandig en wijs te worden, zoals Adam en Mannin in de Hof van Eden.

De duivel is de verlokker van de eigen goede begeerte van de mens (Jak.1: 14). Hij trekt deze begeerte af naar iets anders, wat ogenschijnlijk goed lijkt, maar schadelijk blijkt (rijmt ook nog).

Wanneer de mens, bewust of onbewust, op de verleiding ingaat, wordt zijn begeerte van de bedoeling van en de bestemming door God afgetrokken (vgl Adam en Mannin). Dit geldt nog precies zo. De verzoeker komt vaak tot de mens door misbruik te maken van andere, op zich goed bedoelende mensen of dingen en omstandigheden:

- Paulus, door de Geest gedrongen op reis naar Jeruzalem, werd door Gabus middels een profetie belemmerd.
- Jezus werd door Petrus gehinderd, toen Hij naar Jeruzalem ging om te lijden.
- maatschappelijk en gevoelsmatig waardevolle dingen of omstandigheden, voorbeelden te over.

De wet ('van de Zonde en de Dood') geldt voor de natuurlijke mens. Zolang deze niet in staat is om vanuit geloof door de 'wet van de Geest des levens' te leven, geldt deze 'tuchtmeester' tot Christus. Zodra de mens werkelijk 'in Christus' is, is de tuchtmeester ondergeschikt of zelfs overbodig (Gal.3: 24-29).

Waar de begeerte van de mens op God gericht wordt, zal deze door God (heilige Geest) bevrucht worden. De mens is persoonlijk verantwoordelijk voor en in staat tot een juiste wandel m.b.t. de bestemming vanwege God. Daarvoor dient de bijbel. Als de mens doet, wat God zegt, doet God wat Hij kan (en dat is onbeperkt).

In het wedergeboorte-**proces** gaat de begeerte van de mens steeds meer in de richting van het doel van God. God geeft daartoe Zijn Geest aan de mens, althans wanneer deze Hem gehoorzaamt (Hand.5: 32). De wedergeboorte blijkt vooral daaruit, dat de mens gaandeweg verandert door steeds meer zijn oude leven af te leggen en de nieuwe mens aan te doen, welke naar de wil van God (naar het doel van God toewerkend) geschapen is in ware gerechtigheid en heiligheid (o.a. Efeze 4: 17-32).

3. Wat houdt het geheiligd zijn van kinderen in (1Cor.7)?

Het gaat hier zelfs niet alleen over kinderen, maar ook over de ongelovige man of vrouw, met wie de kinderen gedeeld worden. Door een heilig leven van (één van) de ouders valt de rest van het gezin onder de bijzondere bescherming en genade vanwege de Heer. Deze heiliging is geen (levenslang) automatisme, maar gaat uit van de gelovige, die zich daadwerkelijk heiligt ter wille van zijn\haar partner en of kinderen.

Deze bijzondere bescherming eindigt, wanneer de ongelovige partner of het ongelovige kind zich bewust, dus met eigen verantwoordelijkheid, afkeert op een goddeloze weg. Toch kan ook dan het gebed van de gelovige nog veel bewerken, maar er moet bij de betrokkene(n) wel sprake zijn van een bewuste

terugkeer naar de 'basis', wil het heil van God 'resultaat' hebben. (lees de gelijkenis van de Vader en de verloren zoon in Luk.15).

Ieder mens moet tot een persoonlijke en bewuste keus komen jegens het evangelie vanwege God. Wanneer dat niet kan vanwege bij voorbeeld een geestelijke handicap, dan geldt uiteindelijk de *laatste opstanding*, waar de bewuste en onbewuste rechtvaardigen alsnog aan de goede kant komen te staan en verder zullen gebracht worden tot de volmaaktheid in Christus. Alleen de mens, welke uiteindelijk *willens en wetens* vasthoudt aan de werken der duisternis, waarmee boze geesten de mensen gebonden hebben, gaan verloren voor het doel van God.

4. Het ware offer.

De Heer Jezus heeft zich als mens vrijwillig beschikbaar gesteld voor het plan en doel van Zijn Vader om als 'offer voor de zonde der wereld' te dienen.

<p>De 'zonde der wereld' is de onmogelijkheid van de schepping, de mens voorop, om zelfstandig weer tot volmaakte functie voor God te komen.</p>

De Heer accepteerde daarvoor de '**gestalte van een slaaf**', zoals alle mensen die hadden, verkocht (vanwege de zonde van de eerste Adam) onder de (macht van) de Zonde (Rom.7:14). De Heer Jezus was echter in de '**gestalte van God**' (zoals dat de oorspronkelijke bestemming voor de mens is) door de vervulling met de Geest van God.

In de oude **bedeling van de schaduw** werden talloze offers gebracht als antwoord op de opdracht van God aan de men. Voor het denken van de mens werden deze offers dus 'in wetmatige gehoorzaamheid' aan God gebracht. Dat wil echter nog niet zeggen, dat God dit als afdoende werkelijkheid zo wilde. Het was veeleer een onderwijzing van het daartoe door God uitverkoren volk om in zichtbare schaduwbeelden de **geestelijke werkelijkheid** weer te geven. Deze werkelijkheid is vervat in het evangelie van Jezus de Christus (vgl Col. 2: 16 t/m 3: 4).

De Heer Jezus heeft dus zelf niet het offer voor de zonde gebracht (want geen mens kan zichzelf offeren), maar Hij heeft zich als offer beschikbaar gesteld voor God (zie boven).

Het enige offer, wat wij nu 'aan God' ter beschikking moeten stellen is dat wij onze lichamen '*stellen tot een levend, heilig en God welgevallig offer*'. God vraagt niet van ons, dat we ons 'opofferen', maar dat we ons blijmoedig te Zijner beschikking stellen tot het bereiken van Zijn doel. In ons lichaam maken we daarbij onze **redelijke**, dus door het verstand ondersteunde eredienst aan God waar in de volgende feiten:

- niet gelijkvormig worden aan de wereld om ons heen
- hervormd worden (dus wezenlijk veranderen) door de vernieuwing van denken (nieuwe inzichten, waarbij mogelijk oude moeten wijken).

Doel: het goede, God welgevallige en volkomene leren (h)erkennen (lees Rom. 12: 1-8).

Zichtbare offers, hoe oprecht en goed ook bedoeld, waren slechts opgelegd tot de tijd van het herstel, dus de werkelijkheid in Christus, welke begonnen is met de uitstorting van de heilige Geest na de opstanding van de Heer.

De offers van de oude bedeling waren slechts '*bepalingen voor het vlees*'. Deze kunnen de mens nooit voor zijn besef (innerlijke overweging) volmaken, d.i. geschikt maken voor het doel van God. Uiterlijke offers (woorden, daden) brengen (ook nu) de mens nooit uit boven het besef ('zondaar tot de dood') te zijn (Hebr.9: 9,10).

Vergelijk in dit verband ook wat er werkelijk staat in:

- **Openb. 5: 9,10: '.....Gij zijt geslacht en gij hebt met uw bloed (leven) voor God gekocht'.**
- **Openb. 14: 4: 'Deze zijn gekocht uit de mensen als eerstelingen voor God en het Lam'. De 'grote schare, die niemand tellen kan', volgt nog.**

God zelf is Geest en kon zichzelf niet persoonlijk geven om de mens terug te kopen. Daarom heeft Hij in Zijn ondoorgrondelijke liefde en wijsheid voor onze Heer Jezus een lichaam bereid en Hem geboren laten worden uit de moederschoot van Maria.(Ps 40: 7-9 Sept.; Hebr.10: 5).

Als mens heeft onze Heer Jezus zichzelf voor God gegeven als een zoenoffer voor de zonden, omdat '*zonder bloedstorting*' (het prijs geven van het leven in de dood) geen vergeving zou kunnen plaats vinden (Hebr.9: 22). Denk hierbij aan Izak, die zichzelf beschikbaar stelde voor Abraham, zodat deze zou kunnen offeren (Gen.22). Het zo genoemde 'offer van Abraham' is wel het mooiste schaduwbeeld van de gezindheid van onze God om de mens te redden uit de claim van de Dood.

Dit grote geheim en deze 'verborgen wijsheid' van God hebben de boze machten in hun blinde haat nooit kunnen doorgronden, anders hadden ze 'de Heer der heerlijkheid' nooit gekruisigd, want dit betekende hun eigen ondergang (1Cor.2: 6-8).

Pas op! Een houding van ootmoed en afhankelijkheid mag hierbij niet uitgelegd worden als een vrome camouflage voor onkunde voor onkunde, onmacht en/of onwil.

Onze God heeft Zijn enige Zoon niet gespaard, maar heeft Hem integendeel overgegeven (**geofferd!**) aan de Dood als koning van het dodenrijk en aan de onnoemlijke pijniging door de duivel als 'overste van de macht der lucht', de boze geesten in de hemelse gewesten.

Dit betekende geenszins een 'zaken doen' met de duivel en de Dood, maar het was een daadstelling in het geloof, dat zowel de duivel als de Dood daardoor zouden worden ontmaskerd en overwonnen, om uiteindelijk te worden tenietgedaan.

God heeft in Zijn liefde voor de (**gevallen!**) mens, welke zich 'in de gestalte van een slaaf' bevond, toch de mens vanaf het begin voor Zijn plan ingezet. Hij gaf de mens direct aan het begin de hoopvolle belofte, dat deze de '**kop van de slang**' zou vermorzelen ondanks diens felle aanvallen en de vele 'wonden', die de mens daarbij zou oplopen ('**hiel vermorzelen**') (Gen.3: 15).

Aan het kruis van Golgotha heeft onze Heer de '*overste van de macht der lucht*', de duivel, welke werkt met het '**geweld van de Dood**' (Hebr.2: 14 SV), onttroond en openlijk over hem gezegevierd. Daarna is Hij '*nedergedaald ter helle*' en heeft de Dood op diens eigen terrein (het dodenrijk) van diens kracht beroofd (2Tim.1:10).

De duivel is dus sindsdien geen 'overste van de wereld' meer, al gaat hij nog rond '*als een brullende leeuw, zoekende wie hij kan verslinden*' (1Petr.5: 8). Hij weet ook, dat hij uiteindelijk met zijn trawanten zal worden uitgeworpen. Het proces van deze veroordeling is al sinds de opstanding van onze Heer gaande. Daarom sidderen de boze geesten, omdat ze weten dat God een is nooit op deze veroordeling terug kan en zal komen, zoals in de leer van de 'alverzoening' wordt geleerd (Jak.2: 19).

Voor de mens, welke nog steeds zijn eigen weg volgt, ondanks wat er op Golgotha is gebeurd, geldt de oproep: '**Bekeert u en laat u innerlijk besnijden**', zodat u een ware Jood wordt' (Rom.1: 18 - 2: 29). Van deze 'besnijdenis des harten' is de doop in water het getuigenis naar buiten toe.

Enkele aandacht[punten in het genoemde bijbelgedeelte:

- toorn van God over alle (vormen van) goddeloosheid
- waarheid in ongerechtigheid ten onder houden
- niet de openbaring van God in zichzelf, erkennen, noch in de hele schepping
- het verstand [de rede(lijkheid)] niet gebruiken
- de majesteit van de onvergankelijke God vervangen door een mens, vogel of dier
- hartstocht tot onreinheid; ontierend gebruik van het lichaam (vgl het in tegenstelling ten dienste van God stellen van het lichaam, zie boven)
- de waarheid vervangen door leugen
- het schepsel eren en dienen boven het schepsel
- het overgeven door God aan eigen gekozen lusten (vgl in tegenstelling het overgeven door God van Zijn Zoon)
- de tegennatuurlijke omgang (denk o.a. aan homofilie etc)
- (seksuele) wellust (gevolg: o.a. aids)
- het vervuld zijn van allerlei boosheid en ongehoorzaamheid aan God en mensen
- onbetrouwbaarheid, onbarmhartigheid, het willens en wetens goddeloosheid bedrijven.

Inderdaad is Jezus Christus het enige antwoord van God op de onderworpenheid aan de Zonde(macht). Hij heeft zich als 'de Mens' voor God beschikbaar gesteld en zichzelf *'overgegeven tot een losprijs voor allen'* (1Tim.2: 6). Deze werd door niemand minder dan de Vader 'betaald' door Zijn 'enige Zoon, die Hij liefhad', voor ons allen over te geven (Rom.8: 32).

De losprijs onder de bedeling van de schaduw was het zichtbare (dieren)offer. Dat was dus het *schaduwbeeld van de ware losprijs*. Het 'bloed' (levensgeest) van dit ware offerlam, dat reinigt van alle zonden (1Joh.1: 7), werd als 'losprijs' door God 'betaald' aan de Dood. Zonder deze 'bloedstorting' zou er geen vergeving (geheel wegdoen) van de zonde mogelijk zijn (Hebr.9: 22).

Dit 'Lam Gods', dus het Lam, dat God overgaf ofwel 'offerde', nam werkelijk de 'zonde der wereld' weg. Dat is pas werkelijk Paasfeest! **Glorie aan God!**

Onze Heer Jezus heeft zich als 'smetteloos offer aan God gebracht' (Hebr. 9: 14 NBG). Een offer kan zich echter zelf niet brengen en het offer voor de zonde is ook niet aan God gebracht. Een offer moet door iemand anders gebracht worden.

Hier onder daarom enkele andere vertalingen:

- SV: 'Gode onstraffelijk opgeofferd
- LuV: 'Gode geofferd'
- LeV: 'aan God opgedragen'
- PC: 'aan God opdroeg'

'Opofferen aan' en 'opdragen aan' is wat anders dan 'offeren aan'.
Het geeft veeleer aan: het zich beschikbaar stellen voor (vgl Izak t.o. v. Abraham)

Door de daadstelling van onze Heer Jezus heeft de mens weer de mogelijkheid, om in de juiste, door God bedoelde relatie met Hem te komen. Dit is het door bevruchting vanwege de heilige Geest uitgroeien tot het **volle zoonschap Gods**. Dat is namelijk de ware mens, welke aan het beeld van de eerste Zoon gelijkvormig is geworden (Rom.8: 29).

Onze Heer Jezus heeft niets aan de duivel betaald, maar onze God heeft zijn enige Zoon, de '**Parel van grote waarde**', overgegeven in de macht van de boze geesten in de hemelse gewesten en die van het dodenrijk. Noch de boze geesten van de 'macht der lucht', noch die van het dodenrijk hebben onze Heer echter kunnen overweldigen (Matth.16: 18). Integendeel: **De Heer verbrak de 'weeën van de Dood'** (Hand.2: 24).

Het is inderdaad absoluut noodzakelijk om de uiterst belangrijke gebeurtenis aan het kruis goed te verstaan. Er komen echter nog meer belangrijke gebeurtenissen als gevolg van deze eerste, alvorens de gedachten (het plan) van onze God geheel zijn uitgewerkt. In dit geval spreken we niet meer over tijd, maar over eeuwigheid. Er zal namelijk nog veel openbaar moeten worden, veel meer dan in de bijbel wordt weergegeven.

* *

Beantwoording van enkele aanvullende vragen (2):**Vrg 1.**

Is het mogelijk om de 'betekenende' zaak van de doop door onderdompeling volledig te onderschrijven zonder het teken zelf te ervaren?

Antw 1.

De doop in water is een **afbeelding** van een geestelijke werkelijkheid. In 2Cor.4:16ev schrijft de apostel Paulus o.a.:... 'het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig'. Dit zei hij m.h.o. op de innerlijke mens, die een keus voor de 'weg van God' (= waarheid) maakt, maar daarbij naar de uiterlijke mens in conflict met zijn omgeving komt en 'verdrukking' ervaart. Hij spreekt dan over het 'vervallen' van de uiterlijke mens, die hij ook aanduidt met '**aardse tent**'.

De **betekenende zaak** is het '**bad der wedergeboorte**' en het '**bad der vernieuwing door de heilige Geest**' (Titus3). Dit is beide de aanduiding van een **proces**, dat in werking gezet wordt door het aanvaarden van het **Evangelie van Jezus Christus**. Wanneer de mens zich radicaal bekeert en de hoop van het eeuwige leven grijpt, dan gaat dit proces zich ontwikkelen. Paulus noemt dit het 'afleggen van de oude mens' en het 'aandoen van de nieuwe mens' (Ef.4:20-24).

De **doop in water** is een getuigenis naar buiten toe van deze 'innerlijke' zaak. Een getuigenis, niet alleen voor de mensen, maar zeker ook t.o.v. de (vrome) machten in de hemelse gewesten, die zo mogelijk dit getuigenis tegengaan, omdat dit getuigenis de aanzet is van hun ondergang.

Het 'plan van God' kent een aantal duidelijke 'stappen', die de kern van de bijbel vormen. Elke **verkeerde interpretatie** van deze 'stappen' werkt blokkerend t.o.v. het doel van God met de mens, namelijk de **volkomenheid** naar geest, ziel en lichaam.

Indien het Woord van God niet juist geïnterpreteerd wordt, dan is dit niet 'nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de **gerechtigheid**', welke tot de volkomenheid leidt (2Tim.3:16,17).

Vrg 2.

Zou het God verhinderen Zijn werk in een mens te volmaken als die éne pijler van het fundament anders (door de geschiedenis zo gegroeid, waar we alle begrip voor hebben) wordt beleefd?

Antw 2.

Als de Heer Jezus 'begrip' had gehad met de eeuwenoude geschiedenis van het volk Israëel, dan zag het er niet zo best uit voor het menselijk geslacht. Wij zouden dan ook geen andere basis hebben, dan een wat 'opgepoetste' versie van wat de Joodse eredienst in het O.T. ons leert aangaande de bedoeling van God. Juist omdat de Heer Jezus de **betekenende waarde** van deze eredienst naar voren haalde, terwijl Hij de uiterlijke waarde ondergeschikt maakte, raakte Hij en ook later Zijn apostelen en volgelingen, in de grootste conflicten met de gevestigde godsdienstvorm. Door Zijn trouw echter aan de bedoeling van de Vader en Zijn aanvaarden van de smaad en verachting, heeft Hij de mensheid verlossing gebracht en maakt de 'schaduw' plaats voor het 'licht'.

Vrg 3.

Moeten ook kleine kinderen niet worden gedoopt door onderdompeling omdat ze er toch geheel bijhoren?.

Antw 3.

Kleine kinderen, die 'het verschil tussen hun rechter- en linkerhand nog niet kennen' (vgl Jona4:11), kunnen zich zelf niet laten dopen en hun zonden laten afwassen, omdat ze zelfstandig niet in staat zijn om bewust te zondigen en ze verstandelijk en emotioneel niet in staat zijn zich bewust te laten dopen. (Lees in dit verband nog eens les 7 door).
Onderdompeling van kleine kinderen geeft geen betekende zaak weer, namelijk het persoonlijk als wedergeborene afleggen van de 'oude mens' en aandoen van de 'nieuwe mens'.

Vrg 4.

Zou het bij het besprenkelen van kleine kinderen niet goed zijn de werkelijke betekenis van de doop naar voren te halen?

Antw 4.

Het besprenkelen (is geen doop!) van kleine kinderen is onderdeel van een door kerken gehanteerd leerstuk en past daar geheel in. Het hierbij duidelijk stellen van de betekenis van de doop geeft niet alleen verwarring, maar heeft ook geen enkele zin, omdat de 'dopeling' zelf geen enkele persoonlijke beslissing kan nemen.

Er waren zelfs volwassen mensen, die zich bewust door Apollos hadden laten dopen in de 'doop van Johannes'. Hierbij kon echter de doop in de heilige Geest niet volgen, want Apollos werd pas later door Priscilla en Aquila nader onderwezen in de 'weg Gods' (= de volle(dige) waarheid).

Deze gelovigen lieten zich even bewust door Paulus 'over'dopen om de relatie met het ontvangen van de heilige Geest te kenmerken. Daarna legde hij hun de handen op en ze werden vervuld met de heilige Geest (Hand.19).

Dit gegeven laat zien, dat zelfs geen doop, die in uiterlijke vorm geheel gelijk is aan de **doop in de Naam van de Here Jezus** en eveneens op persoonlijk geloof gebaseerd, hiervoor in de plaats kan komen. Laat staan een besprenkeling van baby's!

Vrg 5.

Kan een mens vervuld (gedoopt) zijn met de heilige Geest als hij/zij niet volwassen gedoopt is?

Antw 5.

Dat kán, getuige bv Cornelius en zijn medegelovigen, op wie onder de overtuigende prediking van het Woord Gods door Petrus, de heilige Geest viel. Dezen aarzelden echter geen moment om zich direct daarna in water te laten dopen in de Naam van Jezus Christus (Hand.10).

Vrg 6.

**Hoe is de ervaring van de doop in de heilige Geest te herkennen?
Wat moet de gelovige daarna ervaren?**

Antw 6.

Enkele kenmerken van de doop in en de vervulling met de heilige Geest zijn:

- 'honger' naar waarheid
- gehoorzaamheid
- levensheiliging
- inzicht in de bedoeling van God m.b.t. de mens

- het 'hart' van de mens aanzien in plaats van uiterlijke vormen
- inzicht in de geestelijke wereld
  - koninkrijk Gods
  - (konink)rijk der duisternis
  - dodenrijk
- inzicht in het doel van de schepping
- onderscheiding van geesten
- inzicht in de bijbelse begrippen als
  - leven en dood
  - zonde en gerechtigheid
  - waarheid en leugen
  - licht en duisternis
- inzicht in de 'strijd in de hemelse gewesten'
- spreken in tongen
- profetie
- zoonschap Gods enz.

De 'doop in de heilige Geest' is een diepe relatie tussen God en de **persoonlijke mens** (vgl het huwelijk tussen man en vrouw, dat om die reden zo heilig is). Het is een 'verstaan' van de wil en bedoeling van God, zoals bij onze Heer Jezus in alle opzichten bleek, toen Hij Zijn bediening op aarde vervulde.

De bedoeling en waarde van de 'doop' (onderdompeling) in de heilige Geest, die onze God rijkelijk als een 'bad' over ons uitstort (Titus 3:5,6) wordt meer duidelijk, naarmate wij ons meer en meer aan Hem toevertrouwen. Dit is een zeer persoonlijke instelling en beleving en niet in 'theorie' weer te geven.

.

Naschrift bij de lessen van de studie **OP WEG NAAR VOLKOMENHEID**.

In de behandelde lessen van deze studiereeks heb ik getracht om weer te geven, wat we in de bijbel vinden m.b.t. het doel van God met Zijn schepping en met name met de mens.

Ik gaf indertijd aan deze lessen het bovenstaande thema. De aanduiding '**op weg**' geeft aan, dat het doel van God nog niet bereikt is. De grote vasthoudendheid van de grote Schepper garandeert echter, dat Hij dit zeker zal bereiken, ondanks de felle tegenstand van duivel en dood.

Onze God gaat daartoe door met het inspireren van Zijn dienstknechten door ze te vervullen met Zijn heilige Geest. Deze Geest gaat van de Vader en de Zoon uit met de opdracht om de **weg tot de volkomenheid** voor de mens en dóór de mens voor de hele schepping te banen. Daarin zullen zich steeds weer nieuwe perspectieven openbaren.

We leven in de tijd van het einde, d.w.z. van de ontknoping der dingen. Dit werd al in de tijd van de apostelen benadrukt, getuige meerdere aanduidingen in hun brieven, welke ons gegeven zijn in het zo genoemde Nieuwe Testament van de bijbel. Voor ons als christenen (vervuld met dezelfde Geest als de Vader en de Zoon) is er overvloedig reden om ons 'gehoor' goed af te stemmen op de Geest van God en van Jezus Christus.

In de komende tijd wil ik doorgaan met in lesvorm weer te geven, hoe de Geest van God in de voorbereiding en in de voortgang van het Evangelie van Jezus Christus bezig is gestalte te geven aan het '**Plan van God**'. Temidden van alle verwarring en veelheid van menselijke opvattingen aangaande de bijbelse waarheden, openbaart zich in het verborgene het '**lichaam van Christus**'. Onze Heer Jezus wordt aangeduid als de '**Eersteling**' van dit lichaam van '**vele zonen**', welke haar heerlijkheid zullen beërven (Hebr.2:10). Dit voltallige 'lichaam' zal ten volle worden ingezet in het bereiken van de volgende 'mijlpaal' in de openbaring van het '**Koninkrijk Gods**'.

De volgende serie lessen geef ik als thema mee:

D E G E E S T V A N D E G E M E E N T E

(H. Hoefnagel)